

Βρυξέλλες, 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2013/36/ΕΕ και 2009/110/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2013) 282 final}

{SWD(2013) 288 final}

{SWD(2013) 289 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η αγορά ηλεκτρονικών πληρωμών στην Ευρώπη προσφέρει μεγάλες ευκαιρίες για καινοτομία. Οι καταναλωτές έχουν ήδη αλλάξει σημαντικά τις συνήθειες πληρωμής τους τα τελευταία χρόνια. Εκτός από τον συνεχώς αυξανόμενο αριθμό των πιστωτικών και χρεωστικών καρτών, η άνοδος του ηλεκτρονικού εμπορίου και η αυξανόμενη δημοτικότητα των έξυπνων τηλεφώνων έχει ανοίξει τον δρόμο για την εμφάνιση νέων μέσων πληρωμών. Τα οφέλη από την καλύτερη ενοποίηση της αγοράς και τον περιορισμό του κατακερματισμού στον τομέα αυτό σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι σημαντικά.

Η πρωτοβουλία αυτή θα επιτρέψει στους καταναλωτές και τους εμπόρους να επωφεληθούν πλήρως από την εσωτερική αγορά, ιδίως στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου. Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να συμβάλει στην περαιτέρω ανάπτυξη μιας πανευρωπαϊκής αγοράς για τις ηλεκτρονικές πληρωμές, η οποία θα επιτρέψει στους καταναλωτές, τους εμπόρους λιανικής και άλλους παράγοντες της αγοράς να απολαύσουν τα πλήρη οφέλη της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ, σύμφωνα με τη στρατηγική για την «Ευρώπη 2020» και το ψηφιακό θεματολόγιο. Αυτή η περαιτέρω ενοποίηση αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία, καθώς ο κόσμος μετατοπίζεται από το συμβατικό εμπόριο προς την ψηφιακή οικονομία.

Για την επίτευξη του εν λόγω στόχου και την ενίσχυση του ανταγωνισμού, της αποτελεσματικότητας και της καινοτομίας στον τομέα των ηλεκτρονικών πληρωμών, θα πρέπει να υπάρχουν νομική σαφήνεια και ίσοι όροι ανταγωνισμού, που οδηγούν σε σύγκλιση προς τα κάτω του κόστους και των τιμών για τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών, περισσότερες επιλογές και διαφάνεια στις υπηρεσίες πληρωμών, διευκολύνοντας την παροχή καινοτόμων υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και την εξασφάλιση ασφαλών και διαφανών υπηρεσιών πληρωμών.

Οι στόχοι αυτοί θα επιτευχθούν με την ενημέρωση και τη συμπλήρωση του τρέχοντος πλαισίου για τις υπηρεσίες πληρωμών, τη θέσπιση κανόνων που ενισχύουν τη διαφάνεια, την καινοτομία και την ασφάλεια στον τομέα των λιανικών πληρωμών και τη βελτίωση της συνοχής μεταξύ των εθνικών κανόνων, με έμφαση στις θεμιτές ανάγκες των καταναλωτών. Κάτι το οποίο τα προτεινόμενα μέτρα επιδιώκουν να πράξουν με τεχνολογικά ουδέτερο τρόπο που θα εξακολουθεί να ισχύει όσο οι υπηρεσίες πληρωμών εξελίσσονται.

Επιπλέον, στην παρούσα πρόταση ενσωματώνεται η οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (η λεγόμενη «οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών» ή «ΟΥΠ»)¹, η οποία και καταργείται. Η εν λόγω οδηγία θέτει τις βάσεις για το εναρμονισμένο νομικό πλαίσιο που θα οδηγήσει στη δημιουργία της ενιαίας αγοράς πληρωμών,

¹ Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1.).

βελτιώνοντας έτσι την ισοτιμία των όρων ανταγωνισμού και την δυνατότητα πρόσβασης όλων των ενδιαφερομένων στο ισχύον πλαίσιο πληρωμών.

Σε μια εποχή που η διάκριση μεταξύ των ιδρυμάτων πληρωμών (με την επιφύλαξη της ΟΥΠ) και των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος (με την επιφύλαξη της οδηγίας 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², της δεύτερης οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα ή «ΟΗΧ») καθίσταται ολοένα και πιο δυσδιάκριτη, καθώς η τεχνολογία και τα επιχειρηματικά μοντέλα συγκλίνουν, κρίνεται σκόπιμος ο πλήρης εκσυγχρονισμός του πλαισίου ψηφιακών πληρωμών που οδηγεί στη συγχώνευση των φορέων αμοιτέρων των κατηγοριών και των αντίστοιχων νομοθεσιών. Τούτο, ωστόσο, προϋποθέτει την αναθεώρηση της ΟΗΧ για τη διασφάλιση ενός συνεκτικού κανονιστικού πλαισίου. Δυστυχώς, η καθυστερημένη μεταφορά της ΟΗΧ στο εθνικό δίκαιο, από πολλά κράτη μέλη, δεν επέτρεψε την απόκτηση ικανοποιητικής εμπειρίας με την οδηγία αυτή για την αξιολόγησή της από κοινού με την οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών και την εξέταση ενδεχόμενων συνεργιών κατά την αναθεώρηση. Η αναθεώρηση της οδηγίας 2009/110/EK προβλέπεται ότι θα πραγματοποιηθεί το 2014.

Γενικό πλαίσιο

Τα τελευταία 12 χρόνια, έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος και έχει προχωρήσει η ενοποίηση της αγοράς των λιανικών πληρωμών στην ΕΕ, με το ισχύον πλαίσιο κανόνων και το νομοθετικό κεκτημένο για τις πληρωμές.

Το νομικό πλαίσιο που θεσπίζεται από την οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009³ για τις διασυνοριακές πληρωμές και η δεύτερη οδηγία για το ηλεκτρονικό χρήμα συντέλεσαν ώστε να σημειωθεί σημαντική πρόοδος ως προς την ενοποίηση των ευρωπαϊκών αγορών λιανικών πληρωμών. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012⁴ όσον αφορά τις ημερομηνίες λήξεως για τη μετάβαση στον ΕΧΠΕ συνέβαλε περαιτέρω στην επίτευξη του στόχου αυτού με τον καθορισμό προθεσμιών μετάβασης για πανευρωπαϊκές μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις, αντικαθιστώντας τα εθνικά μέσα πληρωμών με εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ στο εσωτερικό της ΕΕ (1 Φεβρουαρίου 2014 για την Ευρωζώνη). Αυτό το πλαίσιο κανόνων συμπληρώνεται από τη νομολογία του ΔΕΚ και τις αποφάσεις που λαμβάνει η Επιτροπή στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού στον τομέα των λιανικών πληρωμών.

² Οδηγία 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11).

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

Η αγορά λιανικών πληρωμών είναι πολύ δυναμική και έχει χαρακτηριστεί, κατά τα τελευταία χρόνια, από υψηλό ρυθμό καινοτομίας. Ταυτόχρονα, σημαντικοί τομείς της αγοράς πληρωμών, ιδίως οι πληρωμές με κάρτα και με νέα μέσα πληρωμών, όπως οι πληρωμές μέσω Διαδικτύου και οι κινητές πληρωμές, εξακολουθούν να είναι κατακερματισμένοι, με κριτήριο τα εθνικά σύνορα, καθιστώντας δύσκολη την αποτελεσματική ανάπτυξη καινοτόμων και εύκολων στη χρήση ψηφιακών υπηρεσιών πληρωμών και την παροχή άνετων και ασφαλών μεθόδων πληρωμών σε καταναλωτές και εμπόρους λιανικής πώλησης (με την πιθανή εξαίρεση των πιστωτικών καρτών) σε πανευρωπαϊκό επίπεδο για την αγορά ευρέος φάσματος προϊόντων και υπηρεσιών. Οι τελευταίες εξελίξεις στις αγορές αυτές έχουν επίσης επισημάνει ορισμένα κενά στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο για τις πληρωμές, καθώς και προβλήματα στις αγορές πληρωμών με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και με κινητά μέσα που πρέπει να αντιμετωπιστούν με την εν λόγω πρωτοβουλία.

Η αναθεώρηση του ευρωπαϊκού πλαισίου και κυρίως η οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών και η διαβούλευση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής «Προς ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά πληρωμών με κάρτα, μέσω του Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων»⁵, το 2012, οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι απαιτούνται περαιτέρω μέτρα και κανονιστικές ενημερώσεις, συμπεριλαμβανομένων των προσαρμογών στην οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών, έτσι ώστε το πλαίσιο των πληρωμών να μπορεί να εξυπηρετήσει καλύτερα τις ανάγκες της αποτελεσματικής ευρωπαϊκής αγοράς πληρωμών, συμβάλλοντας ενεργά σε ένα περιβάλλον πληρωμών που καλλιεργεί τον ανταγωνισμό, την καινοτομία και την ασφάλεια.

Στην ανακοίνωσή της, το 2012, με τίτλο «Ενιαία Αγορά - Πράξη II: Μαζί για νέα ανάπτυξη»⁶, η Επιτροπή αναγνωρίζει ως βασική προτεραιότητα τον εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου για τις λιανικές πληρωμές λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες που υπάρχουν για περαιτέρω ανάπτυξη και καινοτομία του τομέα. Η αναθεώρηση της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών και η προετοιμασία της νομοθετικής πρότασης σχετικά με τις πολυμερείς διαπραπειακές προμήθειες για τις κάρτες πληρωμών ορίστηκαν ως μία από τις βασικές δράσεις της Επιτροπής για το 2013.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα που αφορά η πρόταση

Η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί μέρος ευρύτερης δέσμης νομοθετικών μέτρων σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Θα συμπληρώσει και θα επικαιροποιήσει το υπάρχον νομικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες πληρωμών εντός της ΕΕ, και ιδίως:

- Την οδηγία 2007/64/EK, η οποία δημιούργησε το εναρμονισμένο νομικό πλαίσιο ώστε οι πληρωμές να γίνονται ευκολότερα και ταχύτερα σε ολόκληρη την ΕΕ, καθιέρωσε τον αυξημένο ανταγωνισμό στα συστήματα πληρωμών και διευκόλυνε τις οικονομίες κλίμακας. Διευκόλυνε επίσης τη λειτουργική εφαρμογή του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ (EXΠΕ).

⁵ Πράσινη Βίβλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Προς ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά πληρωμών με κάρτα, μέσω του Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων», COM (2011) 941 τελικό.

⁶ Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Ενιαία Αγορά - Πράξη II: Μαζί για μια νέα ανάπτυξη», COM (2012) 573 τελικό.

- Τον κανονισμό (ΕΚ) 924/2009 για τις διασυνοριακές πληρωμές, ο οποίος κατήργησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 και επέκτεινε το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού στις άμεσες χρεώσεις. Εξάλειψε τις διαφορές στα τέλη πληρωμών για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών μεταξύ εθνικών και διασυνοριακών πληρωμών σε ευρώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ισχύει για όλες τις πληρωμές που υποβάλλονται σε ηλεκτρονική επεξεργασία .
- Τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012, ο οποίος καθορίζει προθεσμίες για τη μετάβαση για τις πανευρωπαϊκές μεταφορές πίστωσης και τις πανευρωπαϊκές άμεσες χρεώσεις και αντικαθιστά τα εθνικά συστήματα πληρωμών με εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Την οδηγία 2009/110/ΕΚ σχετικά με το ηλεκτρονικό χρήμα, η οποία θεσπίζει το νομικό πλαίσιο για την έκδοση και εξαργύρωση ηλεκτρονικού χρήματος και ευθυγραμμίζει το καθεστώς προληπτικής εποπτείας για τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος με τις απαιτήσεις για τα ιδρύματα πληρωμών στην οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών.
- Τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, ο οποίος θεσπίζει κανόνες για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών για τη διαβίβαση πληροφοριών για τον πληρωτή σε όλο το μήκος της αλυσίδας πληρωμών για λόγους πρόληψης, διερεύνησης και εντοπισμού της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Εκτός από το νομοθετικό πλαίσιο, μια σειρά από διαδικασίες ανταγωνισμού που διεξάγονται σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο στοχεύουν στην αντιμετώπιση αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πρακτικών στην αγορά πληρωμών.

Συνοχή με τις υπόλοιπες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Οι στόχοι της πρότασης είναι απολύτως συνεπείς με τις πολιτικές και τους στόχους της Ένωσης. Πρώτον, η παρούσα πρόταση θα βελτιώσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τις υπηρεσίες πληρωμών και γενικότερα για όλα τα αγαθά και τις υπηρεσίες, έχοντας υπόψη την ανάγκη για καινοτόμα, αποτελεσματικά και ασφαλή μέσα πληρωμών. Η διευκόλυνση των οικονομικών συναλλαγών εντός της Ένωσης θα συμβάλει επίσης στην επίτευξη των ευρύτερων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και την προώθηση της νέας ανάπτυξης. Δεύτερον, η παρούσα πρωτοβουλία στηρίζει τις πολιτικές της ΕΕ σε άλλους τομείς, όπως η προστασία των δεδομένων, οι διοικητικές κυρώσεις, η καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και ειδικότερα:

- Τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Επιτροπής σχετικά με το ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη⁷ και κυρίως την πρόταση της Επιτροπής για ένα νομικό πλαίσιο για την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και την εμπιστοσύνη στον τομέα των υπηρεσιών για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές⁸ και την πρότασή της σχετικά με τα μέτρα για την

⁷ Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: «Ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη», COM (2010) 245 τελικό.

⁸ Ευρωπαϊκή Επιτροπή «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά», COM (2012) 238 τελικό.

εξασφάλιση κοινού υψηλού επιπέδου ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση⁹ και τις βασικές προτεραιότητες που καθορίστηκαν στην ανακοίνωση για το ηλεκτρονικό εμπόριο και τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες¹⁰, που αποσκοπούν στην επίτευξη της ενιαίας ψηφιακής αγοράς.

- Τις προσπάθειες της Επιτροπής για την αύξηση του ανταγωνισμού με την καθιέρωση ισότιμων υποχρεώσεων, δικαιωμάτων και ευκαιριών για τους παράγοντες της αγοράς και τη διευκόλυνση της διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών πληρωμής.
- Τη νομοθετική πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για τις συναλλαγές με κάρτα πληρωμής και για τη χρήση ορισμένων περιοριστικών επιχειρηματικών κανόνων και πρακτικών, η οποία προετοιμάζεται παράλληλα και σε στενό συντονισμό με την παρούσα πρόταση.
- Την οδηγία 2011/83/ΕΕ σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών¹¹, η οποία αποσκοπεί στην προώθηση μιας πραγματικής εσωτερικής αγοράς συναλλαγών μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών, επιτυγχάνοντας τη σωστή ισορροπία μεταξύ υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, περιορίζοντας έτσι τη διακριτική ευχέρεια των εμπόρων να επιβάλλουν τέλη για τη χρήση των μέσων πληρωμής στις συγκεκριμένες δαπάνες.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Στις 11 Ιανουαρίου 2012, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε την Πράσινη Βίβλο με τίτλο «Προς ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά πληρωμών με κάρτα, μέσω του Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων»¹². Ακολούθησε εκτενής δημόσια διαβούλευση. Η Επιτροπή έλαβε περισσότερες από 300 απαντήσεις από τις αρχές, την κοινωνία των πολιτών, τις ομοσπονδίες επιχειρήσεων, καθώς και εταιρείες διαφόρων κλάδων, που αντιπροσωπεύουν ευρύ φάσμα ενδιαφερομένων. Επιπλέον, εκτός διαβούλευσης, έλαβε σχόλια, έγγραφα διατύπωσης θέσεων και εισηγήσεις.

Με την εκτενή ανατροφοδότηση από την πλευρά των ενδιαφερομένων¹³ δόθηκαν χρήσιμες πληροφορίες για ορισμένες πρόσφατες νέες εξελίξεις και όσον αφορά τις πιθανές απαιτήσεις για αλλαγές στο υφιστάμενο πλαίσιο πληρωμών. Στο ίδιο πλαίσιο, στις 4 Μαΐου 2012, πραγματοποιήθηκε δημόσια ακρόαση, την οποία παρακολούθησαν περίπου 350 ενδιαφερόμενοι.

⁹ Ευρωπαϊκή Επιτροπή «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα για την εξασφάλιση κοινού υψηλού επιπέδου ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση», COM (2013) 48 τελικό.

¹⁰ Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: «Ένα συνεκτικό πλαίσιο για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην ενιαία ψηφιακή αγορά ηλεκτρονικού εμπορίου και διαδικτυακών υπηρεσιών», COM (2011) 942.

¹¹ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:EN:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

Στις 20 Νοεμβρίου 2012, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα με τίτλο «Προς ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά πληρωμών με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων».¹⁴ Το ψήφισμα αναγνωρίζει τους στόχους και τις δυσκολίες ενοποίησης που επισημαίνονται στην Πράσινη Βίβλο και ζητά τη λήψη νομοθετικών μέτρων σε διάφορους τομείς που αφορούν τις πληρωμές με κάρτα, ενώ προτείνει μεγαλύτερη προσοχή όσον αφορά τις πληρωμές μέσω Διαδικτύου και τις κινητές πληρωμές, λόγω του λιγότερου ώριμου χαρακτήρα των εν λόγω αγορών. Επιπλέον, ζητά τη μεταρρύθμιση του τρόπου διακυβέρνησης του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ (EXΠΕ).

Η διαβούλευση έδειξε ότι απαιτούνται σημαντικές ρυθμιστικές προσαρμογές στο υφιστάμενο πλαίσιο, ούτως ώστε να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της ευρωπαϊκής αγοράς πληρωμών και να συγκροτηθεί το περιβάλλον πληρωμών, το οποίο θα προωθεί τον ανταγωνισμό, την καινοτομία και την ασφάλεια.

Χρήση της εμπειρογνωμοσύνης

Όσον αφορά την επανεξέταση της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών και του κανονισμού για τις διασυνοριακές πληρωμές στην εσωτερική αγορά, καθώς και την ενδεχόμενη ανάγκη αναθεώρησης και των δύο νομικών κειμένων, η Επιτροπή επιφορτίστηκε με το πρόσθετο έργο να προβεί σε συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων για το ζήτημα αυτό και να διασφαλίσει την πλήρη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών.

Η διαδικασία που ακολουθεί η Επιτροπή για την αξιολόγηση του αντικτύπου της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών και του κανονισμού για τις διασυνοριακές πληρωμές στην εσωτερική αγορά βασίζεται σε δύο ειδικές εξωτερικές μελέτες. Οι μελέτες αυτές εφοδίασαν την Επιτροπή με ολοκληρωμένη εικόνα για τις οικονομικές και νομικές συνέπειες που απορρέουν από την οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών. Η πρώτη μελέτη, η οποία πραγματοποιήθηκε από εξωτερικούς συμβούλους της εταιρείας Tipik, το 2011, αξιολόγησε τη νομική συμμόρφωση, στο πλαίσιο της μεταφοράς της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών στο εθνικό δίκαιο των 27 κρατών μελών.¹⁵ Κατά τη διάρκεια του 2012, μια δεύτερη μελέτη του London Economics και του IFF, σε συνεργασία με το PaySys, ανέλυσε τις επιπτώσεις της οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά και την εφαρμογή του κανονισμού για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα. Επιπλέον, συγκεντρώθηκαν πληροφορίες από τα κράτη μέλη και από σχετικούς φορείς της αγοράς, μέσω συμβουλευτικών επιτροπών της Επιτροπής στο πεδίο της πολιτικής πληρωμών, δηλαδή μέσω της επιτροπής πληρωμών (που αποτελείται από εκπροσώπους των χωρών της ΕΕ) και της ομάδας εμπειρογνομόνων της αγοράς για τα συστήματα πληρωμών (που αποτελείται από εκπροσώπους της αγοράς τόσο στο σκέλος της προσφοράς όσο και στο σκέλος της ζήτησης). Επιπλέον, η Επιτροπή προέβη σε περαιτέρω διαβουλεύσεις με σχετικούς φορείς για συγκεκριμένα θέματα, όπως κρίθηκε σκόπιμο.

Εκτίμηση επιπτώσεων

¹⁴ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 20ης Νοεμβρίου 2012, με τίτλο «Προς ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά πληρωμών με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων» [2012/2040(INI)].

¹⁵ Η μελέτη είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση:
http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

Η Επιτροπή διενήργησε εκτίμηση των επιπτώσεων¹⁶, κατά την οποία ανέλυσε τις πιθανές συνέπειες από την έλλειψη της ενοποιημένης ευρωπαϊκής αγοράς πληρωμών. Ειδικότερα, εξετάστηκαν οι ακόλουθες εστίες προβλημάτων:

- Η ανομοιογενής εφαρμογή των υφιστάμενων κανόνων σε όλα τα κράτη μέλη, λόγω των πολλών επιλογών και συχνά πολύ γενικών κριτηρίων εφαρμογής. Ειδικότερα, ορισμένες απαλλαγές που προβλέπονται στην οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών φαίνονται πολύ γενικές ή παρωχημένες όσον αφορά την εξέλιξη της αγοράς και ερμηνεύονται πολύ διαφορετικά. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής παρουσιάζει κενά στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ένα σκέλος της συναλλαγής βρίσκεται εκτός του ΕΟΧ και οι πληρωμές γίνονται σε νομίσματα εκτός των νομισμάτων των χωρών της ΕΕ, γεγονός που οδηγεί στον διαιωνιζόμενο κατακερματισμό των αγορών, με αποτέλεσμα τη κανονιστική διαμεσολάβηση (ρυθμιστικό αρμπιτράζ) και την στρέβλωση του ανταγωνισμού.
- Το νομικό κενό για ορισμένους νέους παρόχους υπηρεσιών Διαδικτύου, όπως τρίτους παρόχους που προσφέρουν τη δυνατότητα πληρωμής με ηλεκτρονική τραπεζική συναλλαγή. Οι υπηρεσίες αυτές αποτελούν βιώσιμη και συχνά φθηνότερη εναλλακτική μέθοδο πληρωμής από τις πληρωμές με κάρτα, ενώ είναι ελκυστικές και για τους καταναλωτές που δεν διαθέτουν πιστωτικές κάρτες. Οι περισσότεροι από αυτούς τους παρόχους δεν εμπίπτουν στο ισχύον νομικό πλαίσιο, δεδομένου ότι δεν διαθέτουν τους πόρους ανά πάσα στιγμή. Το νομικό κενό θέτει σε κίνδυνο την καινοτομία και τις κατάλληλες συνθήκες πρόσβασης στην αγορά.
- Η έλλειψη τυποποίησης και διαλειτουργικότητας μεταξύ των διαφόρων λύσεων πληρωμής (με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και με κινητές πληρωμές), στις διάφορες πτυχές της και σε διαφορετικό βαθμό, ιδίως σε διασυνοριακό επίπεδο, η οποία επιτάχθηκε από τις αδύναμες διευθετήσεις διακυβέρνησης για την αγορά λιανικών πληρωμών της ΕΕ.
- Οι διαφορετικές και ανομοιογενείς πρακτικές χρέωσης (για τη χρήση από τους εμπόρους ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών) μεταξύ των κρατών μελών (όπου περίπου τα μισά κράτη μέλη της ΕΕ επιτρέπουν και τα άλλα μισά απαγορεύουν τις πρόσθετες χρεώσεις), που οδηγούν σε σύγχυση τους καταναλωτές όταν πραγματοποιούν αγορές στο εξωτερικό ή μέσω Διαδικτύου και σε μη ισότιμους όρους ανταγωνισμού.
- Στο πεδίο των καρτών πληρωμής, αρκετοί περιοριστικοί κανόνες και πρακτικές των επιχειρήσεων που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό (σχετικά με τις ΠΔΠ και τους κανόνες για την επιλογή και την ευελιξία των εμπόρων όσον αφορά την αποδοχή της κάρτας).

Τα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί και περιγράφονται ανωτέρω έχουν συνέπειες για τους καταναλωτές, τους εμπόρους, τους νέους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και την αγορά υπηρεσιών πληρωμών στο σύνολό της.

Η εκτίμηση επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι καλύτερες επιλογές πολιτικής για τη βελτίωση της υφιστάμενης κατάστασης μέσω (i) της διευκόλυνσης της δημιουργίας ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των κατεστημένων και των νέων παρόχων πληρωμών με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και με κινητές πληρωμές, (ii) της αύξησης της

¹⁶ Η αξιολόγηση αντικτύπου, η οποία είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση [θα προστεθεί σύνδεσμος], αναλύει διεξοδικά τις διαφορετικές πολιτικές και τις επιπτώσεις τους.

αποτελεσματικότητας, της διαφάνειας και της επιλογής των μέσων πληρωμών για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών (καταναλωτές και εμπόρους) και (iii) της εξασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας των τελευταίων θα είναι, στα θέματα που αφορούν την ΟΥΠ:

- η ενίσχυση του προγράμματος EXΠΕ και η ώθηση όλων των ενδιαφερόμενων μερών να αναλάβουν πιο ενεργό ρόλο στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της πολιτικής λιανικών πληρωμών (διακυβέρνηση)·
- η διευκόλυνση της τυποποίησης με τη δημιουργία κατάλληλου πλαισίου διακυβέρνησης και με την βελτιωμένη συμμετοχή των Ευρωπαϊκών Οργανισμών Τυποποίησης (τυποποίηση)·
- η εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου στον τομέα των διατραπεζικών προμηθειών για τις πληρωμές με κάρτα και ο σαφής προσδιορισμός του αποδεκτού επιχειρηματικού μοντέλου για τις τρέχουσες και μελλοντικές πρωτοβουλίες πληρωμής με κάρτα (διατραπεζικές προμήθειες)·
- η κατάργηση των περιοριστικών κανόνων των επιχειρήσεων για τις πληρωμές με κάρτα που οδηγούν σε στρεβλώσεις της αγοράς (συνοδευτικά μέτρα για τις διατραπεζικές προμήθειες)·
- η εναρμόνιση των πολιτικών των κρατών μελών σχετικά με τις πρόσθετες χρεώσεις, σύμφωνα με τις κανονιστικές αποφάσεις για τις διατραπεζικές προμήθειες (συνοδευτικά μέτρα για τις διατραπεζικές προμήθειες)·
- ο καθορισμός των όρων πρόσβασης σε πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα πόρων για τρίτους παρόχους, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών έναρξης πληρωμής (πεδίο εφαρμογής της ΟΥΠ)·
- η προσαρμογή του πεδίου εφαρμογής και η βελτίωση της συνοχής του νομοθετικού πλαισίου (πεδίο εφαρμογής της ΟΥΠ)·
- η βελτίωση της εφαρμογής της υφιστάμενης οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών (μέτρα εξειδικευμένης εναρμόνισης της οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών)·
- η ενίσχυση των δικαιωμάτων των χρηστών ΥΠ και η διασφάλιση των δικαιωμάτων των καταναλωτών ενόψει των κανονιστικών αλλαγών (πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών, συνοδευτικά μέτρα για τις διατραπεζικές προμήθειες).

Για την εκτίμηση των επιπτώσεων εκδόθηκε θετική γνωμοδότηση από την επιτροπή εκτίμησης επιπτώσεων κατά τη διάρκεια των ακροάσεων της 20ής Μαρτίου 2013. Σύμφωνα με τις συστάσεις του διοικητικού συμβουλίου, έγιναν διάφορες αλλαγές στο έγγραφο, ιδίως αναφορικά με:

- την στοιχειοθέτηση της επείγουσας ανάγκης για την αναθεώρηση της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών (ΟΥΠ), καθώς και τους λόγους για τη ρύθμιση των ΠΔΠ μέσω της νομοθεσίας·
- την ορθολογική οργάνωση της παρουσίασης των επιπτώσεων εστιάζοντας την προσοχή στις επιπτώσεις των πιο σημαντικών αλλαγών στο βασικό κείμενο και μετακινώντας τα λιγότερο σημαντικά θέματα στα παραρτήματα·
- την καλύτερη επεξήγηση των αλληλεξαρτήσεων μεταξύ των διαφορετικών επιλογών και των δεσμών.

Τα περισσότερα από τα προτεινόμενα μέτρα πολιτικής προβλέπονται στην παρούσα πρόταση. Αυτό ισχύει κυρίως για τους τομείς που καλύπτονται ήδη από τους ισχύοντες κανόνες της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών, π.χ. την πρόσβαση των τρίτων παρόχων στην αγορά, τις

πρόσθετες χρεώσεις και τους κανόνες για τα ιδρύματα πληρωμών. Άλλα μέτρα, ιδίως η ρύθμιση των ΠΔΠ και των συνοδευτικών μέτρων, θα πρέπει να ληφθούν με ειδική νομοθετική πρόταση, η οποία θα υποβληθεί παράλληλα.

Ορισμένα από τα μέτρα που περιγράφονται ανωτέρω πρέπει να προσεγγίζονται με μη νομοθετικά μέσα, όπως για παράδειγμα ζητήματα που αφορούν τη συμμετοχή των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης και τη διακυβέρνηση του ΕΧΠΕ.

Θα πρέπει να ενισχυθεί το ισχύον πλαίσιο διακυβέρνησης του ΕΧΠΕ, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου του υφιστάμενου Συμβουλίου ΕΧΠΕ, ενός ειδικού ανώτερου οργάνου διακυβέρνησης, το οποίο θεσπίστηκε υπό τη κοινή προεδρία της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για αρχική περίοδο τριών ετών, με στόχο τη βελτίωση της συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών στον ΕΧΠΕ. Για τον σκοπό αυτόν, πρέπει να αποσαφηνιστεί η εντολή του Συμβουλίου ΕΧΠΕ, να επανεξεταστεί η σύνθεσή του και να υπάρξει καλύτερη ισορροπία συμφερόντων μεταξύ προσφοράς και ζήτησης, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική παροχή συμβουλών στην Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τον μελλοντικό προσανατολισμό του έργου ΕΧΠΕ, καθώς και για να διευκολυνθεί η δημιουργία μιας ολοκληρωμένης, ανταγωνιστικής και καινοτόμου αγοράς λιανικών πληρωμών, ιδίως στη ζώνη του ευρώ. Η Επιτροπή θα συνεργαστεί με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προκειμένου να προσδιορίσει τους κατάλληλους τρόπους για τον καθορισμό των καθηκόντων, της σύνθεσης, της προεδρίας και της λειτουργίας του πλαισίου διακυβέρνησης του ΕΧΠΕ.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Νομική βάση

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 114 της ΣΛΕΕ.

Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Η ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά ηλεκτρονικών λιανικών πληρωμών συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου του άρθρου 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία θεσπίζει μια εσωτερική αγορά. Η ενοποίηση της αγοράς είναι απαραίτητη προκειμένου να απελευθερώσει πλήρως μια σειρά από οφέλη για τους ευρωπαίους πολίτες. Τα οφέλη αυτά περιλαμβάνουν την αύξηση του ανταγωνισμού μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και περισσότερες επιλογές, καινοτομία και ασφάλεια για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, ιδίως για τους καταναλωτές. Η ενοποιημένη αγορά πληρωμών διευκολύνει τελικά τη διασυνοριακή παροχή αγαθών και υπηρεσιών και συνεπώς συμβάλλει στη δημιουργία της πραγματικής ενιαίας αγοράς. Το βάθος της αναθεώρησης της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών είναι ανάλογο προς τα θέματα που προέκυψαν μέχρι σήμερα. Η οδηγία εξακολουθεί να εξυπηρετεί τον σκοπό της· την ίδια στιγμή, ωστόσο, το νομικό πλαίσιο της ΕΕ πρέπει να εξελιχθεί ώστε να λάβει δεόντως υπόψη τις τελευταίες τεχνολογικές και επιχειρηματικές εξελίξεις στον τομέα των λιανικών πληρωμών.

Από τη φύση της, η ενοποιημένη αγορά πληρωμών, η οποία βασίζεται σε δίκτυα που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα, απαιτεί μια προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης, καθώς οι ισχύουσες αρχές, οι κανόνες, οι διαδικασίες και τα πρότυπα πρέπει να είναι ομοιογενείς σε όλα τα κράτη μέλη, προκειμένου να επιτευχθεί ασφάλεια δικαίου και ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για όλους τους σχετικούς φορείς της αγοράς. Λόγω του κατακερματισμού της αγοράς που επικρατεί επί του παρόντος, η μεμονωμένη δράση σε επίπεδο κρατών μελών δεν

θα ήταν σε θέση να επιτύχει τον στόχο της ολοκληρωμένης και αποτελεσματικής ευρωπαϊκής αγοράς εγχώριων και διασυνοριακών πληρωμών για αγαθά και υπηρεσίες.

Η προσέγγιση υποστηρίζει την περαιτέρω ενίσχυση του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ (EXΠΕ) και είναι συνεπής με το ψηφιακό θεματολόγιο, ιδίως με τη δημιουργία της ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Θα προωθήσει την τεχνολογική καινοτομία και θα συμβάλει στην ανάπτυξη και την απασχόληση, ιδίως στους τομείς του ηλεκτρονικού εμπορίου και των κινητών πληρωμών .

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η οδηγία έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις, όπως αναφέρεται στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται στην πρόταση.

5. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος

Η προτεινόμενη πράξη αφορά θέμα του ΕΟΧ και θα πρέπει, συνεπώς, να επεκταθεί στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Επεξηγηματικά έγγραφα

Η προτεινόμενη νέα οδηγία προβλέπει αρκετές μεταβολές στην υφιστάμενη οδηγία και ορισμένες νέες υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη με ικανοποιητικό περιθώριο διακριτικής ευχέρειας ως προς τον τρόπο που οι υποχρεώσεις αυτές μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο, όπως οι νέες διατάξεις σχετικά με την ασφάλεια. Τα κράτη μέλη καλούνται ως εκ τούτου να παράσχουν επεξηγηματικά έγγραφα όσον αφορά τα μέτρα που πρόκειται να λάβουν για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο ώστε να μπορέσει η Επιτροπή να προσδιορίσει καλύτερα τα σχετικά εθνικά μέτρα και να παρακολουθήσει την ορθή μεταφορά της οδηγίας.

Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

Η ακόλουθη σύντομη περίληψη στοχεύει στη διευκόλυνση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων σκιαγραφώντας τις κύριες τροποποιήσεις σε σχέση με την υπό κατάργηση οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών:

Άρθρο 2 - Πεδίο εφαρμογής: Προτείνεται να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής όσον αφορά το καλυπτόμενο γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής και νομίσματα:

Το άρθρο 2 παράγραφος 1: Οι διατάξεις της ΟΥΠ για τη διαφάνεια και την ενημέρωση θα ισχύουν και σε σχέση με τις πράξεις πληρωμών σε τρίτες χώρες, όταν μόνο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (η λεγόμενη «μονομερής συναλλαγή»), όσον αφορά τα μέρη της συναλλαγής που πραγματοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το άρθρο 2 παράγραφος 2: Οι διατάξεις της ΟΥΠ για τις απαιτήσεις διαφάνειας και ενημέρωσης θα επεκταθούν και θα ισχύουν για όλα τα νομίσματα και όχι, όπως σήμερα, μόνο για τα νομίσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 3 - Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής: Η παρούσα διάταξη διευκρινίζει και επικαιροποιεί τις «εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής» που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, η οποία εξαιρεί ορισμένες πληρωμές (συναφών) δραστηριοτήτων από το πεδίο εφαρμογής της ΟΥΠ:

Άρθρο 3 στοιχείο β): Η εξαίρεση του «εμπορικού αντιπρόσωπου» έχει τροποποιηθεί για να ισχύει μόνο για τους εμπορικούς αντιπροσώπους που ενεργούν για λογαριασμό είτε του πληρωτή είτε του δικαιούχου, και όχι για εκείνους που ενεργούν για λογαριασμό τόσο του πληρωτή, όσο και του δικαιούχου. Η εξαίρεση που θεσπίζει η υφιστάμενη ΟΥΠ χρησιμοποιείται ολόένα και περισσότερο για πράξεις πληρωμών που διεκπεραιώνονται από πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου για λογαριασμό τόσο του πωλητή (δικαιούχου) όσο και του αγοραστή (πληρωτή). Αυτή η χρήση υπερβαίνει τον σκοπό της εξαίρεσης και θα πρέπει, συνεπώς, να οριοθετηθεί περαιτέρω.

Άρθρο 3 στοιχείο ια): Η εξαίρεση του «περιορισμένου δικτύου» έχει εφαρμοστεί ευρύτατα σε μεγάλα δίκτυα με υψηλό όγκο πληρωμών και πλήθος προϊόντων και υπηρεσιών. Αυτό σαφώς υπερβαίνει τον αρχικό σκοπό της εν λόγω εξαίρεσης, με αποτέλεσμα μεγάλος όγκος πληρωμών να βρίσκεται εκτός του κανονιστικού πλαισίου και να δημιουργείται ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τους παράγοντες εκείνους που υπόκεινται στους κανόνες της αγοράς. Ο νέος ορισμός, ο οποίος συνάδει με τον ορισμό των περιορισμένων δικτύων όπως ορίζεται στην οδηγία 2009/110/EK, θα συμβάλει στον περιορισμό των εν λόγω κινδύνων.

Άρθρο 3 στοιχείο ιβ) η τρέχουσα εξαίρεση ψηφιακού περιεχομένου ή «τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών» ορίζεται εκ νέου με πιο περιορισμένη εστίαση, καθώς θα ισχύει αποκλειστικά για τις βοηθητικές υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται από τους παρόχους δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή υπηρεσιών, όπως για παράδειγμα, από τους φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών. Η εξαίρεση θα ισχύει για την παροχή ψηφιακού περιεχομένου, από κάποιον τρίτο, με την επιφύλαξη των συγκεκριμένων ορίων που τίθενται στην παρούσα οδηγία. Ο νέος ορισμός πρέπει να διασφαλίζει ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων παρόχων και να αντιμετωπίζει πιο αποτελεσματικά τις ανάγκες προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά τις πληρωμές.

Διαγραφή του παλαιού άρθρου 3 παράγραφος ιε: Η εξαίρεση από την ΟΥΠ των υπηρεσιών αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών (ATM) που προσφέρονται από ανεξάρτητους παρόχους ATM, οδήγησε στη δημιουργία δικτύων ATM όπου οι καταναλωτές χρεώνονται με υψηλά τέλη για αναλήψεις από ATM. Φαίνεται ότι η διάταξη ενθαρρύνει τα υφιστάμενα τραπεζικής ιδιοκτησίας δίκτυα ATM να ακυρώσουν τη σημερινή συμβατική σχέση με τους άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, προκειμένου να επιβάλλουν υψηλότερα τέλη απευθείας στους καταναλωτές. Ως εκ τούτου, η εν λόγω εξαίρεση θα πρέπει να καταργηθεί.

Άρθρο 9 - Απαιτήσεις διασφάλισης: Οι εν λόγω απαιτήσεις θα εξορθολογιστούν και οι απαιτήσεις διασφάλισης για τα ιδρύματα πληρωμών που έχουν άδεια λειτουργίας δυνάμει της ΟΥΠ θα εναρμονιστούν περαιτέρω, μειώνοντας ιδίως τις τρέχουσες δυνατότητες των κρατών μελών να περιορίζουν τις απαιτήσεις διασφάλισης και να μειώνουν τον αριθμό των πιθανών μεθόδων προστασίας, με σκοπό την ενίσχυση των ισότιμων όρων ανταγωνισμού και τη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου.

Άρθρο 14 - Ευρωπαϊκό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης στο πλαίσιο της EAT: Ένα μοναδικό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης παρέχει μεγαλύτερη διαφάνεια όσον αφορά τα ιδρύματα πληρωμών που έχουν αδειοδοτηθεί και καταχωριστεί στο δημόσιο μητρώο, μεριμνώντας για τη διασύνδεση των δημόσιων μητρώων των κρατών μελών σε επίπεδο ΕΕ.

Άρθρο 27 - Προϋποθέσεις: Η δυνατότητα χρήσης ενός «χαλαρότερου καθεστώτος» για «μικρά ιδρύματα πληρωμών» θα επεκταθεί ώστε να καλύπτει μεγαλύτερο αριθμό μικρών ιδρυμάτων, δεδομένου ότι ορισμένα κράτη μέλη είχαν αρνητικές εμπειρίες (όπως αφερεγγυότητα), με μικρούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ασκούν δραστηριότητες που υπερβαίνουν το υφιστάμενο όριο που θέτει το καθεστώς εξαίρεσης. Ο σκοπός είναι να επιτευχθεί η σωστή ισορροπία και, αφενός, να αποφευχθεί η άσκοπη κανονιστική επιβάρυνση για τα πολύ μικρά ιδρύματα και, αφετέρου, να διασφαλιστεί ότι οι χρήστες υπηρεσιών πληρωμών απολαμβάνουν ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας.

Άρθρο 29 - Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών: Το παρόν άρθρο εξειδικεύει επακριβώς τους κανόνες σχετικά με την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών αποσαφηνίζοντας τους όρους της μη άμεσης πρόσβασης των ιδρυμάτων πληρωμών στα συστήματα πληρωμών που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας 98/26/EK (οδηγία σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού) κατά τρόπο ανάλογο με την πρόσβαση που χρησιμοποιείται από μικρότερα πιστωτικά ιδρύματα.

Άρθρο 55 παράγραφοι 3 και 4 – εφαρμοστέες επιβαρύνσεις: Το άρθρο αυτό θα εναρμονίσει περαιτέρω τις πρακτικές πρόσθετων χρεώσεων, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την οδηγία 2011/83 σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών και την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό (ΕΕ) XXX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις διατραπεζικές προμήθειες για συναλλαγές με κάρτα πληρωμής, τα οποία παρουσιάζονται παράλληλα. Η ευελιξία που παρέχει η τρέχουσα οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών, η οποία επιτρέπει στους εμπόρους να ζητούν από τον πληρωτή να καταβάλει πρόσθετη επιβάρυνση, να του προσφέρουν μείωση ή αλλιώς να τον κατευθύνουν προς τη χρήση των πλέον αποδοτικών μέσων πληρωμής, με το χαρακτηριστικό ότι τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τέτοιες πρόσθετες χρεώσεις στην επικράτειά τους, έχει οδηγήσει σε ακραία ετερογένεια στην αγορά. Δεκατρία κράτη μέλη έχουν χρησιμοποιήσει αυτήν την επιλογή για να απαγορεύσουν πρόσθετες χρεώσεις στο πλαίσιο της τρέχουσας ΟΥΠ. Τα διαφορετικά καθεστώτα που ισχύουν στα κράτη μέλη δημιουργούν προβλήματα και σύγχυση στους εμπόρους και τους καταναλωτές, ιδίως κατά τη διασυνοριακή πώληση ή αγορά αγαθών και υπηρεσιών μέσω του Διαδικτύου. Η προτεινόμενη απαγόρευση της πρόσθετης χρέωσης συνδέεται άμεσα με την περικοπή των διατραπεζικών προμηθειών, σύμφωνα με την προαναφερθείσα πρόταση κανονισμού περί διατραπεζικών προμηθειών για τις συναλλαγές με κάρτα. Με δεδομένη τη σημαντική μείωση των τελών που ο έμπορος θα πρέπει να καταβάλλει στην τράπεζά του, η πρόσθετη χρέωση δεν δικαιολογείται πλέον για τις κάρτες που εφαρμόζουν ΠΔΠ, οι οποίες θα αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το 95% της αγοράς καταναλωτικών καρτών. Οι προτεινόμενοι κανόνες θα συμβάλουν στη βελτίωση των εμπειριών του καταναλωτή κατά την πληρωμή με κάρτα σε ολόκληρη την Ένωση και σε μεγαλύτερη χρήση των καρτών πληρωμής, αντί της χρήσης μετρητών.

Όσον αφορά τις κάρτες που δεν υπόκεινται στον κανονισμό για τις διατραπεζικές προμήθειες, σύμφωνα με την ανωτέρω πρόταση περί διατραπεζικών προμηθειών για τις συναλλαγές με κάρτα, δηλαδή τις εταιρικές κάρτες και τις πιστωτικές κάρτες των τριμερών καθεστώτων, οι έμποροι θα εξακολουθήσουν να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν πρόσθετες χρεώσεις, εφόσον η πρόσθετη χρέωση αντιστοιχεί στο πραγματικό κόστος που προκύπτει, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την οδηγία 2011/83. Άρθρα 65 και 66 - Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα απλοποιήσουν και θα εναρμονίσουν περαιτέρω τους κανόνες για την ευθύνη σε περίπτωση μη εγκεκριμένων πράξεων, εξασφαλίζοντας την ενισχυμένη προστασία των νόμιμων συμφερόντων των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις απάτης και βαριάς αμέλειας, το μέγιστο ποσό που ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να υποχρεωθεί να καταβάλει, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, θα μειωθεί από το τρέχον ποσό των 150 ευρώ σε 50 ευρώ. Επίσης, θα αποφασηθούν ότι οι καθυστερημένες πληρωμές δεν συνεπάγονται κατ' ανάγκην την επιστροφή των ποσών.

Άρθρο 67 - Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού: Ο κανόνας αυτός αποσαφηνίζει το δικαίωμα επιστροφής για τις πράξεις άμεσης χρέωσης, σύμφωνα με το εγχειρίδιο κανόνων άμεσης χρέωσης του ΕΧΠΕ, υπό την προϋπόθεση ότι το αγαθό ή η υπηρεσία που παρέχεται δεν έχει ακόμη καταναλωθεί. Σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες, εφαρμόζονται διαφορετικά καθεστώτα επιστροφής για τις άμεσες χρεώσεις, ανάλογα με το αν προηγουμένως έχει δοθεί άδεια και το ποσό υπερβαίνει το αναμενόμενο ποσό ή, εναλλακτικά, εάν είχε συμφωνηθεί κάποιο πρόσθετο δικαίωμα.

Άρθρο 85 - Μέτρα ασφαλείας: Οι προτεινόμενοι κανόνες μεριμνούν για τις πτυχές της ασφάλειας και τις πτυχές της εξακρίβωσης ταυτότητας, σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών.

Τίτλος I-V και παράρτημα I, σημείο 7: Κάλυψη νέων υπηρεσιών και παρόχων υπηρεσιών που επιτρέπουν την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών - Η τρέχουσα ΟΥΠ δεν καλύπτει αυτούς τους φορείς, καθώς δεν περιέρχονται ποτέ στην κατοχή τους οι χρηματικοί πόροι του πληρωτή ή του δικαιούχου. Το γεγονός ότι η δραστηριότητα των εν λόγω ΤΠΥ δεν διέπεται επί του παρόντος από κανόνες, τουλάχιστον σε ορισμένα κράτη μέλη, προκαλεί προβλήματα σε θέματα ασφάλειας, προστασίας δεδομένων και αστικής ευθύνης, παρά τα πιθανά οφέλη που προσφέρουν αυτές οι υπηρεσίες και οι πάροχοι υπηρεσιών. Η παρούσα πρόταση θα εντάξει τους τρίτους παρόχους, που προσφέρουν ιδίως ηλεκτρονικές τραπεζικές υπηρεσίες έναρξης των πληρωμών, στο πεδίο εφαρμογής της ΟΥΠ (παράρτημα I σημείο 7). Αυτό θα ενισχύσει τις νέες χαμηλού κόστους λύσεις ηλεκτρονικών πληρωμών στο Διαδίκτυο εξασφαλίζοντας παράλληλα την εφαρμογή κατάλληλων προτύπων ασφάλειας, προστασίας δεδομένων και ευθύνης. Προκειμένου να είναι σε θέση να παρέχουν υπηρεσίες έναρξης πληρωμών, οι ΤΠΥ θα απαιτείται να έχουν άδεια, να είναι καταχωρισμένοι στο μητρώο και να εποπτεύονται ως ιδρύματα πληρωμών (Τίτλος II). Όπως και άλλοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών, θα υπόκεινται σε εναρμονισμένα δικαιώματα και υποχρεώσεις, και ιδίως σε απαιτήσεις ασφαλείας (Άρθρα 85 και 86). Οι κανόνες που προβλέπονται θα αφορούν

ειδικότερα τους όρους για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας, για την πρόσβαση στις πληροφορίες του λογαριασμού (άρθρο 58), τις απαιτήσεις όσον αφορά την εξακρίβωση της ταυτότητας (άρθρο 87) και την επανόρθωση των συναλλαγών (άρθρα 63 και 64) και τον εξισορροπημένο καταμερισμό ευθυνών (άρθρα 65 και 66). Οι νέοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα επωφεληθούν από αυτό το νέο καθεστώς, ανεξάρτητα από το αν περιέρχονται οποτεδήποτε στην κατοχή τους τα χρηματικά ποσά του πληρωτή ή του δικαιούχου.

Το κεφάλαιο 6 - Εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής ενστάσεων και προσφυγών για την επίλυση διαφορών - θα ενισχύσει την αποτελεσματική συμμόρφωση με την οδηγία. Τα νέα μέτρα επικαιροποιούν τις απαιτήσεις σχετικά με τις εξωδικαστικές διαδικασίες ενστάσεων και προσφυγών και τις κατάλληλες κυρώσεις.

Άρθρο 92 - Κυρώσεις: Σύμφωνα με άλλες πρόσφατες προτάσεις που διατυπώθηκαν για τον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, τα κράτη μέλη θα έχουν την ευθύνη να εναρμονίσουν τις διοικητικές κυρώσεις, να εξασφαλίσουν ότι υπάρχουν τα κατάλληλα διοικητικά μέτρα και κυρώσεις για παραβιάσεις της οδηγίας και να διασφαλίσουν ότι οι κυρώσεις αυτές εφαρμόζονται δεόντως.

Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών - Η οδηγία περιλαμβάνει πολλούς τομείς όπου προβλέπεται η συμβολή της ΕΑΤ υπό την ιδιότητά της να συμβάλλει στη συνεπή και συνεκτική λειτουργία εποπτείας (όπως αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010). Ειδικότερα, η ΕΑΤ καλείται να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές και σχέδια κανονιστικών τεχνικών προτύπων σε διάφορους τομείς, έτσι ώστε, για παράδειγμα, να αποσαφηνίσει τους κανόνες σχετικά με τον μηχανισμό «διαβατηρίου» για ιδρύματα πληρωμών που λειτουργούν σε πολλά κράτη μέλη, ή για να εξασφαλίσει την καθιέρωση κατάλληλων απαιτήσεων ασφαλείας.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/EK, 2013/36/EE και 2009/110/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/EK

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,
Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,
Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,¹⁷
Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,¹⁸
Κατόπιν διαβούλευσης με τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων,
Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,
Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα τελευταία χρόνια έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά την ενοποίηση των λιανικών πληρωμών στην Ένωση, ιδίως στο πλαίσιο των πράξεων της Ένωσης σχετικά με τις πληρωμές, και ιδίως της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰, της οδηγίας 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.²² Η οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²³ έχει συμπληρώσει περαιτέρω το νομικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες πληρωμών

¹⁷ ΕΕ C , , σ. .

¹⁸ ΕΕ C , , σ. .

¹⁹ Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1.).

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11).

²¹ Οδηγία 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

²² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, για την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.03.2012, σ. 22).

²³ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ

με τη θέσπιση συγκεκριμένου ορίου όσον αφορά τη δυνατότητα των εμπόρων λιανικής πώλησης να χρεώνουν τους πελάτες τους για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών.

- (2) Η οδηγία 2007/64/EK εγκρίθηκε τον Δεκέμβριο του 2007, βάσει πρότασης της Επιτροπής του Δεκεμβρίου 2005. Έκτοτε, η αγορά λιανικών πληρωμών γνώρισε σημαντικές τεχνικές καινοτομίες με την ταχεία αύξηση του αριθμού των ηλεκτρονικών πληρωμών και των κινητών πληρωμών και την εμφάνιση στην αγορά νέων τύπων υπηρεσιών πληρωμών.
- (3) Η αναθεώρηση του νομικού πλαισίου της Ένωσης για τις υπηρεσίες πληρωμών και ιδίως η ανάλυση των επιπτώσεων της οδηγίας 2007/64/EK και της διαβούλευσης για την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής με τίτλο «Προς ενοποιημένη ευρωπαϊκή αγορά για τις πληρωμές με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και τις κινητές πληρωμές»²⁴ έδειξαν ότι οι εξελίξεις έχουν οδηγήσει σε σημαντικές προκλήσεις από κανονιστική άποψη. Σημαντικοί τομείς της αγοράς πληρωμών, ιδίως οι πληρωμές με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και οι κινητές πληρωμές συχνά εξακολουθούν να είναι κατακερματισμένοι κατά μήκος των εθνικών συνόρων. Πολλά καινοτόμα προϊόντα ή υπηρεσίες πληρωμών δεν εμπίπτουν, εξ ολοκλήρου ή σε μεγάλο μέρος, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2007/64/EK. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2007/64/EK και, ειδικότερα, τα στοιχεία που εξαιρούνται από αυτό, όπως ορισμένες πράξεις πληρωμών που εξαιρούνται από τους γενικούς κανόνες, αποδείχθηκε σε μερικές περιπτώσεις υπερβολικά αμύσημο, υπερβολικά γενικό ή απλά παρωχημένο, έχοντας υπόψη τις εξελίξεις στην αγορά. Αυτό οδήγησε σε νομική αβεβαιότητα, πιθανούς κινδύνους για την ασφάλεια στην αλυσίδα πληρωμών και έλλειψη προστασίας του καταναλωτή σε ορισμένους τομείς. Έχει αποδειχθεί ότι είναι δύσκολη η εδραίωση καινοτόμων και εύκολων στη χρήση ψηφιακών υπηρεσιών πληρωμών που θα παράσχουν στους καταναλωτές και τους εμπόρους λιανικής πώλησης αποτελεσματικές, άνετες και ασφαλείς μεθόδους πληρωμής στο χώρο της Ένωσης.
- (4) Η δημιουργία της ενοποιημένης αγοράς για τις ηλεκτρονικές πληρωμές είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι καταναλωτές, οι έμποροι και οι εταιρείες θα αποκομίσουν στο έπακρο τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς, δεδομένης της ανάπτυξης της ψηφιακής οικονομίας.
- (5) Θα πρέπει να θεσπιστούν νέοι κανόνες, με σκοπό να καλύψουν αυτά τα ρυθμιστικά κενά, ενώ ταυτόχρονα θα παρέχουν μεγαλύτερη νομική σαφήνεια και θα διασφαλίζουν τη συνεπή εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου σε ολόκληρη την Ένωση. Θα πρέπει να διασφαλιστούν ισοδύναμες συνθήκες λειτουργίας τόσο για τους υφιστάμενους, όσο και για τους νέους συντελεστές της αγοράς, διευκολύνοντας τα νέα μέσα πληρωμών να προσεγγίσουν μια ευρύτερη αγορά και εξασφαλίζοντας υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά τη χρήση των εν λόγω υπηρεσιών πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση. Αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε πτωτική τάση του κόστους και των τιμών για τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών και σε περισσότερες επιλογές και διαφάνεια στις υπηρεσίες πληρωμών.
- (6) Τα τελευταία χρόνια, οι κίνδυνοι ως προς την ασφάλεια των ηλεκτρονικών πληρωμών έχουν αυξηθεί, γεγονός που οφείλεται στη μεγαλύτερη τεχνική πολυπλοκότητα των ηλεκτρονικών πληρωμών, τον διαρκώς αυξανόμενο όγκο των ηλεκτρονικών πληρωμών παγκοσμίως και τα αναδυόμενα είδη υπηρεσιών πληρωμών. Δεδομένου ότι οι ασφαλείς υπηρεσίες πληρωμών αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών, οι χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να προστατεύονται επαρκώς έναντι αυτών των κινδύνων. Οι υπηρεσίες πληρωμών είναι απαραίτητες για τη διατήρηση των ζωτικών οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων και, ως εκ τούτου, οι πάροχοι

και της οδηγίας 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

υπηρεσιών πληρωμών, όπως τα πιστωτικά ιδρύματα, έχουν χαρακτηριστεί ως φορείς της αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 8 της οδηγίας *[παράκληση να αναγραφεί ο αριθμός της οδηγίας ΑΔΠ μετά την έγκριση]* του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.²⁵

- (7) Εκτός από τα γενικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε επίπεδο κρατών μελών στην οδηγία *[παράκληση να αναγραφεί ο αριθμός της οδηγίας ΑΔΠ μετά την έγκριση]*, οι κίνδυνοι ασφαλείας που συνδέονται με τις συναλλαγές πληρωμής πρέπει επίσης να αντιμετωπιστούν στο επίπεδο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Τα μέτρα ασφαλείας που πρέπει να ληφθούν από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να είναι ανάλογα με τους σχετικούς κινδύνους ασφαλείας. Θα πρέπει να συσταθεί ένας τακτικός μηχανισμός υποβολής εκθέσεων, έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι οι υπηρεσίες πληρωμών θα παρέχουν στις αρμόδιες αρχές σε ετήσια βάση νεότερες πληροφορίες σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων για την ασφάλειά τους και τα (πρόσθετα) μέτρα που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση των κινδύνων αυτών. Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ζημιές σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και σε συστήματα πληρωμών, όπως μια σημαντική διαταραχή ενός συστήματος πληρωμών, καθώς και σε χρήστες, διατηρούνται στο ελάχιστο, είναι σημαντικό οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να έχουν την υποχρέωση να αναφέρουν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος σημαντικά περιστατικά ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών.
- (8) Το αναθεωρημένο κανονιστικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες πληρωμών συμπληρώνεται με τον κανονισμό (ΕΕ) [XX/XX/XX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.²⁶ Ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με την επιβολή πολυμερών και διμερών διαπραπειζικών προμηθειών για όλες τις καταναλωτικές συναλλαγές με χρεωστικές και πιστωτικές κάρτες, καθώς και τις ηλεκτρονικές πληρωμές και κινητές πληρωμές που βασίζονται σε αυτές τις συναλλαγές, και θέτει περιορισμούς στη χρήση ορισμένων επιχειρηματικών κανόνων όσον αφορά τις συναλλαγές με κάρτα. Ο εν λόγω κανονισμός στοχεύει στην ταχύτερη επίτευξη μιας αποτελεσματικής ενιαίας αγοράς για πληρωμές με κάρτα.
- (9) Προκειμένου να αποφευχθούν αποκλίνουσες προσεγγίσεις μεταξύ των κρατών μελών εις βάρος των καταναλωτών, οι διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις διαφάνειας και ενημέρωσης για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στην παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ισχύουν και σε συναλλαγές στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου πληρωμών βρίσκεται εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (εφεξής «ΕΟΧ») και ο άλλος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών βρίσκεται εκτός του ΕΟΧ. Είναι επίσης σκόπιμο να επεκταθεί η εφαρμογή των διατάξεων περί διαφάνειας και πληροφόρησης σε συναλλαγές σε όλα τα νομίσματα μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται εντός του ΕΟΧ.
- (10) Ο ορισμός των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να είναι τεχνολογικά ουδέτερος και να επιτρέπει την περαιτέρω ανάπτυξη νέων τύπων υπηρεσιών πληρωμών, εξασφαλίζοντας παράλληλα ισοδύναμους όρους λειτουργίας τόσο για υφιστάμενους όσο και για νέους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
- (11) Η εξαίρεση των πράξεων πληρωμής μέσω εμπορικού αντιπροσώπου για λογαριασμό του πληρωτή ή του δικαιούχου, όπως ορίζεται στην οδηγία 2007/64/ΕΚ, εφαρμόζεται με πολύ διαφορετικό τρόπο στα κράτη μέλη. Ορισμένα κράτη μέλη επιτρέπουν τη χρήση της

²⁵ Οδηγία XXXX/XX/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [ημερομηνία] σχετικά με μέτρα για την εξασφάλιση κοινού υψηλού επιπέδου ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση», (ΕΕ L x, σ. x).

²⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. [XX/XX/XX/] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [ημερομηνία] σχετικά με διαπραπειζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτα (ΕΕ L x, σ. x).

εξαίρεσης από πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου που ενεργούν ως μεσάζοντες για λογαριασμό τόσο των εκάστοτε αγοραστών όσο και των πωλητών χωρίς πραγματικό περιθώριο να διαπραγματεύονται ή να συνάπτουν συμφωνίες πώλησης ή αγοράς αγαθών ή υπηρεσιών. Αυτό υπερβαίνει το σκοπούμενο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων και μπορεί να αυξήσει τους κινδύνους για τους καταναλωτές, καθώς οι εν λόγω πάροχοι παραμένουν έξω από την προστασία του νομικού πλαισίου. Επιπλέον, οι διαφορετικές πρακτικές στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό στην αγορά πληρωμών. Θα πρέπει να υπάρξει πιο ακριβής και πιο σαφής ορισμός για την αντιμετώπιση των εν λόγω ζητημάτων.

- (12) Η ανατροφοδότηση με τις πληροφορίες που φθάνουν από την αγορά αποκαλύπτει ότι οι πράξεις πληρωμών που καλύπτονται από την εξαίρεση του περιορισμένου δικτύου συχνά περιλαμβάνουν τεράστιο όγκο πληρωμών και αξιών και προσφέρουν στους καταναλωτές εκατοντάδες ή χιλιάδες διαφορετικά προϊόντα και υπηρεσίες, γεγονός που παρεκκλίνει από τον σκοπό της εξαίρεσης του περιορισμένου δικτύου, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2007/64/EK. Αυτό συνεπάγεται μεγαλύτερους κινδύνους και καμία νομική προστασία των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, ιδίως για τους καταναλωτές, και προφανή μειονεκτήματα για τους φορείς της ρυθμιζόμενης αγοράς. Μια πιο ακριβής περιγραφή ενός περιορισμένου δικτύου, σύμφωνα με την οδηγία 2009/110/EK, είναι απαραίτητη για τον περιορισμό των εν λόγω κινδύνων. Ένα μέσο πληρωμών θα πρέπει, επομένως, να θεωρείται ότι χρησιμοποιείται εντός περιορισμένου δικτύου όταν μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών σε συγκεκριμένο κατάστημα ή σε συγκεκριμένη αλυσίδα καταστημάτων ή για την αγορά περιορισμένου φάσματος αγαθών ή υπηρεσιών, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση του σημείου πώλησης. Στα μέσα αυτά θα μπορούσαν να περιληφθούν οι κάρτες που εκδίδουν διάφορα καταστήματα, οι κάρτες για την πληρωμή των καυσίμων, οι κάρτες μέλους, οι κάρτες για τις δημόσιες συγκοινωνίες, τα δελτία σίτισης ή δελτία για συγκεκριμένες υπηρεσίες, τα οποία ενίοτε υπόκεινται σε ειδικό νομικό πλαίσιο για τη φορολογία και την εργασία με σκοπό την προώθηση της χρήσης τέτοιων μέσων για την υλοποίηση των στόχων που ορίζονται στην κοινωνική νομοθεσία. Όταν ένα τέτοιο μέσο ειδικού σκοπού εξελίσσεται σε μέσο γενικού σκοπού, δεν πρέπει να ισχύει πλέον η εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Δεν πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιούνται για αγορές σε καταστήματα εμπόρων οι οποίοι περιλαμβάνονται σε συγκεκριμένους καταλόγους, καθώς τα μέσα αυτά σχεδιάζονται ειδικά για ένα δίκτυο παρόχων υπηρεσιών που διαρκώς μεγαλώνει. Η εξαίρεση πρέπει να ισχύει σε συνδυασμό με την υποχρέωση των δυνητικών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να κοινοποιούν τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ορισμού του περιορισμένου δικτύου.
- (13) Η οδηγία 2007/64/EK εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής της ορισμένες πράξεις πληρωμής μέσω τηλεπικοινωνιακής ή πληροφορικής συσκευής, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης του δικτύου δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων στην παροχή αγαθών και υπηρεσιών μέσω της εν λόγω συσκευής, αλλά προσθέτει επίσης αξία σε αυτά τα αγαθά ή τις υπηρεσίες. Ειδικότερα, η εν λόγω εξαίρεση για τις λεγόμενες αγορές με χρέωση του καλούντα ή αγορές με χρέωση του λογαριασμού τηλεφώνου, ξεκινώντας με τις αγορές ήχων κλήσης και υψηλής ποιότητας υπηρεσιών αποστολής γραπτών μηνυμάτων, συνεχίζει να συμβάλλει στην ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών μοντέλων που βασίζονται σε πωλήσεις χαμηλής αξίας του ψηφιακού περιεχομένου. Οι πληροφορίες που φθάνουν από την αγορά δεν παρέχουν καμία ένδειξη ότι η εν λόγω μέθοδος πληρωμής, την οποία εμπιστεύονται οι καταναλωτές ως κατάλληλη για πληρωμές ελάχιστων ποσών, εξελίχθηκε σε γενική υπηρεσία διαμεσολάβησης πληρωμών. Ωστόσο, λόγω της ασαφούς διατύπωσης της τρέχουσας εξαίρεσης, η εν λόγω διάταξη εφαρμόστηκε με διαφορετικό τρόπο στα διάφορα κράτη μέλη. Αυτό μεταφράζεται σε έλλειψη ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές και ενίοτε επέτρεψε σε άλλες υπηρεσίες διαμεσολάβησης πληρωμών να διεκδικήσουν την επιλεξιμότητα για την εξαίρεση της εφαρμογής της οδηγίας 2007/64/EC. Επομένως, κρίνεται σκόπιμο να

περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας. Η εξαίρεση θα πρέπει να επικεντρωθεί ειδικά σε μικρο-πληρωμές σχετικά με το ψηφιακό περιεχόμενο, όπως ήχους κλήσης, φόντο επιφάνειας εργασίας, μουσική, παιχνίδια, βίντεο ή εφαρμογές («apps»). Η εξαίρεση θα πρέπει να ισχύει μόνο για τις υπηρεσίες πληρωμών, όταν παρέχονται ως επικουρικές υπηρεσίες στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (δηλαδή την κύρια δραστηριότητα του οικείου φορέα).

- (14) Ομοίως, η οδηγία 2007/64/EK εξαίρεσε από το πεδίο εφαρμογής της τις υπηρεσίες πληρωμών που προσφέρονται από παρόχους Αυτόματων Ταμειολογιστικών Μηχανών (εφεξής «ΑΤΜ») που είναι ανεξάρτητοι από τράπεζες ή άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Αρχικά σχεδιάστηκε ως κίνητρο για την εγκατάσταση αυτοδύναμων ΑΤΜ σε απομακρυσμένες και αραιοκατοικημένες περιοχές, επιτρέποντάς τους να χρεώνουν επιπλέον τέλη επί των τελών που καταβάλλονταν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που εξέδιδαν την κάρτα, ωστόσο, σκοπός της διάταξης αυτής δεν ήταν να χρησιμοποιηθεί από παρόχους ΑΤΜ με δίκτυα που περιλαμβάνουν εκατοντάδες ή ακόμα και χιλιάδες ΑΤΜ, που καλύπτουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Αυτό οδηγεί στη μη εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας σε αυξανόμενο τμήμα της αγοράς ΑΤΜ, με αρνητικές συνέπειες για την προστασία των καταναλωτών. Ενθαρρύνει επίσης τους υφιστάμενους παρόχους ΑΤΜ να επανασχεδιάσουν το επιχειρηματικό τους πρότυπο και να ακυρώσουν τη συνήθη συμβατική σχέση με τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, προκειμένου να επιβάλλουν υψηλότερα τέλη απευθείας στους καταναλωτές. Ως εκ τούτου, η εξαίρεση θα πρέπει να καταργηθεί.
- (15) Οι πάροχοι υπηρεσιών, καθώς επιδιώκουν να επωφεληθούν από κάποια εξαίρεση δυνάμει της οδηγίας 2007/64/EK, συχνά δεν συμβουλευονται τις αρχές σχετικά με το εάν οι δραστηριότητές τους καλύπτονται ή εξαιρούνται από την οδηγία, αλλά στηρίζονται στις δικές τους εκτιμήσεις. Φαίνεται ότι ορισμένοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να έχουν χρησιμοποιήσει κάποιες εξαιρέσεις προκειμένου να επανασχεδιάσουν τα επιχειρηματικά τους πρότυπα, έτσι ώστε οι υπηρεσίες πληρωμών που προσφέρουν να είναι επίτηδες εκτός του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας. Αυτές οι πρακτικές ενδέχεται να συνεπάγονται αυξημένους κινδύνους για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και άνισους όρους για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στην εσωτερική αγορά. Οι πάροχοι υπηρεσιών θα πρέπει να υποχρεούνται να κοινοποιούν ορισμένες δραστηριότητες στις αρμόδιες αρχές, ώστε να διασφαλίζεται η ομοιογενής ερμηνεία των κανόνων σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.
- (16) Εκείνο που προέχει είναι οι δυνητικοί πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να είναι υποχρεωμένοι να κοινοποιούν την πρόθεσή τους να παρέχουν δραστηριότητες στο πλαίσιο ενός περιορισμένου δικτύου, εφόσον ο όγκος των συναλλαγών υπερβαίνει ένα ορισμένο όριο. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν και να λάβουν αιτιολογημένη απόφαση, με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο ια), για το εάν οι εν λόγω δραστηριότητες μπορούν να θεωρηθούν δραστηριότητες που ασκούνται στο πλαίσιο περιορισμένου δικτύου.
- (17) Οι νέοι κανόνες θα πρέπει να ακολουθούν την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στην οδηγία 2007/64/EK, καλύπτοντας όλα τα είδη των ηλεκτρονικών υπηρεσιών πληρωμών. Δεν ενδείκνυται, ωστόσο, η εφαρμογή των νέων κανόνων σε υπηρεσίες όπου η μεταβίβαση χρηματικών ποσών από τον πληρωτή στον δικαιούχο ή η μεταφορά τους εκτελείται αποκλειστικά με χαρτονομίσματα και κέρματα ή όταν η μεταφορά βασίζεται σε έντυπη επιταγή, συναλλαγματική, γραμμάτιο ή άλλα μέσα, και έντυπα παραστατικά ή κάρτες με τα οποία χρεώνεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή κάποιος άλλος για να θέσει τα χρήματα στη διάθεση του δικαιούχου.
- (18) Μετά την έκδοση της οδηγίας 2007/64/EK έχουν προκύψει νέοι τύποι υπηρεσιών πληρωμών, ιδίως στον τομέα των πληρωμών μέσω Διαδικτύου. Ειδικότερα, οι τρίτοι πάροχοι (εφεξής «ΤΠ») έχουν εξελιχθεί, προσφέροντας υπηρεσίες πληρωμών σε

καταναλωτές και εμπόρους, συχνά χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά. Οι υπηρεσίες αυτές διευκολύνουν τις πληρωμές του ηλεκτρονικού εμπορίου δημιουργώντας μια γέφυρα μεταξύ της ιστοσελίδας του εμπόρου και της πλατφόρμας ηλεκτρονικής τραπεζικής εξυπηρέτησης του καταναλωτή, προκειμένου να πραγματοποιήσει πληρωμές στο Διαδίκτυο με βάση τις μεταφορές πίστωσης ή άμεσες χρεώσεις. Οι τρίτοι πάροχοι προσφέρουν χαμηλού κόστους εναλλακτική λύση για τις πληρωμές με κάρτα τόσο για τους εμπόρους όσο και για τους καταναλωτές και παρέχουν στους καταναλωτές τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν τις αγορές τους ηλεκτρονικά, ακόμη και αν δεν έχουν πιστωτικές κάρτες. Ωστόσο, οι τρίτοι πάροχοι δεν υπόκεινται επί του παρόντος στην οδηγία 2007/64/EK και, ως εκ τούτου, δεν εποπτεύονται κατ' ανάγκη από την αρμόδια αρχή και δεν ακολουθούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 2007/64/EK. Αυτό εγείρει σειρά από νομικά ζητήματα, όπως η προστασία των καταναλωτών, η ασφάλεια και η ευθύνη, καθώς και ο ανταγωνισμός και η προστασία των δεδομένων. Οι νέοι κανόνες θα πρέπει, επομένως, να αντιδρούν σε αυτά τα ζητήματα.

- (19) Το έμβασμα είναι απλή υπηρεσία πληρωμών, συνήθως βάσει μετρητών που ο πληρωτής δίνει σε έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος και εμβάζει το ποσό, π.χ. μέσω δικτύου επικοινωνίας, σε έναν δικαιούχο ή σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου. Σε μερικά κράτη μέλη, τα σουπερμάρκετ, οι έμποροι και άλλοι λιανοπωλητές παρέχουν στους καταναλωτές τέτοια υπηρεσία, δίνοντας τη δυνατότητα πληρωμής λογαριασμών των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και άλλων τακτικών οικιακών λογαριασμών. Αυτές οι υπηρεσίες πληρωμής λογαριασμών θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως έμβασμα, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι η δραστηριότητα εμπίπτει σε άλλη υπηρεσία πληρωμών.
- (20) Είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δύνανται νομίμως να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση, και συγκεκριμένα τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται καταθέσεις από χρήστες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής, και τα οποία θα πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία που θεσπίζει η οδηγία 2013/36/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος τα οποία εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής και τα οποία θα πρέπει να συνεχίσουν να υπόκεινται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της οδηγίας 2009/110/EK, τα ιδρύματα πληρωμών, καθώς και γραφεία ταχυδρομικών επιταγών που έχουν αυτό το δικαίωμα βάσει της εθνικής νομοθεσίας.
- (21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τους κανόνες για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής όταν τα χρηματικά ποσά είναι ηλεκτρονικό χρήμα, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2009/110/EK. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει, ωστόσο, να ρυθμίζει την έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος ούτε να τροποποιεί την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που προβλέπει η εν λόγω οδηγία. Επομένως, τα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.
- (22) Η οδηγία 2007/64/EK έχει δημιουργήσει το καθεστώς προληπτικής εποπτείας, καθιερώνοντας ενιαία άδεια για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που δεν έχουν σχέση με την αποδοχή καταθέσεων ή την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος. Για τον σκοπό αυτό, η οδηγία 2007/64/EK εισήγαγε νέα κατηγορία παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, τα «ιδρύματα πληρωμών», εξουσιοδοτώντας, βάσει σειράς αυστηρών και διεξοδικών

²⁷

Οδηγία 2013/36/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK (EE L 176 της 27.06.2013, σ. 338)..

προϋποθέσεων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στις ήδη υπάρχουσες κατηγορίες, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση. Έτσι, θα ισχύουν σε ολόκληρη την Ένωση οι ίδιες προϋποθέσεις για τέτοιες υπηρεσίες.

- (23) Οι όροι χορήγησης και διατήρησης της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων πληρωμών δεν έχουν αλλάξει ουσιαστικά. Όπως και στην οδηγία 2007/64/EK, οι όροι περιλαμβάνουν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανάλογες με τους λειτουργικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί αυτοί στη δραστηριότητά τους. Χρειάζεται εδώ ένα υγιές καθεστώς αρχικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με μόνιμο κεφάλαιο που θα μπορούσε να διαμορφωθεί με πιο σύνθετο τρόπο εν ευθέτω χρόνω, ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς. Λόγω της ευρείας ποικιλίας στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει διάφορες μεθόδους σε συνδυασμό με ορισμένο περιθώριο εκτίμησης των αρχών ώστε οι ίδιοι κίνδυνοι να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Οι απαιτήσεις για τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να βασίζονται στο γεγονός ότι οι δραστηριότητές τους είναι πιο εξειδικευμένες και περιορισμένες, και ενέχουν έτσι μικρότερους κινδύνους που ελέγχονται και παρακολουθούνται ευκολότερα, σε σχέση με τους κινδύνους που περικλείει το ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ειδικότερα, θα πρέπει να απαγορεύεται στα ιδρύματα πληρωμών να δέχονται καταθέσεις από χρήστες, και να τους επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τα κεφάλαια που λαμβάνουν από τους χρήστες μόνο για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Οι απαιτούμενοι κανόνες προληπτικής εποπτείας, συμπεριλαμβανομένου του αρχικού κεφαλαίου, θα πρέπει να είναι ανάλογοι με τους κινδύνους που εγείρει η αντίστοιχη υπηρεσία που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών. Υπηρεσίες οι οποίες επιτρέπουν αποκλειστικά και μόνο την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών, χωρίς, όμως, να προσφέρουν κανέναν λογαριασμό, θα πρέπει να θεωρούνται μεσαίου κινδύνου σε σχέση με το αρχικό κεφάλαιο.
- (24) Θα πρέπει να καταβάλλεται μέριμνα, ώστε τα κεφάλαια των πελατών να διατηρούνται χωριστά από τα κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών που προορίζονται για άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Κρίνεται, ωστόσο, ότι οι απαιτήσεις διαφύλαξης είναι απαραίτητες μόνο όταν ένα ίδρυμα πληρωμών έχει στην κατοχή του τα κεφάλαια των πελατών. Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει επίσης να υπόκεινται στις δέουσες απαιτήσεις όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
- (25) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να καθιερώσει αλλαγές όσον αφορά τις υποχρεώσεις των ιδρυμάτων πληρωμών ως προς την υποβολή λογιστικών εκθέσεων και ελέγχου ισολογισμών στους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς τους. Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να καταρτίζουν τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με την οδηγία 78/660/ΕΟΚ²⁸ του Συμβουλίου και, κατά περίπτωση, την οδηγία 83/349/ΕΟΚ²⁹ του Συμβουλίου και την οδηγία 86/635/ΕΟΚ³⁰ του Συμβουλίου. Οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί θα πρέπει να ελέγχονται, εκτός εάν το ίδρυμα πληρωμών απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτήν δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, δυνάμει των οδηγιών 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ.
- (26) Με την εξέλιξη της τεχνολογίας, έχει εμφανιστεί επίσης τα τελευταία χρόνια σειρά συμπληρωματικών υπηρεσιών, όπως οι υπηρεσίες παροχής πληροφοριών για τον λογαριασμό και συγκέντρωσης λογαριασμού. Οι υπηρεσίες αυτές θα πρέπει επίσης να

²⁸ Οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών (ΕΕ L 222 της 14.08.1978, σ. 11).

²⁹ Οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς (ΕΕ L 193 της 18.07.1983, σ. 1).

³⁰ Οδηγία 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1986, για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 372 της 31.12.1986, σ. 1).

καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να παρέχουν στους καταναλωτές επαρκή προστασία και ασφάλεια δικαίου για την κατάστασή τους.

- (27) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι εμπλέκονται στην παροχή μιας ή περισσότερων υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει πάντοτε να διατηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Προκειμένου τα ιδρύματα πληρωμών να είναι σε θέση να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, είναι απαραίτητο να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πρόσβαση αυτή είναι ανάλογη προς τον θεμιτό σκοπό που προτίθεται να εξυπηρετήσει.
- (28) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ρυθμίζει τη χορήγηση πιστώσεων από ιδρύματα πληρωμών, δηλαδή τη χορήγηση πιστωτικής γραμμής και την έκδοση πιστωτικών καρτών, μόνον εάν συνδέεται στενά με υπηρεσίες πληρωμών. Μόνον όταν η πίστωση χορηγείται για να διευκολυνθούν οι υπηρεσίες πληρωμών και η πίστωση είναι βραχυπρόθεσμη και δεν χορηγείται για περίοδο που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, ακόμα και σε κυλιόμενη βάση, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται σε ιδρύματα πληρωμών να χορηγούν τέτοιες πιστώσεις όσον αφορά τις διασυνοριακές τους δραστηριότητες υπό τον όρο ότι αναχρηματοδοτούνται μέσω κυρίως των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος πληρωμών, καθώς και κεφαλαίων που αντλούνται από τις κεφαλαιαγορές, αλλά όχι των χρημάτων που φυλάσσονται για λογαριασμό των πελατών για τις υπηρεσίες πληρωμών. Οι εν λόγω κανόνες ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹ ή άλλων σχετικών ενωσιακών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν πτυχές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, όσον αφορά τους όρους της καταναλωτικής πίστης.
- (29) Σε γενικές γραμμές, έχει αποδειχθεί ότι η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών που είναι υπεύθυνες για τη χορήγηση αδειών στα ιδρύματα πληρωμών, τη διενέργεια ελέγχου και την απόφαση ανάκλησης των αδειών αυτών λειτουργούν ικανοποιητικά. Ωστόσο, η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών πρέπει να ενισχυθεί σε περιπτώσεις όπου τα αδειοδοτημένα ιδρύματα πληρωμών θα ήθελαν επίσης να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το κράτος μέλος καταγωγής τους, τόσο όσον αφορά τόσο την ανταλλαγή των πληροφοριών, όσο και τη συνεκτική εφαρμογή και ερμηνεία της οδηγίας, κατά την άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών («μηχανισμός διαβατηρίου»). Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) πρέπει να κληθεί να καταρτίσει τη δέσμη κατευθυντήριων γραμμών για τη συνεργασία και την ανταλλαγή δεδομένων, όπως ορίζεται περαιτέρω στην οδηγία.
- (30) Για την ενίσχυση της διαφάνειας για τα ιδρύματα πληρωμών στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια ή τα οποία καταγράφονται από τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, μία δικτυακή πύλη που χρησιμεύει ως ευρωπαϊκό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης θα πρέπει να καθοριστεί από την EAT με σκοπό τη διασύνδεση των εθνικών μητρώων. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να έχουν ως σκοπό να συμβάλουν στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών.
- (31) Η διάθεση ακριβούς και επικαιροποιημένης πληροφόρησης θα πρέπει να ενισχυθεί απαιτώντας από τα ιδρύματα πληρωμών να ενημερώνουν την αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής τους, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για κάθε τυχόν μεταβολή που επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και τα δικαιολογητικά που προβλέπονται σε σχέση με την άδεια, καθώς και πληροφοριών που αφορούν αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή φορείς στους οποίους ανατίθενται δραστηριότητες. Οι αρμόδιες αρχές

³¹ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/EOK του Συμβουλίου (ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66).

θα πρέπει επίσης να επαληθεύουν, σε περίπτωση αμφιβολίας, κατά πόσο οι παρεχόμενες πληροφορίες είναι σωστές.

- (32) Μολονότι η παρούσα οδηγία καθορίζει το ελάχιστο σύνολο των εξουσιών που οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν κατά την εποπτεία της συμμόρφωσης των ιδρυμάτων πληρωμών, οι εν λόγω εξουσίες πρέπει να ασκούνται με σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή. Για την άσκηση των εν λόγω εξουσιών που ενδέχεται να συνεπάγονται σοβαρές παρεμβάσεις στο δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, της κατοικίας και των επικοινωνιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν κατάλληλες και αποτελεσματικές εγγυήσεις ενάντια σε κάθε κατάχρηση ή αυθαιρεσία, για παράδειγμα, κατά περίπτωση, προσκομίζοντας προηγούμενη άδεια από τη δικαστική αρχή του οικείου κράτους μέλους.
- (33) Είναι σημαντικό να διασφαλίζεται ότι όλα τα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες εμβασμάτων υπόκεινται σε ορισμένες στοιχειώδεις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις. Ως εκ τούτου, είναι επιθυμητό να απαιτείται να καταγράφεται η ταυτότητα και ο τρόπος δραστηριοποίησης όλων των προσώπων που παρέχουν υπηρεσίες εμβασμάτων, μεταξύ άλλων και εκείνων των προσώπων που δεν είναι σε θέση να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις αδειοδότησης ως ιδρύματα πληρωμών. Η προσέγγιση αυτή είναι σύμφωνη με τη λογική της ειδικής σύστασης VI της ομάδας διεθνούς χρηματοοικονομικής δράσης για το ξέπλυμα χρήματος, η οποία προβλέπει τη δημιουργία ενός μηχανισμού βάσει του οποίου οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που ορίζονται στη σύσταση αυτή, θα μπορούν εντούτοις να αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγράφουν τα πρόσωπα αυτά στο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, αν και δεν πληρούν όλες ή ορισμένες από τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας. Ωστόσο, είναι ουσιώδες να υπόκειται η δυνατότητα παρέκκλισης σε αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τον όγκο των συναλλαγών πληρωμών. Τα απαλλασσόμενα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να έχουν ούτε το δικαίωμα εγκατάστασης ούτε την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, ενώ δεν θα πρέπει να ασκούν εμμέσως τα δικαιώματα αυτά όταν είναι μέλη συστήματος πληρωμών.
- (34) Είναι βασικό για κάθε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να έχει πρόσβαση στις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών. Ωστόσο, η πρόσβαση αυτή θα πρέπει να υπόκειται σε κατάλληλες απαιτήσεις για την εξασφάλιση της ακεραιότητας και της σταθερότητας αυτών των συστημάτων. Κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που ζητεί να συμμετάσχει σε σύστημα πληρωμών πρέπει να αποδεικνύει στα μέλη του συστήματος πληρωμών ότι οι εσωτερικές του ρυθμίσεις επαρκούν για την αντιμετώπιση κάθε κινδύνου. Τα εν λόγω συστήματα πληρωμών περιλαμβάνουν κατά κανόνα π.χ. τα τετραμερή συστήματα πιστωτικών καρτών καθώς και τα μείζονα συστήματα διεκπεραίωσης μεταφορών πιστώσεων και άμεσων χρεώσεων. Για να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Ένωση η ισότιμη μεταχείριση των διαφορετικών κατηγοριών των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τους όρους της αδειοδότησής τους, είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστούν οι κανόνες πρόσβασης στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και στα συστήματα πληρωμών.
- (35) Θα πρέπει να προβλέπεται ισότιμη μεταχείριση των αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών και πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά να μπορεί να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών υπό τους ίδιους όρους. Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μια διαφορά μεταχείρισης μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των ωφελουμένων από την παρέκκλιση δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και από την εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ, λόγω των διαφορών του σχετικού πλαισίου προληπτικής εποπτείας στο οποίο υπόκεινται. Εν πάση περιπτώσει, διαφορές τιμών θα πρέπει να επιτρέπονται μόνον όταν το δικαιολογούν οι διαφορές κόστους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό δεν πρέπει

να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να περιορίζουν την πρόσβαση στα θεμελιωδώς σημαντικά συστήματα σύμφωνα με την οδηγία 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² και τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ) σχετικά με την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών.

- (36) Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη έχουν παραχωρήσει, σε συγκεκριμένους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, έμμεση πρόσβαση σε συγκεκριμένα συστήματα πληρωμών, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 98/26/EK. Η απόφαση αυτή εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οικείου κράτους μέλους. Ωστόσο, για να εξασφαλιστεί ο θεμιτός ανταγωνισμός μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει ότι όταν ένα κράτος μέλος έχει παραχωρήσει σε έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών έμμεση πρόσβαση σε αυτά τα συστήματα, οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση θα πρέπει να επωφελούνται από την ίδια, μη διακριτική μεταχείριση.
- (37) Τα τελευταία χρόνια, ορισμένα συστήματα πληρωμών τρίτου παρόχου, στα οποία το σύστημα λειτουργεί ως ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τόσο για τον πληρωτή όσο και για τον δικαιούχο, έχουν γίνει υπολογίσιμοι παράγοντες της αγοράς παροχής υπηρεσιών πληρωμών. Επομένως, δεν δικαιολογείται πλέον η απαλλαγή των εν λόγω συστημάτων από την υποχρέωση παροχής πρόσβασης σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όταν τα άλλα συστήματα πληρωμών δεν τυγχάνουν της απαλλαγής αυτής.
- (38) Θα πρέπει να θεσπιστεί σύνολο κανόνων για να διασφαλίζεται η διαφάνεια των προϋποθέσεων και των απαιτήσεων πληροφόρησης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών.
- (39) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται με μετρητά, δεδομένου ότι υπάρχει ήδη ενιαία αγορά πληρωμών για τις πληρωμές σε μετρητά, ούτε σε πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε έντυπες επιταγές δεδομένου ότι, λόγω της φύσης τους, δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν το ίδιο αποτελεσματικά με τα άλλα μέσα πληρωμής. Η ορθή πρακτική σε αυτόν τον τομέα πρέπει, ωστόσο, να έχει ως βάση τις αρχές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (40) Δεδομένου ότι καταναλωτές και επιχειρήσεις δεν βρίσκονται στην ίδια θέση, δεν χρειάζονται το ίδιο επίπεδο προστασίας. Ενώ είναι σημαντικό να διασφαλίζονται τα δικαιώματα του καταναλωτή με διατάξεις από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με σύμβαση, είναι λογικό να αφήνονται οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις να συμφωνούν διαφορετικά, όταν δεν συναλλάσσονται με πελάτες. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στη σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι καταναλωτές.³³ Εν πάση περιπτώσει, ορισμένες βασικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει πάντα να εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από το καθεστώς του χρήστη.
- (41) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τις υποχρεώσεις που υπέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την πληροφόρηση των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι, για να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές και να είναι σε θέση να επιλέγουν ελεύθερα τις πιο συμφέρουσες υπηρεσίες στην αγορά της ΕΕ, θα πρέπει να λαμβάνουν σαφή πληροφόρηση στο ίδιο υψηλό επίπεδο. Χάριν διαφάνειας, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει τις δέουσες εναρμονισμένες απαιτήσεις που απαιτούνται για την παροχή των αναγκαίων και επαρκών πληροφοριών στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών τόσο

³² Οδηγία 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.06.98, σ. 45).

³³ Σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

σχετικά με τη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών όσο και με την καθαυτό πράξη πληρωμής. Προκειμένου να προαχθεί η ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών, τα κράτη μέλη δεν πρέπει να δύνανται να εκδίδουν διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση πέραν των διατάξεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

- (42) Οι καταναλωτές θα πρέπει να προστατεύονται από αθέμιτες και παραπλανητικές πρακτικές σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴, καθώς και την οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵ και την οδηγία 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.³⁶ Οι πρόσθετες διατάξεις σε αυτές τις οδηγίες εξακολουθούν να ισχύουν. Ωστόσο, η σχέση των απαιτήσεων προσυμβατικής πληροφόρησης μεταξύ της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2002/65/EK χρειάζεται ειδική διευκρίνιση.
- (43) Οι αιτούμενες πληροφορίες θα πρέπει να είναι ανάλογες με τις ανάγκες των χρηστών και να γνωστοποιούνται με τυποποιημένη μορφή. Ωστόσο, οι απαιτήσεις πληροφόρησης για μία μεμονωμένη πράξη πληρωμής θα πρέπει να είναι διαφορετικές από τις απαιτήσεις σύμβασης-πλαίσιου η οποία προβλέπει σειρά πράξεων πληρωμής.
- (44) Στην πράξη, οι συμβάσεις-πλαίσια και οι συναλλαγές πληρωμών που καλύπτουν είναι πολύ συνηθέστερες και οικονομικώς σημαντικότερες από τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής. Εάν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών ή ειδικό μέσο πληρωμών, απαιτείται σύμβαση-πλαίσιο. Επομένως, οι απαιτήσεις εκ των προτέρων ενημέρωσης για τις συμβάσεις-πλαίσια θα πρέπει να είναι πολύ διεξοδικές και οι πληροφορίες θα πρέπει πάντα να παρέχονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στον χρόνο, όπως τα αποσπάσματα λογαριασμών που εκτυπώνονται από ειδικούς εκτυπωτές, οι δισκέτες, τα CD-ROM, τα DVD και οι σκληροί δίσκοι προσωπικών υπολογιστών στους οποίους μπορεί να αποθηκεύεται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, και οι ιστοσελίδες, εφόσον οι ιστοσελίδες αυτές είναι προσιτές κατά τρόπο που να επιτρέπει τη μελλοντική πρόσβαση στις αποθηκευμένες πληροφορίες για χρονικό διάστημα κατάλληλο για την πληροφόρηση, και εφόσον επιτρέπουν την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών. Ωστόσο, ο τρόπος παροχής εκ των υστέρων πληροφόρησης σχετικά με τις εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών θα πρέπει να μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, π.χ., είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, στις τραπεζικές εργασίες μέσω του Διαδικτύου, όλες οι πληροφορίες για τον λογαριασμό πληρωμών παρέχονται σε απευθείας σύνδεση.
- (45) Στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής θα πρέπει πάντα να παρέχονται μόνο οι ουσιώδεις πληροφορίες με πρωτοβουλία του ιδίου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Δεδομένου ότι ο πληρωτής είναι συνήθως παρών όταν δίνει την εντολή πληρωμής, δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται πάντα η παροχή πληροφοριών σε έντυπο ή άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να παρέχει τις πληροφορίες προφορικά χωρίς διατυπώσεις ή να τις καθιστά προσβάσιμες με άλλο τρόπο, π.χ. με την αναγραφή των όρων σε πίνακα ανακοινώσεων στην επαγγελματική του στέγη. Πρέπει επίσης να υπάρχει ενημέρωση σχετικά με το πού βρίσκονται άλλες διεξοδικότερες πληροφορίες (π.χ. η διεύθυνση της ιστοσελίδας). Ωστόσο, εάν το ζητήσει ο καταναλωτής, οι ουσιώδεις

³⁴ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 149 της 11.06.2005, σ. 22).

³⁵ Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178 της 17.07.2000, σ. 1).

³⁶ Οδηγία 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).

πληροφορίες θα πρέπει να του δίδονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο.

- (46) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει το δικαίωμα του καταναλωτή να του παρέχονται δωρεάν οι σχετικές πληροφορίες προτού δεσμευθεί από οποιαδήποτε σύμβαση υπηρεσίας πληρωμών. Ο καταναλωτής θα πρέπει επίσης να μπορεί να ζητήσει προηγούμενη πληροφόρηση καθώς και τη σύμβαση-πλαίσιο σε έντυπη μορφή, δωρεάν, σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, έτσι ώστε να μπορεί να συγκρίνει τις υπηρεσίες των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και τους όρους τους και, σε περίπτωση διαφοράς, να εξακριβώνει τα συμβατικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του. Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να είναι σύμφωνες με την οδηγία 2002/65/EK. Οι ρητές διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τη δωρεάν ενημέρωση δεν θα πρέπει να οδηγήσουν στην επιβολή χρέωσης για την παροχή πληροφοριών στους καταναλωτές δυνάμει άλλων εφαρμοστέων οδηγιών.
- (47) Ο τρόπος με τον οποίον οι απαιτούμενες πληροφορίες δίδονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες του χρήστη αυτού καθώς και τις πρακτικές τεχνικές πτυχές και την οικονομική αποδοτικότητα ανάλογα με την κατάσταση όσον αφορά τη συμφωνία στη σχετική σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών. Έτσι, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διακρίνει δύο τρόπους με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δίνει πληροφορίες: οι πληροφορίες θα πρέπει να δίδονται, δηλαδή να κοινοποιούνται όντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών την κατάλληλη στιγμή όπως απαιτείται από την παρούσα οδηγία χωρίς περαιτέρω όχληση εκ μέρους του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών ή θα πρέπει να δίδονται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, αν ζητήσει πρόσθετη πληροφόρηση. Στην περίπτωση αυτήν, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να αναλαμβάνει κάποια συγκεκριμένη πρωτοβουλία για πρόσβαση στις πληροφορίες π.χ. υποβάλλοντας ρητό αίτημα στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, συνδεδεμένος με θυρίδα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τραπεζικού λογαριασμού ή εισάγοντας μια τραπεζική κάρτα στον εκτυπωτή αντιγράφων κίνησης λογαριασμού. Για τους σκοπούς αυτούς, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μεριμνά ώστε η πρόσβαση στις πληροφορίες να είναι δυνατή και οι πληροφορίες να είναι διαθέσιμες στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.
- (48) Θα πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή οι βασικές πληροφορίες για τις εκτελούμενες πράξεις πληρωμών χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση. Σε περίπτωση μεμονωμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να χρεώνει χωριστά την ενημέρωση αυτή. Ομοίως, η συνακόλουθη μηνιαία ενημέρωση για τις πράξεις πληρωμής δυνάμει σύμβασης-πλαισίου θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της διαφάνειας στην τιμολόγηση και τις διαφορετικές ανάγκες των πελατών, τα μέρη θα πρέπει να μπορούν να συμφωνούν μια χρέωση για μια συχνότερη ή πρόσθετη ενημέρωση. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη διαφορετικές εθνικές πρακτικές, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν κανόνες δυνάμει των οποίων τα μηνιαία έντυπα αντίγραφα κίνησης λογαριασμού πληρωμών θα παρέχονται πάντοτε δωρεάν.
- (49) Για να διευκολύνεται η κινητικότητα των πελατών, θα πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές η δυνατότητα να καταγγέλλουν χωρίς επιβάρυνση μια σύμβαση-πλαίσιο μετά έναν χρόνο. Για τους καταναλωτές, η προθεσμία προειδοποίησης δεν θα πρέπει να συμφωνηθεί μεγαλύτερη του ενός μηνός, και, για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, μικρότερη των δύο μηνών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τέρμα στη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών σε εξαιρετικές περιστάσεις δυνάμει άλλων σχετικών ενωσιακών ή εθνικών νομικών διατάξεων, όπως η νομοθεσία για το ξέπλυμα χρημάτων και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, τυχόν ενέργειες που αφορούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή συγκεκριμένα μέτρα που συνδέονται με την πρόληψη και τη διερεύνηση εγκλημάτων.

- (50) Τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας θα πρέπει να είναι μια φθηνή και εύχρηστη εναλλακτική λύση στην περίπτωση αγαθών και υπηρεσιών με χαμηλή τιμή και δεν θα πρέπει να βαρύνονται με υπερβολικές απαιτήσεις. Θα πρέπει, επομένως, να περιορίζονται στις ουσιώδεις πληροφορίες οι σχετικές απαιτήσεις πληροφόρησης, καθώς και οι κανόνες εκτέλεσης των εν λόγω πληρωμών, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών δυνατοτήτων που μπορούν ευλόγως να αναμένονται από μέσα που χρησιμοποιούνται μόνον για πληρωμές μικρής αξίας. Παρά το απλούστερο καθεστώς, στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να παρέχεται επαρκής προστασία, ενόψει των κινδύνων που ενέχουν τα μέσα πληρωμών αυτά, ιδίως τα προπληρωμένα.
- (51) Είναι απαραίτητο να καθοριστούν τα κριτήρια βάσει των οποίων επιτρέπεται στους ΤΠΥ να έχουν πρόσβαση και να χρησιμοποιούν πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα κεφαλαίων στον λογαριασμό του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που τηρείται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Ειδικότερα, η απαραίτητη προστασία των δεδομένων και οι απαιτήσεις ασφαλείας που καθορίζονται ή αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή περιλαμβάνονται στις κατευθυντήριες γραμμές EAT θα πρέπει να πληρούνται τόσο από τους τρίτους παρόχους όσο και από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εξυπηρετεί τον λογαριασμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών. Οι πληρωτές θα πρέπει να δώσουν ρητή συγκατάθεση στους τρίτους παρόχους για την πρόσβαση στον λογαριασμό πληρωμών τους και να ενημερώνονται επαρκώς για την έκταση αυτής της πρόσβασης. Για να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη των άλλων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι δεν μπορούν να δεχτούν καταθέσεις, είναι απαραίτητο τα πιστωτικά ιδρύματα να τους παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα των κεφαλαίων, εφόσον ο πληρωτής έχει συναινέσει ως προς την κοινοποίηση των εν λόγω πληροφοριών στον πάροχο της υπηρεσίας πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμής.
- (52) Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να προσαρμόζονται κατάλληλα ώστε να ληφθεί υπόψη η συμμετοχή των ΤΠΥ στη συναλλαγή κάθε φορά που χρησιμοποιείται η υπηρεσία έναρξης πληρωμής. Συγκεκριμένα, η ισορροπημένη κατανομή ευθύνης μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί τον λογαριασμό και των ΤΠΥ που εμπλέκονται στη συναλλαγή θα πρέπει να τους υποχρεώσει να αναλάβουν την ευθύνη για τα αντίστοιχα μέρη της συναλλαγής, που είναι υπό τον έλεγχό τους και να υποδείξουν σαφώς το μέρος που φέρει την ευθύνη σε περίπτωση ατυχημάτων. Σε περίπτωση απάτης ή διαφοράς, οι ΤΠΥ θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένη υποχρέωση να παράσχουν στον πληρωτή και τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού την αναφορά της συναλλαγής και τα στοιχεία που αφορούν την έγκριση της συναλλαγής.
- (53) Προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι και οι συνέπειες των μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών, ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ενημερώνει, το συντομότερο δυνατόν, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τυχόν αμφισβητήσεις εικαζόμενων μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών υπό την προϋπόθεση ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληροφόρησης που υπέχει σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών τηρήσει την προθεσμία αυτήν, θα πρέπει να μπορεί να ασκεί τις εν λόγω αξιώσεις εντός των περιόδων παραγραφής που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να μην επηρεάσει άλλες αξιώσεις μεταξύ χρηστών και παρόχων υπηρεσιών.
- (54) Σε περίπτωση μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμών, ο πληρωτής θα πρέπει να αποζημιωθεί αμέσως με το ποσό της αντίστοιχης συναλλαγής. Προκειμένου να αποφευχθεί η επιβάρυνση του πληρωτή, η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου δεν επιτρέπεται να είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία πιστώνεται το αντίστοιχο ποσό. Για να δοθεί κίνητρο στον χρήστη των υπηρεσιών να γνωστοποιεί στον πάροχο χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τυχόν κλοπή ή απώλεια του μέσου πληρωμών και να περιορίζεται έτσι ο κίνδυνος διενέργειας μη εγκεκριμένων

πράξεων πληρωμών, θα πρέπει να φέρει την ευθύνη μόνο ενός περιορισμένου ποσού, εκτός εάν έχει ενεργήσει με δόλο ή βαριά αμέλεια. Στο πλαίσιο αυτό, το ποσό των 50 ευρώ φαίνεται να είναι επαρκές ώστε να διασφαλίζεται η εναρμονισμένη και υψηλού επιπέδου προστασία των χρηστών στο εσωτερικό της Ένωσης. Επιπλέον, άπαξ ο χρήστης ενημερώσει τον πάροχο για τον κίνδυνο δόλιας χρήσης του μέσου επαλήθευσης πληρωμών, δεν θα πρέπει να είναι υπόχρεος να καλύψει περαιτέρω ζημιές από τη μη εγκεκριμένη χρήση του εν λόγω μέσου. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της ευθύνης πληρωμής των παρόχων υπηρεσιών για την τεχνική ασφάλεια των προϊόντων τους.

- (55) Για να εκτιμάται αν υπάρχει αμέλεια του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα περιστατικά. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο βαθμός της καταγγελλόμενης αμέλειας θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει του εθνικού δικαίου. Οι συμβατικοί όροι και οι όροι παροχής και χρήσης ηλεκτρονικού μέσου πληρωμών που θα συνεπάγονταν αύξηση του βάρους της απόδειξης έναντι του καταναλωτή ή μείωση του βάρους της απόδειξης έναντι του εκδότη, θα πρέπει να θεωρούνται άκυροι. Εξάλλου, σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως στις περιπτώσεις όπου το μέσο πληρωμής δεν είναι παρόν στο σημείο πώλησης, όπως στην περίπτωση των ηλεκτρονικών πληρωμών μέσω του Διαδικτύου, είναι σκόπιμο να απαιτείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει αποδείξεις της καταγγελλόμενης αμέλειας, δεδομένου ότι τα μέσα που διαθέτει ο πληρωτής είναι πολύ περιορισμένα σε αυτές τις περιπτώσεις.
- (56) Θα πρέπει να προβλέπεται η κατανομή των ζημιών σε περίπτωση μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμής. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις απάτης και βαριάς αμέλειας, ο καταναλωτής δεν πρέπει ποτέ να υποχρεωθεί να πληρώσει ποσό μεγαλύτερο από το ανώτατο όριο των 50 ευρώ σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης από τον λογαριασμό του. Διαφορετικές διατάξεις μπορούν να ισχύουν για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών που δεν είναι καταναλωτές, δεδομένου ότι οι χρήστες αυτοί βρίσκονται κατά κανόνα σε καλύτερη θέση να εκτιμήσουν τον κίνδυνο απάτης και να λάβουν τα μέτρα.
- (57) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει κανόνες για επιστροφή χρημάτων προκειμένου να προστατεύονται οι καταναλωτές όταν η εκτελούμενη πράξη πληρωμής υπερβαίνει το ευλόγως αναμενόμενο ποσό. Προκειμένου να αποφευχθεί η οικονομική επιβάρυνση του πληρωτή, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία πιστώνεται το αντίστοιχο ποσό. Στην περίπτωση των άμεσων χρεώσεων, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μπορούν να προσφέρουν ακόμη ευνοϊκότερους όρους στους πελάτες τους, οι οποίοι θα πρέπει να τηρούν ανεπιφύλακτο δικαίωμα επιστροφής του ποσού των αμφισβητούμενων πράξεων πληρωμών. Ωστόσο, αυτό το άνευ όρων δικαίωμα επιστροφής, το οποίο εξασφαλίζει το υψηλότερο δυνατό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, δεν δικαιολογείται σε περιπτώσεις όπου ο έμπορος έχει ήδη εκπληρώσει τη σύμβαση και το αντίστοιχο αγαθό ή υπηρεσία έχει ήδη καταναλωθεί. Στην περίπτωση που ο χρήστης προβάλλει αξίωση για επιστροφή πληρωμής, το δικαίωμα επιστροφής δεν θα πρέπει να επηρεάζει την ευθύνη του πληρωτή έναντι του δικαιούχου από την υποκείμενη σχέση π.χ. για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που έχουν παραγγελθεί, καταναλωθεί ή νομίμως χρεωθεί, ούτε το δικαίωμα του χρήστη όσον αφορά την ανάκληση της εντολής πληρωμής.
- (58) Για τον χρηματοοικονομικό σχεδιασμό και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων έγκαιρης πληρωμής, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν βεβαιότητα για τον χρόνο που απαιτεί η εκτέλεση μιας εντολής πληρωμής. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εισάγει ένα χρονικό σημείο μετά το οποίο αρχίζουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, δηλαδή ένα χρονικό σημείο κατά το οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει την εντολή πληρωμής, καθώς και η στιγμή κατά την οποία είχε τη δυνατότητα να τη λάβει με μέσο επικοινωνίας που συμφωνείται στο πλαίσιο της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προηγούμενη συμμετοχή στη διαδικασία που καταλήγει στη δημιουργία και τη διαβίβαση της εντολής πληρωμής, π.χ. ασφάλεια και

διαθεσιμότητα ελέγχων επάρκειας κεφαλαίων, πληροφορίες για τη χρήση του PIN, έκδοση υπόσχεσης πληρωμής. Επιπλέον, λήψη της εντολής πληρωμής θα πρέπει να είναι η στιγμή που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής προς χρέωση από τον λογαριασμό του πληρωτή. Η ημέρα ή η χρονική στιγμή κατά την οποία δικαιούχος διαβιβάζει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του εντολές είσπραξης π.χ. της πληρωμής κάρτας ή άμεσων χρεώσεων ή όταν στον δικαιούχο χορηγείται προχρηματοδότηση για τα σχετικά ποσά από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του (μέσω ενδεχόμενης πίστωσης στον λογαριασμό του) δεν θα πρέπει να έχει σημασία εν προκειμένω. Οι χρήστες θα πρέπει να μπορούν να προσδοκούν την ορθή εκτέλεση μιας πλήρους και έγκυρης εντολής πληρωμής, εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει κανένα συμβατικό ή νομικό λόγο να την αρνηθεί. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί την εκτέλεση εντολής πληρωμής, η άρνηση και ο λόγος της άρνησης θα πρέπει να κοινοποιούνται στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών με την πρώτη ευκαιρία, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων του εθνικού και του ενωσιακού δικαίου.

- (59) Λόγω της ταχύτητας με την οποία τα σύγχρονα, πλήρως αυτοματοποιημένα, συστήματα διεκπεραιώνουν τις πράξεις πληρωμής, ύστερα από ένα ορισμένο χρονικό σημείο οι εντολές πληρωμής είναι αδύνατο να ανακληθούν χωρίς υψηλό κόστος ανθρώπινης παρέμβασης. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίος ο καθορισμός σαφούς προθεσμίας ανάκλησης. Ωστόσο, αναλόγως του είδους της υπηρεσίας πληρωμών και της εντολής πληρωμής, το χρονικό σημείο μπορεί να είναι διαφορετικό κατόπιν συμφωνίας των μερών. Η ανάκληση, στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να ισχύει μόνον όσον αφορά τη σχέση ενός χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και, κατά συνέπεια, δεν θίγει το ανέκκλητο και τον οριστικό χαρακτήρα των πράξεων πληρωμής στα συστήματα πληρωμών.
- (60) Το ανέκκλητο των εντολών δεν θα πρέπει να επηρεάζει το δικαίωμα ή την υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών κατά τη νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών, βάσει της σύμβασης-πλασίου του πληρωτή ή των εθνικών νόμων, κανονισμών, διοικητικών διατάξεων ή κατευθυντήριων γραμμών, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου. Η επιστροφή αυτή πρέπει να θεωρείται νέα εντολή πληρωμής. Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, τυχόν νομική διαμάχη που προκύπτει στο πλαίσιο της σχέσης επί της οποίας βασίζεται η εντολή πληρωμής θα πρέπει να διευθετείται μόνον μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου.
- (61) Είναι απαραίτητο για την απολύτως ολοκληρωμένη και αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών, καθώς και για την ασφάλεια δικαίου περί την εκπλήρωση οποιασδήποτε υποχρέωσης μεταξύ χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, να πιστώνεται στον λογαριασμό του δικαιούχου ολόκληρο το ποσό που μεταφέρει ο πληρωτής. Έτσι, κανείς απ' όσους μεσολαβούν στην εκτέλεση των πράξεων πληρωμής δεν θα μπορεί να προβαίνει σε κρατήσεις από το μεταφερόμενο ποσό. Ο δικαιούχος θα μπορεί, ωστόσο, να συνάψει ρητή συμφωνία με τον πάροχο της υπηρεσίας πληρωμών βάσει της οποίας ο τελευταίος θα μπορεί να κρατήσει τα έξοδά του. Ωστόσο, για να μπορεί ο δικαιούχος να επαληθεύει την ορθή καταβολή του οφειλόμενου ποσού, οι πληροφορίες που παρέχονται μετά την πράξη πληρωμής θα πρέπει να εμφανίζουν όχι μόνο το πλήρες ποσό που μεταβιβάστηκε αλλά και το ύψος των τυχόν εξόδων.
- (62) Όσον αφορά τις χρεώσεις, η εμπειρία έχει δείξει ότι ο καταμερισμός των χρεώσεων μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου είναι το πιο αποτελεσματικό σύστημα γιατί διευκολύνει την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών. Θα πρέπει συνεπώς, υπό κανονικές συνθήκες, να προβλέπεται η άμεση είσπραξη των χρεώσεων από τον πληρωτή και το δικαιούχο εκ μέρους των αντίστοιχων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό, όμως, θα πρέπει να ισχύει μόνον εφόσον η συναλλαγή πληρωμών δεν απαιτεί συναλλαγματική μετατροπή. Το ύψος των τυχόν χρεώσεων μπορεί να είναι και μηδενικό, δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγουν την πρακτική κατά την οποία ο

πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν χρεώνει τους καταναλωτές για την πίστωση των λογαριασμών τους. Ομοίως, ανάλογα με τους όρους της σύμβασης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να χρεώνει μόνο τον δικαιούχο (έμπορο) για τη χρήση της υπηρεσίας πληρωμής, εκ του οποίου προκύπτει μηδενική χρέωση του πληρωτή. Η χρέωση των συστημάτων πληρωμών μπορεί να γίνεται υπό μορφή συνδρομής. Οι διατάξεις για το μεταφερόμενο ποσό ή τις τυχόν χρεώσεις δεν έχουν καμία άμεση επίδραση στην τιμολόγηση μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή τυχόν μεσαζόντων.

- (63) Οι διαφορετικές εθνικές πρακτικές χρεώσεων για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών (εφεξής «πρόσθετες χρεώσεις») έχουν οδηγήσει σε ακραία ετερογένεια στην αγορά πληρωμών της Ένωσης και έχουν γίνει πηγή σύγχυσης για τους καταναλωτές, ιδίως στο ηλεκτρονικό εμπόριο και σε διασυννοριακό πλαίσιο. Έμποροι οι οποίοι βρίσκονται σε κράτη μέλη όπου επιτρέπεται η πρόσθετη χρέωση προσφέρουν προϊόντα και υπηρεσίες σε κράτη μέλη όπου απαγορεύεται και παρά ταύτα επιβάλλουν πρόσθετη χρέωση στον καταναλωτή. Επιπλέον, ένα ισχυρό επιχείρημα για την αναθεώρηση των πρακτικών πρόσθετων χρεώσεων στηρίζεται στο γεγονός ότι ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. xxx/εεεε θεσπίζει κανόνες για τις πολυμερείς διαπραπειακές προμήθειες (ΠΔΠ) για πληρωμές με κάρτα. Δεδομένου ότι οι διαπραπειακές προμήθειες αποτελούν το κύριο στοιχείο που καθιστά ακριβές (κυρίως) τις πληρωμές με κάρτα και η επιβολή πρόσθετων χρεώσεων περιορίζεται στην πράξη στις πληρωμές με κάρτα, οι κανόνες των διαπραπειακών προμηθειών θα πρέπει να συνοδεύονται από μια αναθεώρηση των κανόνων επιβολής πρόσθετων χρεώσεων. Για να προωθηθεί η τιμολογιακή διαφάνεια και η χρήση πιο αποτελεσματικών μέσων πληρωμών, τα κράτη μέλη και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τον δικαιούχο να ζητά τη χρέωση του πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις διατάξεις της οδηγίας 2011/83/ΕΕ. Ωστόσο, το δικαίωμα του δικαιούχου να ζητήσει πρόσθετη χρέωση πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στα μέσα πληρωμών για τα οποία δεν επιβάλλονται διαπραπειακές προμήθειες. Αυτό θα πρέπει να λειτουργήσει ως μηχανισμός ελέγχου προς τα φθηνότερα μέσα πληρωμών.
- (64) Για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των πληρωμών στην Κοινότητα, θα πρέπει να ορίζεται μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μιας ημέρας για όλες τις εντολές πληρωμής τις οποίες πραγματοποιεί ο πληρωτής και που εκφράζονται σε ευρώ ή στο εθνικό νόμισμα κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, όπως οι μεταφορές πίστωσης και τα εμβάσματα. Για όλες τις άλλες πληρωμές, όπως οι πληρωμές που πραγματοποιούνται εκ μέρους ή μέσω του δικαιούχου (μεταξύ άλλων άμεσες χρεώσεις και πληρωμές με κάρτα), εφόσον δεν υπάρχει ρητή συμφωνία μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή που προβλέπει παράταση του χρόνου εκτέλεσης, θα πρέπει να ισχύει η ίδια προθεσμία της μιας ημέρας. Οι εν λόγω προθεσμίες θα πρέπει να μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις εντολές πληρωμής που δίδονται εγγράφως. Έτσι καθίσταται δυνατή η αδιάκοπη παροχή υπηρεσιών πληρωμών για τους καταναλωτές που είναι συνηθισμένοι μόνο στα έντυπα έγγραφα. Όταν χρησιμοποιείται καθεστώς άμεσης χρέωσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πρέπει να διαβιβάζει την εντολή είσπραξης εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της κατά τη συμφωνηθείσα προβλεπόμενη ημερομηνία. Δεδομένου ότι οι υποδομές πληρωμών είναι συχνά ιδιαίτερα αποτελεσματικές, θα πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν κανόνες που προβλέπουν χρόνο εκτέλεσης συντομότερο της μιας εργάσιμης ημέρας, εφόσον ενδείκνυται, ώστε να αποφευχθεί τυχόν επιδείνωση των σημερινών συνθηκών παροχής υπηρεσιών.
- (65) Οι διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση για ολόκληρο το ποσό και την προθεσμία εκτέλεσης θα πρέπει να αποτελούν ορθή πρακτική όταν ένας από τους παρόχους υπηρεσιών δεν είναι εγκατεστημένος στην Ένωση.

- (66) Για να επιλέξει, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι ανάγκη να γνωρίζει το πραγματικό κόστος και τις επιβαρύνσεις των υπηρεσιών πληρωμών. Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση μη διαφανών μεθόδων τιμολόγησης, αφού είναι κοινώς αποδεκτό ότι οι μέθοδοι αυτές καθιστούν εξαιρετικά δυσχερή για τον χρήστη τον προσδιορισμό της πραγματικής τιμής της υπηρεσίας πληρωμών. Συγκεκριμένα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση ημερομηνιών αξίας που αποβαίνουν σε βάρος του χρήστη.
- (67) Η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος πληρωμών εξαρτάται από την εμπιστοσύνη του χρήστη ότι ο πάροχος θα εκτελέσει την πράξη πληρωμής ορθά και εντός του συμφωνηθέντος χρόνου. Συνήθως, ο πάροχος μπορεί να αποτιμήσει τους κινδύνους που συνεπάγεται η πράξη πληρωμής που δέχεται να εκτελέσει. Ο πάροχος είναι εκείνος που παρέχει το σύστημα πληρωμών, φροντίζει για την ανάκληση εσφαλμένα μεταφερθέντων ή διατεθέντων χρηματικών ποσών και επιλέγει, στις περισσότερες περιπτώσεις, τους φορείς που μεσολαβούν στην εκτέλεση της συναλλαγής πληρωμής. Βάσει των παραπάνω εκτιμήσεων, είναι απολύτως δικαιολογημένο, εκτός από μη συνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, να θεωρείται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αντικειμενικά υπεύθυνος για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής την οποία έχει αποδεχθεί από τον χρήστη, εκτός από τις πράξεις και τις παραλείψεις του παρόχου των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου για την επιλογή των οποίων είναι υπεύθυνος αποκλειστικά ο δικαιούχος. Ωστόσο, για να μη μείνει ο πληρωτής απροστάτευτος σε απίθανες συγκυρίες περιστάσεων όπου μπορεί να μένει ανοικτό (*non liquet*) εάν το ποσό της πληρωμής παρελήφθη δεόντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή όχι, το αντίστοιχο βάρος της απόδειξης θα πρέπει να φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή. Κατά κανόνα, μπορεί να αναμένεται ότι το ενδιάμεσο ίδρυμα (συνήθως «ουδέτερος» φορέας όπως μια κεντρική τράπεζα ή οργανισμός συμψηφισμού) που μεταφέρει το ποσό της πληρωμής από τον αποστέλλοντα στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών θα αποθηκεύσει τα στοιχεία του λογαριασμού και θα είναι σε θέση να τα παρουσιάσει εφόσον απαιτηθεί. Εάν το ποσό πληρωμής έχει πιστωθεί στον λογαριασμό του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο δικαιούχος θα πρέπει να έχει αμέσως αξίωση κατά του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του για πίστωση στον λογαριασμό του.
- (68) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη για την ορθή εκτέλεση της πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, του πλήρους ποσού της πράξης πληρωμής και του χρόνου εκτέλεσης, και την πλήρη ευθύνη για κάθε παράλειψη σε άλλα μέρη της αλυσίδας πληρωμών μέχρι τον λογαριασμό του δικαιούχου. Συνεπεία αυτής της ευθύνης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει, αν δεν πιστωθεί στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ολόκληρο το ποσό, να διορθώνει την πράξη πληρωμής ή, χωρίς καθυστέρηση, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της πράξης, με την επιφύλαξη κάθε άλλης αξίωσης που είναι δυνατόν να εγερθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Λόγω της ευθύνης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής ή ο δικαιούχος δεν πρέπει να επιβαρύνονται με τυχόν έξοδα που σχετίζονται με την εσφαλμένη πληρωμή. Σε περίπτωση μη εκτέλεσης, εσφαλμένης ή καθυστερημένης εκτέλεσης πράξεων πληρωμής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ημερομηνία αξίας των διορθωτικών πληρωμών των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών είναι πάντα ίδια με την ημερομηνία αξίας της ορθής εκτέλεσης.
- (69) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αφορά μόνον συμβατικές υποχρεώσεις και ευθύνες μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για την ορθή λειτουργία των μεταφορών πιστώσεων και άλλων υπηρεσιών πληρωμών, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι μεσάζοντές τους, όπως οι διεκπεραιωτές, θα πρέπει να διαθέτουν συμβάσεις στη βάση των οποίων συμφωνούνται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις. Τα θέματα ευθύνης αποτελούν ουσιώδες μέρος αυτών των τυποποιημένων συμβάσεων. Προκειμένου να εξασφαλίζεται αξιοπιστία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεσάζοντων που συμμετέχουν σε πράξη πληρωμής, απαιτείται η νομική

βεβαιότητα ότι ένας μη υπεύθυνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα αποζημιώνεται για τις ζημιές που υπέστη ή τα ποσά που κατέβαλε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί ευθύνης. Τα περαιτέρω δικαιώματα και λεπτομέρειες σχετικά με το περιεχόμενο της προσφυγής και ο τρόπος διεκπεραίωσης αξιώσεων έναντι του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή του μεσάζοντος, οι οποίες οφείλονται σε ελαττωματική πράξη πληρωμής θα πρέπει να μπορούν να καθορισθούν συμβατικά.

- (70) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει αφενός να μπορεί να προσδιορίζει σαφώς τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής. Αφετέρου, για να αποφευχθεί ο κατακερματισμός και να μην θιγεί η ενοποίηση των συστημάτων πληρωμών στην Ένωση, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαιτούν τη χρησιμοποίηση ειδικού μέσου ταυτοποίησης για τις πράξεις πληρωμής. Ωστόσο, αυτό δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια και να επαληθεύει, όπου υπάρχει τεχνική δυνατότητα και χωρίς να απαιτείται ανθρώπινη παρέμβαση, τη συνοχή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης και, εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης διαπιστώνεται ότι δεν παρουσιάζει συνοχή, να αρνείται την εντολή πληρωμής και να ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή. Η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να περιορίζεται στην ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής σύμφωνα με την εντολή του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.
- (71) Για να διευκολυνθεί η πρόληψη και καταπολέμηση της απάτης στις πληρωμές εντός της Κοινότητας, χρειάζεται αποτελεσματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στους οποίους θα πρέπει να επιτρέπεται να συλλέγουν, να επεξεργάζονται και να ανταλλάσσουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πρόσωπα αναμειγμένα σε απάτες στον κλάδο των πληρωμών. Η οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷, οι εθνικοί κανόνες που εφαρμόζουν την οδηγία 95/46/EK και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁸ εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.
- (72) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής και το δικαίωμα να μη δικάζεται ή να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για το ίδιο αδίκημα. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (73) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που θα θεσπιστούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Θα πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των καταγγελιών κατά των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δεν συμμορφώνονται με τις εν λόγω διατάξεις και να επιβάλλονται, κατά περίπτωση, κατάλληλες, αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν αρμόδιες αρχές, οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού

³⁷ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

³⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Κοινότητα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.01.2001, σ. 1).

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁹ και οι οποίες δρουν ανεξάρτητα από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Για λόγους διαφάνειας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις αρχές που έχουν οριστεί, με σαφή περιγραφή των καθηκόντων τους βάσει της παρούσας οδηγίας.

- (74) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των καταναλωτών για ένδικη προστασία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ένα εύκολα προσιτό και οικονομικό μέσο επίλυσης των διαφορών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των καταναλωτών στο πλαίσιο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰ ορίζει ότι ο καταναλωτής δεν μπορεί να στερηθεί την προστασία που του παρέχεται από τους κανόνες δημόσιας τάξης της χώρας της συνήθους κατοικίας του μέσω οποιωνδήποτε συμβατικών όρων περί εφαρμοστέου δικαίου. Όσον αφορά τη δημιουργία αποδοτικής και αποτελεσματικής διαδικασίας επίλυσης διαφορών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θέτουν σε εφαρμογή αποτελεσματική διαδικασία υποβολής παραπόνων των καταναλωτών την οποία να μπορούν να παρακολουθήσουν οι καταναλωτές τους, πριν η διαφορά παραπεμφθεί προς επίλυση σε εξωδικαστική διαδικασία ή ενώπιον του δικαστηρίου. Η διαδικασία υποβολής παραπόνων θα πρέπει να περιέχει σύντομες και σαφώς καθορισμένες προθεσμίες εντός των οποίων ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να απαντήσει στην καταγγελία.
- (75) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίσουν εάν οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί για τη χορήγηση αδειών στα ιδρύματα πληρωμών μπορούν επίσης να είναι αρμόδιες και για τις διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και εξωδικαστικών προσφυγών.
- (76) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις συνέπειες της ευθύνης για τυχόν ανακρίβεια στη διατύπωση ή τη διαβίβαση δήλωσης.
- (77) Η παρούσα οδηγία δεν πρέπει να θίγει τις διατάξεις που αφορούν την επιβολή του ΦΠΑ στις υπηρεσίες πληρωμών της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.⁴¹
- (78) Χάριν ασφαλείας δικαίου, θα πρέπει να θεσπισθούν μεταβατικές διατάξεις που θα επιτρέψουν στα πρόσωπα που έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητα ιδρύματος πληρωμών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, που μεταφέρει την οδηγία 2007/64/ΕΚ, και το οποίο ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτή στο οικείο κράτος μέλος για ορισμένο χρονικό διάστημα.
- (79) Θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την προσαρμογή της αναφοράς στη σύσταση 2003/361/ΕΚ, όπου η σύσταση αυτή τροποποιείται, και όσον αφορά την επικαιροποίηση, σε περίπτωση πληθωρισμού ή σημαντικών εξελίξεων στην αγορά, του μέσου ύψους των πράξεων πληρωμής που εκτελούνται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, το οποίο χρησιμοποιείται ως κατώτατο όριο για τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την επιλογή της παρέκκλισης (εν μέρει) από τις απαιτήσεις αδειοδότησης για τα μικρότερα ιδρύματα πληρωμών. Έχει ιδιαίτερη σημασία να προβαίνει η Επιτροπή σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της, μεταξύ άλλων και σε

³⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12)

⁴⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (ΡΩΜΗ Ι) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6).

⁴¹ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

επίπεδο εμπειρογνομόνων. Κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- (80) Για να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να βασιστεί στην εμπειρία και τη στήριξη της EAT, η οποία θα πρέπει να επιφορτιστεί με το καθήκον να εκπονεί τις κατευθυντήριες γραμμές και να προετοιμάζει τα κανονιστικά τεχνικά πρότυπα για θέματα ασφαλείας σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, καθώς και για τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών και της σύστασης αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών σε άλλα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί ώστε να θεσπίζει τα κανονιστικά τεχνικά πρότυπα. Τα συγκεκριμένα αυτά καθήκοντα συνάδουν απολύτως με τον ρόλο και τις αρμοδιότητες της EAT, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, σύμφωνα με τον οποίο συστάθηκε η EAT.
- (81) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η περαιτέρω ενοποίηση της ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, διότι επιβάλλει την εναρμόνιση πληθώρας διαφορετικών κανόνων που ισχύουν σήμερα στα νομικά συστήματα των διαφόρων κρατών μελών, και, κατά συνέπεια, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των σκοπών αυτών.
- (82) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα⁴², της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά μέρη μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (83) Δεδομένου του αριθμού των αλλαγών που πρέπει να επέλθουν στην οδηγία 2007/64/ΕΚ, αυτής κρίνεται σκόπιμη η κατάργηση και η αντικατάστασή της.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

⁴² Κοινή Πολιτική Δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα (ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14).

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1 **Αντικείμενο**

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες διά των οποίων τα κράτη μέλη διακρίνουν τις ακόλουθες έξι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:
 - α) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1 στοιχείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴³, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 17 του εν λόγω κανονισμού, τα οποία βρίσκονται στην Ένωση, των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους εντός ή, σύμφωνα με το άρθρο 47 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, εκτός της Ένωσης·
 - β) ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ·
 - γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·
 - δ) ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας·
 - ε) η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές·
 - στ) τα κράτη μέλη ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.
2. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες για τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και καθορίζει τα αντίστοιχα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 2 **Πεδίο εφαρμογής**

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της Ένωσης, όπου τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι. Το άρθρο 78 και ο τίτλος III ισχύουν και για τις πράξεις πληρωμής στις οποίες μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της Ένωσης, όσον αφορά τα μέρη των πράξεων πληρωμών που πραγματοποιούνται στην Ένωση.
2. Οι διατάξεις του τίτλου III ισχύουν για τις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε οποιοδήποτε νόμισμα. Ο τίτλος IV εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ευρώ ή στο νόμισμα κράτους μέλους εκτός της ζώνης του ευρώ.

⁴³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.06.2013, σ. 1).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρέσουν από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της παρούσας οδηγίας τα ιδρύματα του άρθρου 2 παράγραφος 5 σημεία 2) έως 23) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, με την εξαίρεση εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 σημεία 2) και 3) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 3 **Εξαιρέσεις**

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) σε πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στον δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση·
- β) σε πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στον δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτημένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου·
- γ) στην κατ' επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους·
- δ) σε πράξεις πληρωμής συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας·
- ε) σε υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·
- στ) στις επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή, σε πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash), όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής·
- ζ) στις πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:
 - i. έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή·
 - ii. έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής·
 - iii. έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·
 - iv. έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των κρατών μελών που δεν είναι μέλη της σύμβασης της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·
 - v. έντυπα παραστατικά·
 - vi. έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές·
 - vii. έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση·

- η) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 29·
- θ) σε πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η) ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα·
- ι) στις υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά· στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών, με την εξαίρεση των υπηρεσιών έναρξης πληρωμών και των υπηρεσιών παροχής πληροφοριών λογαριασμού·
- ια) στις υπηρεσίες που βασίζονται σε ειδικά μέσα που έχουν σχεδιαστεί για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων αναγκών, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο με περιορισμένο τρόπο, επειδή επιτρέπουν στον συγκεκριμένο κάτοχο του μέσου να αποκτήσει αγαθά ή υπηρεσίες μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών στο πλαίσιο απευθείας εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη, ή επειδή μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την απόκτηση περιορισμένου φάσματος αγαθών ή υπηρεσιών·
- ιβ) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιήθηκαν από τον πάροχο των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή υπηρεσιών όπου η πράξη παρέχεται για έναν συνδρομητή του δικτύου ή της υπηρεσίας και για την αγορά του ψηφιακού περιεχομένου ως επικουρικών υπηρεσιών στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξάρτητα από τη συσκευή που χρησιμοποιείται για την αγορά ή την κατανάλωση του περιεχομένου, υπό την προϋπόθεση ότι η αξία κάθε μεμονωμένης πράξης πληρωμής, δεν υπερβαίνει τα 50 ευρώ και η συνολική αξία των πράξεων πληρωμής δεν υπερβαίνει τα 200 ευρώ σε οποιοδήποτε δεδομένο μήνα·
- ιγ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες πραγματοποιούνται μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων τους·
- ιδ) σε πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο·

Άρθρο 4 **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται ένα από τα ακόλουθα:

- i. το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ή
 - ii. εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·
2. «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος, πλην του κράτους μέλους καταγωγής, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, ή παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·
3. «υπηρεσίες πληρωμών»: οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα I·
4. «ιδρύματα πληρωμών»: τα νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 10 να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση·
5. «πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή για λογαριασμό του ή ο δικαιούχος, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·
6. «σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, τον συμψηφισμό ή/και τον διακανονισμό πράξεων πληρωμών·
7. «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·
8. «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
9. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και τα νομικά και φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαίρεσης σύμφωνα με το άρθρο 27·
10. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος παρέχει και τηρεί λογαριασμούς πληρωμής για τον πληρωτή·
11. «τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες σύμφωνα με το σημείο 7 του παραρτήματος I·
12. «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία πληρωμών ως πληρωτής ή δικαιούχος, ή και με τις δύο ιδιότητες·
13. «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα, όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
14. «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών και η οποία μπορεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·
15. «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του·

16. «λογαριασμός πληρωμής»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών·
17. «χρηματικά ποσά»: χαρτονομίσματα και κέρματα, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ·
18. «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
19. «ημερομηνία αξίας»: το χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των χρηματικών ποσών που χρεώνεται ή πιστώνεται ένας λογαριασμός πληρωμών·
20. «συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς»: η συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων και η οποία καθίσταται διαθέσιμη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό·
21. «εξακρίβωση γνησιότητας»: η διαδικασία που επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να επαληθεύει τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των εξατομικευμένων στοιχείων ασφάλειάς του·
22. «αυστηρή εξακρίβωση ταυτότητας πελάτη»: η διαδικασία για την εξακρίβωση της ταυτότητας ενός φυσικού ή νομικού προσώπου με βάση τη χρήση δύο ή περισσότερων στοιχείων που αφορούν κάτι το οποίο ο χρήστης γνωρίζει, κάτι το οποίο κατέχει και κάποιο μοναδικό φυσικό χαρακτηριστικό του, στοιχεία τα οποία είναι ανεξάρτητα, ως προς το ότι η παραβίαση ενός δεν θέτει σε κίνδυνο την αξιοπιστία των άλλων· η διαδικασία είναι σχεδιασμένη με τέτοιο τρόπο ώστε να προστατεύεται το απόρρητο των δεδομένων εξακρίβωσης της ταυτότητας·
23. «επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων και το οποίο πρέπει να προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό την οποία να μπορούν να ελέγξουν αμφότερα τα μέρη της σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών·
24. «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που ορίζει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και τον οποίο πρέπει να διαβιβάσει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για τη βέβαιη ταυτοποίηση του άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή/και του λογαριασμού πληρωμών του για μια πράξη πληρωμής·
25. «αντιπρόσωπος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός ιδρύματος πληρωμών·
26. «μέσο πληρωμών»: κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·
27. «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως»: κάθε μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του παρόχου και του χρήστη των υπηρεσιών·
28. «μέσο ανθεκτικό στον χρόνο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά ώστε μελλοντικά να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, καθώς και την ακριβή αναπαραγωγή τους·

29. «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/EK της 6ης Μαΐου 2003·
30. «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου που εκτελεί πράξη πληρωμής εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·
31. «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής με την οποία χρεώνεται ο λογαριασμός του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο βάσει της συναίνεσης του πληρωτή προς τον δικαιούχο, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ίδιου του πληρωτή·
32. «υπηρεσία έναρξης πληρωμής»: η υπηρεσία πληρωμής που επιτρέπει την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών που παρέχεται από τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, όπου ο πληρωτής μπορεί να συμμετέχει ενεργά στην ενεργοποίηση πληρωμής ή στο λογισμικό του τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμής, ή όπου μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον πληρωτή ή τον δικαιούχο μέσα πληρωμών για την επίδοση των διαπιστευτηρίων του πληρωτή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εξυπηρετεί τον λογαριασμό·
33. «υπηρεσία πληροφοριών λογαριασμού»: η υπηρεσία πληρωμών με την οποία παρέχονται συγκεντρωτικές και φιλικές προς τον χρήστη πληροφορίες για έναν ή περισσότερους λογαριασμούς πληρωμών που τηρεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σε έναν ή περισσότερους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμών·
34. «υποκατάστημα»: τόπος διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτός των κεντρικών γραφείων, το οποίο είναι τμήμα ιδρύματος πληρωμών, δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και όπου διενεργούνται απευθείας μερικές ή όλες οι πράξεις που συνιστούν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος πληρωμών· όλοι οι τόποι διεξαγωγής της επιχειρηματικής δραστηριότητας που έχουν συσταθεί στο ίδιο κράτος μέλος από ιδρύματα πληρωμών με κεντρικά γραφεία σε άλλο κράτος μέλος, θεωρούνται ένα και μοναδικό υποκατάστημα·
35. «όμιλος»: όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μια μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ·
36. «δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών»: το δίκτυο, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁴
37. «υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών»: η υπηρεσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2002/21/EK·
38. «ψηφιακό περιεχόμενο»: τα αγαθά ή υπηρεσίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 11 της οδηγίας 2011/83/ΕΕ.

⁴⁴ Οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33).

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ιδρύματα πληρωμών

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 5

Αιτήσεις αδείας

Για να αποκτήσει άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα πληρωμών, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αίτηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο αναφέρεται ειδικότερα το είδος των προβλεπόμενων υπηρεσιών πληρωμών·
- β) επιχειρηματικό σχέδιο που περιλαμβάνει πρόβλεψη προϋπολογισμού για τα τρία πρώτα οικονομικά έτη, το οποίο καταδεικνύει την ικανότητα του ιδρύματος πληρωμών να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα και ανάλογα συστήματα, πόρους και διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του·
- γ) στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει το αρχικό κεφαλαίο που αναφέρεται στο άρθρο 6·
- δ) για τα ιδρύματα πληρωμών του άρθρου 9 παράγραφος 1 περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των χρηστών της υπηρεσίας πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 9·
- ε) περιγραφή του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και της διαχείρισης κινδύνου, η οποία να καταδεικνύει ότι το οργανωτικό πλαίσιο και οι εν λόγω μηχανισμοί είναι ανάλογοι, κατάλληλοι, ορθοί και επαρκείς·
- στ) περιγραφή της υφιστάμενης διαδικασίας ελέγχου, διαχείρισης και παρακολούθησης ενός περιστατικού ασφαλείας, καθώς και των παραπόνων των πελατών για ζητήματα σχετικά με την ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένου ενός μηχανισμού αναφοράς περιστατικών, που να λαμβάνει υπόψη τις υποχρεώσεις κοινοποίησης του ιδρύματος πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 86·
- ζ) περιγραφή της υφιστάμενης διαδικασίας ελέγχου, εντοπισμού και περιορισμού της πρόσβασης σε ευαίσθητα δεδομένα πληρωμών, και σε λογικές και φυσικές σημαντικές πηγές·
- η) περιγραφή των ρυθμίσεων επιχειρησιακής συνέχειας, με σαφή προσδιορισμό των λειτουργιών ζωτικής σημασίας, αποτελεσματικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης και μιας διαδικασίας για την τακτική δοκιμή και επανεξέταση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας των εν λόγω σχεδίων·
- θ) περιγραφή των αρχών και των ορισμών που εφαρμόζονται για τη συλλογή στατιστικών στοιχείων απόδοσης, συναλλαγών και απάτης·
- ι) έγγραφο που περιγράφει την πολιτική ασφάλειας, λεπτομερή αξιολόγηση των κινδύνων που σχετίζονται με τις υπηρεσίες πληρωμών και περιγραφή του ελέγχου της ασφάλειας και των μέτρων μετριασμού που θα ληφθούν για την επαρκή προστασία των χρηστών των

υπηρεσιών πληρωμών έναντι των κινδύνων που έχουν εντοπιστεί, συμπεριλαμβανομένης της απάτης και της παράνομης χρήσης ευαίσθητων και προσωπικών δεδομένων·

- ια) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που έχει θεσπίσει ο αιτών ώστε να τηρεί τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπουν η οδηγία 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁵ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.⁴⁶
- ιβ) περιγραφή της οργανωτικής δομής του αιτούντος, και ενδεχομένως της σχεδιαζόμενης χρήσης αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων και περιγραφή των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης, και της συμμετοχής του σε εθνικό ή διεθνές σύστημα πληρωμών·
- ιγ) ταυτότητα των προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα πληρωμών, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 σημείο 33 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, το μέγεθος της πραγματικής τους συμμετοχής, καθώς και στοιχεία για την καταλληλότητά τους, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ορθή και συνετή διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών·
- ιδ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών και, ενδεχομένως, των υπευθύνων διαχείρισης των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών του ιδρύματος, καθώς και στοιχεία που αποδεικνύουν ότι είναι έντιμοι και διαθέτουν κατάλληλες γνώσεις και πείρα για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών όπως προβλέπεται στο κράτος μέλος καταγωγής του ιδρύματος πληρωμών·
- ιε) ανάλογα με την περίπτωση, ταυτότητα των νόμιμων ελεγκτών ή των ελεγκτικών γραφείων όπως ορίζονται στην οδηγία 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.⁴⁷
- ιστ) νομική μορφή και εταιρικό του αιτούντος·
- ιζ) διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του αιτούντος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων δ), ε) και στ), ο αιτών περιγράφει τις ελεγκτικές και οργανωτικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει ώστε να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών του και να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη και αξιόπιστη παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.

Ο έλεγχος ασφάλειας και τα μέτρα μετριασμού που αναφέρονται στο εδάφιο (ι) υποδεικνύουν, επίσης, τον τρόπο διασφάλισης υψηλού επιπέδου τεχνικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού και των συστημάτων ΤΠ που χρησιμοποιούνται από τον αιτούντα ή τις επιχειρήσεις στις οποίες αναθέτει το σύνολο ή μέρος των δραστηριοτήτων του. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν επίσης τα μέτρα ασφαλείας που προβλέπονται στο άρθρο 86 παράγραφος 1. Τα εν λόγω μέτρα λαμβάνουν υπόψη τις επικείμενες κατευθυντήριες γραμμές για τα μέτρα ασφαλείας της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ), που αναφέρονται στο άρθρο 86 παράγραφος 2.

⁴⁵ Οδηγία 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση παράνομων εσόδων και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15)

⁴⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών (ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 1).

⁴⁷ Οδηγία 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ (ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 87).

Άρθρο 6 **Αρχικό κεφάλαιο**

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν, κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, αρχικό κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 12 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ως εξής:

- α) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον τις υπηρεσίες πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 20000 ευρώ·
- β) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 50000 ευρώ·
- γ) όταν το ίδρυμα πληρωμών ασκεί οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 125000 ευρώ.

Άρθρο 7 **Ίδια κεφάλαια**

- 1. Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών, όπως ορίζονται στα άρθρα 57 έως 61, 63, 64 και 66 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, δεν μπορούν να υπολείπονται του μεγαλύτερου ποσού που αναφέρεται στα άρθρα 6 ή 8 της παρούσας οδηγίας.
- 2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν την πολλαπλή χρήση στοιχείων επιλέξιμων ως ίδια κεφάλαια εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ανήκει στον ίδιο όμιλο με άλλο ίδρυμα πληρωμών, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων, εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή ασφαλιστική επιχείρηση. Η παράγραφος αυτή ισχύει επίσης όταν ένα ίδρυμα πληρωμών είναι υβριδικού χαρακτήρα και ασκεί δραστηριότητες άλλες από την παροχή υπηρεσιών πληρωμής.
- 3. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας στα ιδρύματα πληρωμών που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ.

Άρθρο 8 **Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων**

- 1. Με την επιφύλαξη των αρχικών απαιτήσεων κεφαλαίου του άρθρου 6, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πάντοτε ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται σύμφωνα με μια από τις ακόλουθες τρεις μεθόδους, όπως ορίζεται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία:

Μέθοδος Α

Τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το 10 % των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσαρμόζουν την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων του ιδρύματος πληρωμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν το ίδρυμα πληρωμής δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές του κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους κατά την ημερομηνία υπολογισμού, η κεφαλαιακή απαίτηση ισοδυναμεί με το 10 % των αντίστοιχων παγίων εξόδων που προβλέπονται στο επιχειρηματικό της σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του σχεδίου αυτού.

Μέθοδος Β

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή προσαύξησης k , ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2, όπου ο όγκος πληρωμών (ΟΠ) αντιπροσωπεύει το ένα δωδέκατο του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που εκτέλεσε το ίδρυμα πληρωμών κατά το προηγούμενο έτος:

- α) 4,0% του μεριδίου του ΟΠ μέχρι 5 εκατ. ευρώ,
συν
- β) 2,5% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 5 εκατ. ευρώ μέχρι 10 εκατ. ευρώ,
συν
- γ) 1% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 10 εκατ. ευρώ μέχρι 100 εκατ. ευρώ,
συν
- δ) 0,5% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 100 εκατ. ευρώ μέχρι 250 εκατ. ευρώ,
συν
- ε) 0,25% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 250 εκατ. ευρώ.

Μέθοδος Γ

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς ποσό τουλάχιστον ίσο προς το σχετικό δείκτη που ορίζεται στο στοιχείο α) πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή που ορίζεται στο στοιχείο β) και επί τον συντελεστή προσαύξησης k , ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2.

- α) Ο σχετικός δείκτης είναι το άθροισμα των εξής:
 - εισόδημα από τόκους,
 - πληρωθέντες τόκοι,
 - εισπραχθείσες προμήθειες και τέλη και
 - άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως.

Κάθε στοιχείο περιλαμβάνεται στο άθροισμα με το πρόσημό του, θετικό ή αρνητικό. Έσοδα από εξαιρετικά ή μη τακτικά στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του σχετικού δείκτη. Οι δαπάνες για την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών επιτρέπεται να μειώνουν τον κατάλληλο δείκτη, αν καταβάλλονται σε επιχειρήσεις που εποπτεύονται υπό την έννοια της παρούσας οδηγίας. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται με βάση τις τελευταίες δωδεκάμηνες παρατηρήσεις στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται βάσει του τελευταίου οικονομικού έτους. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται με τη μέθοδο Γ δεν κατέρχονται κάτω του 80% του μέσου όρου των τριών τελευταίων οικονομικών ετών για τον σχετικό δείκτη. Εάν δεν υπάρχουν ελεγμένα στοιχεία, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται επιχειρηματικές εκτιμήσεις.

- β) Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής είναι:
 - i. το 10% του μεριδίου του σχετικού δείκτη μέχρι 2,5 εκατ. ευρώ,
 - ii. 8% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 2,5 εκατ. ευρώ μέχρι 5 εκατ. ευρώ,
 - iii. 6% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 5 εκατ. ευρώ μέχρι 25 εκατ. ευρώ,
 - iv. 3% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 25 εκατ. ευρώ μέχρι 50 εκατ. ευρώ,
 - v. 1,5% άνω των 50 εκατ. ευρώ.

2. Ο συντελεστής προσαύξησης που χρησιμοποιείται στις μεθόδους Β και Γ είναι:

- α) 0,5, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος Ι,
 - β) 1, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 ή 7 του παραρτήματος Ι,
3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει αξιολόγησης των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, της βάσης δεδομένων κινδύνου ζημίας και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών, να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του ανώτερο έως 20% του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή να του επιτρέπουν να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του κατώτερο έως 20% του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9 **Απαιτήσεις διασφάλισης**

1. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία παρέχουν οποιαδήποτε υπηρεσία πληρωμών ενώ, ταυτόχρονα, ασκούν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες αναφερόμενες στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο γ), να διασφαλίζουν τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω άλλου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών, με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:
- α) τα εν λόγω χρηματικά ποσά δεν πρέπει να αναμειγνύονται ποτέ με τα χρηματικά ποσά φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών στο όνομα των οποίων κατέχονται τα χρηματικά αυτά ποσά και, εάν κατέχονται ακόμη από το ίδρυμα πληρωμών και δεν έχουν ακόμη καταβληθεί στον δικαιούχο ούτε έχουν μεταφερθεί σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας παραλαβής τους, κατατίθενται σε χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα ή επενδύονται σε ασφαλή και ρευστά στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου τα οποία καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και προστατεύονται διά της νομοθεσίας των κρατών μελών, προς το συμφέρον αυτών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, έναντι αξιώσεων άλλων πιστωτών του ιδρύματος πληρωμών, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας.
 - β) τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από ασφαλιστήριο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών για ποσό ισοδύναμο προς εκείνο που θα είχε διαχωριστεί ελλείψει ασφαλιστηρίου ή άλλης συγκρίσιμης εγγύησης, πληρωτέο αν το ίδρυμα πληρωμών αδυνατεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις του.
2. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει χρηματικά ποσά δυνάμει της παραγράφου 1 και τμήμα των χρηματικών αυτών ποσών πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μελλοντικές πράξεις πληρωμών και το υπόλοιπο ποσό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για υπηρεσίες άλλες εκτός των υπηρεσιών πληρωμών, το τμήμα των χρηματικών ποσών που προορίζεται για μελλοντικές πράξεις πληρωμών υπόκειται επίσης στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όταν το εν λόγω τμήμα κυμαίνεται ή δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα πληρωμών να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο βάσει αντιπροσωπευτικού τμήματος το οποίο θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για υπηρεσίες πληρωμών, εφόσον το αντιπροσωπευτικό αυτό τμήμα μπορεί να εκτιμηθεί ευλόγως βάσει ιστορικών δεδομένων κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 10
Χορήγηση αδείας

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις, εκτός όσων αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ), ε) και στ), και εκτός των νομικών και φυσικών προσώπων που έτυχαν της εξαίρεσης του άρθρου 27, οι οποίες σκοπεύουν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, να λάβουν άδεια ως ιδρύματα πληρωμών πριν αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών. Η άδεια χορηγείται μόνον σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε ένα κράτος μέλος.
2. Άδεια χορηγείται εάν οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση πληρούν όλες τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5 και εάν οι αρμόδιες αρχές, μετά από διεξοδική εξέταση της αίτησης, καταλήξουν σε ευνοϊκή συνολική αξιολόγηση. Πριν χορηγηθεί άδεια, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμβουλευθούν την εθνική κεντρική τράπεζα ή άλλες αρμόδιες δημόσιες αρχές.
3. Κάθε ίδρυμα πληρωμών το οποίο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής, διαθέτει καταστατική έδρα, διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία στο ίδιο κράτος μέλος με την καταστατική του έδρα.
4. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν άδεια μόνο εάν, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλιστεί ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει άρτιο οργανωτικό πλαίσιο σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, το οποίο περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή με σαφείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, καθώς και επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, περιλαμβανομένων κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών· το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί είναι εκτενείς και ανάλογοι προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών.
5. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος Ι και, ταυτόχρονα, ασκεί άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν τη σύσταση χωριστού φορέως για τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν είτε την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος είτε την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις υποχρεώσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία.
6. Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια εάν, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίσουν την ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, δεν έχουν πεισθεί ως προς την καταλληλότητα των μετόχων ή των κατόχων ειδικών συμμετοχών.
7. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί, όπως καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 38 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μεταξύ του ιδρύματος πληρωμών και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον εάν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.
8. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια μόνον εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία το πιστωτικό ίδρυμα έχει στενούς δεσμούς, ή δυσχέρειες σχετικές με την εφαρμογή τους, παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

9. Η άδεια ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Ένωση, είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται από την άδεια.

Άρθρο 11

Κοινοποίηση της απόφασης

Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης ή, εφόσον η αίτηση είναι ελλιπής, εντός τριών μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τη λήψη απόφασης, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή απερρίφθη. Η απόρριψη της αίτησης αιτιολογείται καταλλήλως.

Άρθρο 12

Ανάκληση της άδειας

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανακαλέσουν την άδεια λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μόνο όταν το ίδρυμα εμπίπτει στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) δεν έχει κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας εντός 12 μηνών, παραιτείται ρητώς απ' αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές, η άδεια λειτουργίας παύει να ισχύει·
 - β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιοδήποτε άλλο αντικανονικό τρόπο·
 - γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας ή παραλείπει να ενημερώσει την αρμόδια αρχή σχετικά με σημαντικές εξελίξεις ως προς το θέμα αυτό·
 - δ) θα αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα ή την εμπιστοσύνη του συστήματος πληρωμών αν συνέχιζε τις εργασίες του σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών·
 - ε) εμπίπτει στις λοιπές περιπτώσεις ανακλήσεως που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία.
2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας αιτιολογείται και κοινοποιείται στους ενδιαφερομένους.
3. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας δημοσιοποιείται, μεταξύ άλλων και στα μητρώα που αναφέρονται στα άρθρα 13 και 14.

Άρθρο 13

Καταχώριση στο κράτος μέλος καταγωγής

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, καθώς και των φυσικών και νομικών προσώπων και των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, που έχουν άδεια λειτουργίας και έτυχαν παρέκκλισης σύμφωνα με το άρθρο 27, καθώς και δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων του άρθρου 2 παράγραφος 3, που δικαιούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ιδρύματα και πρόσωπα καταχωρίζονται στο μητρώο του κράτους μέλους καταγωγής.

Το εν λόγω μητρώο προσδιορίζει τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια στο ίδρυμα πληρωμών ή για τις οποίες το φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει καταχωριστεί στο μητρώο. Τα εγκεκριμένα ιδρύματα πληρωμών καταχωρίζονται στο μητρώο χωριστά από τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν καταχωριστεί σύμφωνα με το άρθρο 27. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά, και ενημερώνεται τακτικά.

Άρθρο 14

Διαδικτυακή πύλη από την EAT

1. Θα συσταθεί από την EAT διαδικτυακή πύλη που θα χρησιμεύει ως ευρωπαϊκό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης με σκοπό τη διασύνδεση των δημόσιων μητρώων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13. Η EAT δημιουργεί και λειτουργεί το σημείο πρόσβασης.
2. Το σύστημα διασύνδεσης των δημόσιων μητρώων αποτελείται από:
 - α) τα κεντρικά μητρώα των κρατών μελών,
 - β) την πύλη που χρησιμεύει ως ευρωπαϊκό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την πρόσβαση στα δημόσια μητρώα τους μέσω του σημείου πρόσβασης.
4. Η EAT καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για τον καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων όσον αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες που περιέχονται στα δημόσια μητρώα που προβλέπονται στο άρθρο 13, σε επίπεδο ΕΕ. Η EAT υποβάλλει αυτά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως [... εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

Στην Επιτροπή ανατίθεται η εξουσία να εγκρίνει τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 15

Διατήρηση της άδειας

Εάν επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή, η οποία επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και των δικαιολογητικών που προβλέπονται κατά το άρθρο 5, το ίδρυμα πληρωμών ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 16

Λογιστική και υποχρεωτικός έλεγχος

1. Η οδηγία 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, οι οδηγίες 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁸ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ιδρύματα πληρωμών.
2. Εάν δεν εξαιρούνται δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, των οδηγιών 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ, οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια της οδηγίας 2006/43/ΕΚ.
3. Για λόγους εποπτείας, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να παρέχουν χωριστές λογιστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών και για δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1, οι οποίες υπόκεινται σε έκθεση ελεγκτή. Η έκθεση εκπονείται, ανάλογα με την περίπτωση, από τους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.
4. Οι υποχρεώσεις εκ του άρθρου 63 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία των ιδρυμάτων πληρωμών όσον αφορά τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών.

⁴⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων (ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1).

Άρθρο 17
Δραστηριότητες

1. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών, τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να ασκήσουν τις ακόλουθες δραστηριότητες:
 - α) παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·
 - β) λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 29·
 - γ) επιχειρηματικές δραστηριότητες εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένου του ισχύοντος ενωσιακού και εθνικού δικαίου.
2. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες πληρωμών, μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πρόσβαση σε αυτούς τους λογαριασμούς πληρωμών να είναι ανάλογη.
3. Η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών τυχόν χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ.
4. Τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν πίστωση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 4, 5 ή 7 του παραρτήματος I, μόνον αν:
 - α) η πίστωση είναι επικουρική και χορηγείται αποκλειστικά σε συνδυασμό με την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·
 - β) παρά τους εθνικούς κανόνες για τη χορήγηση πίστωσης μέσω πιστωτικών καρτών, η πίστωση που χορηγείται σε συνδυασμό με πληρωμή και εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 26 αποπληρώνεται εντός 12 μηνών το πολύ·
 - γ) η πίστωση αυτή δεν χορηγείται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής·
 - δ) τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών είναι πάντοτε, κατά την κρίση της εποπτικής αρχής, κατάλληλα ενόψει της συνολικής χορηγούμενης πίστωσης.
5. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ' επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.
6. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁹ ή άλλων σχετικών ενωσιακών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που είναι σύμφωνες με το δίκαιο της ΕΕ, οι οποίες δεν εναρμονίζονται διά της παρούσας οδηγίας.

⁴⁹ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, της 22.5.2008, σ. 66)

ΤΜΗΜΑ 2

ΆΛΛΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 18

Εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή οντότητες

1. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου, κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:
 - α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου·
 - β) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που θα χρησιμοποιούν οι αντιπρόσωποι για να τηρούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπει η οδηγία 2005/60/EK·
 - γ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων διαχείρισης του αντιπροσώπου που θα ηγηθούν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών και αποδείξεις καταλληλότητας και εντιμότητας αυτών.
2. Όταν οι αρμόδιες αρχές λάβουν τις πληροφορίες της παραγράφου 1, μπορούν να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 13.
3. Προτού εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, εάν θεωρούν ότι τα στοιχεία που τους παρασχέθηκαν δεν είναι ορθά, να προβαίνουν σε περαιτέρω ενέργειες για να τα επαληθεύσουν.
4. Εάν, μετά την επαλήθευση, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν πεισθεί ότι οι πληροφορίες που τους παρασχέθηκαν βάσει της παραγράφου 1 είναι ορθές, τότε δεν εγγράφουν τους αντιπροσώπους στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13.
5. Εάν το ίδρυμα πληρωμών επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος μέλος με την πρόσληψη αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 26. Πριν από την εγγραφή, στην περίπτωση αυτήν, του αντιπροσώπου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής πρέπει να ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι προτίθενται να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο, και να λάβουν υπόψη τη γνώμη τους.
6. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια της οδηγίας 2005/60/EK, ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες μπορούν να μην εγγράψουν τον αντιπρόσωπο ή το υποκατάστημα, ή μπορούν να ανακαλέσουν την εγγραφή τους, εάν έγινε ήδη.
7. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών σε εξωτερικούς συνεργάτες, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Η εξωτερική ανάθεση σημαντικών λειτουργικών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να γίνεται με τρόπο που βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος πληρωμών και την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με όλες τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Για τους σκοπούς του δεύτερου εδαφίου, μια λειτουργική δραστηριότητα θεωρείται σημαντική εάν η πλημμελής εκτέλεση ή η παράλειψή της θα έβλαπτε ουσιαστικά τη συνεχή συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με τις απαιτήσεις της άδειάς του η οποία ζητήθηκε βάσει του παρόντος τίτλου ή τις λοιπές υποχρεώσεις του δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή τις οικονομικές του επιδόσεις ή την ευρωστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών πληρωμών του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν τα ιδρύματα πληρωμών αναθέτουν σε εξωτερικούς φορείς σημαντικές λειτουργικές δραστηριότητες, τα ιδρύματα πληρωμών να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς φορείς δεν πρέπει να οδηγεί στη μεταβίβαση των ευθυνών των ανώτερων διευθυντικών στελεχών·
 - β) δεν πρέπει να μεταβάλλονται η σχέση και οι υποχρεώσεις του ιδρύματος πληρωμών έναντι των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
 - γ) δεν πρέπει να θίγονται οι όροι που πρέπει να πληροί το ίδρυμα πληρωμών προκειμένου να λάβει και να διατηρήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο·
 - δ) δεν πρέπει να καταργείται ούτε να τροποποιείται κανένας από τους άλλους όρους υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια του ιδρύματος πληρωμών.
8. Το ίδρυμα πληρωμών μεριμνά ώστε οι αντιπρόσωποι ή τα υποκαταστήματα που ενεργούν εξ ονόματός του να ενημερώνουν σχετικά τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.
9. Τα ιδρύματα πληρωμών ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής τους, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για τυχόν αλλαγές σχετικά με τη χρήση των αντιπροσώπων, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των οντοτήτων προς τα οποία έχει γίνει εξωτερική ανάθεση και επικαιροποιούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 19

Ευθύνη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία αναθέτουν σε τρίτους την άσκηση λειτουργικών δραστηριοτήτων, να λαμβάνουν εύλογα μέτρα προς τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας.
2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πλήρη ευθύνη για τις πράξεις των υπαλλήλων τους, καθώς και κάθε δραστηριότητα των αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των οντοτήτων προς τα οποία έχει γίνει εξωτερική ανάθεση.

Άρθρο 20

Τήρηση αρχείου

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να τηρούν όλα τα κατάλληλα αρχεία για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου επί τουλάχιστον πέντε έτη, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλης σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης.

ΤΜΗΜΑ 3

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Άρθρο 21

Ορισμός των αρμοδίων αρχών

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ως αρμόδιες αρχές επιφορτισμένες με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών, που θα ασκούν τα καθήκοντα που

προβλέπονται στον παρόντα τίτλο, είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμούς αναγνωρισμένους είτε από την εθνική νομοθεσία είτε από δημόσιες αρχές ρητά εξουσιοδοτημένες προς τούτο από την εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Η ανεξαρτησία των αρμοδίων αρχών από οικονομικούς φορείς πρέπει να είναι εγγυημένη και οι συγκρούσεις συμφερόντων πρέπει να αποφεύγονται. Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα ιδρύματα πληρωμών, τα πιστωτικά ιδρύματα, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος ή τα γραφεία ταχυδρομικών επιταγών δεν πρέπει να ορίζονται ως αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες εξουσίες προς εκτέλεση των καθηκόντων τους.
3. Αν υπάρχουν πλείονες αρμόδιες αρχές για τα θέματα του παρόντος τίτλου στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη στενή μεταξύ τους συνεργασία ώστε να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους. Το ίδιο ισχύει και όταν οι αρμόδιες αρχές για θέματα του παρόντος τίτλου δεν είναι οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων.
4. Τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 εμπίπτουν στην ευθύνη των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.
5. Η παράγραφος 1 δεν συνεπάγεται ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εποπτεύουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των ιδρυμάτων πληρωμών πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών και τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 22 **Εποπτεία**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι έλεγχοι που ασκούν οι αρμόδιες αρχές για να διαπιστώνουν τη συνεχή τήρηση του παρόντος τίτλου να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.
Για να διαπιστώνουν την τήρηση του παρόντος τίτλου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν μεταξύ άλλων να λαμβάνουν τα εξής μέτρα και ιδίως:
 - α) να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για τον σκοπό αυτόν·
 - β) να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών υπό την ευθύνη του ιδρύματος, ή σε κάθε εξωτερική οντότητα στην οποία ανατίθενται εργασίες υπηρεσιών πληρωμών·
 - γ) να εκδίδουν συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές και, εφόσον ενδείκνυται, δεσμευτικές διοικητικές διατάξεις·
 - δ) να αναστέλλουν ή να ανακαλούν την άδεια στις περιπτώσεις του άρθρου 12.
2. Με την επιφύλαξη των διαδικασιών ανάκλησης των αδειών λειτουργίας και του ποινικού δικαίου, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα κατά των ιδρυμάτων πληρωμών ή των υπεύθυνων διευθυνόντων τους, σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους

σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Σκοπός των μέτρων ή κυρώσεων είναι να παύσουν οι παραβάσεις ή να εκλείψουν τα αίτιά τους.

3. Παρά τις απαιτήσεις του άρθρου 6, του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να δικαιούνται να λαμβάνουν τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για να εξασφαλίζεται η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία.

Άρθρο 23

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργασθεί για τις αρμόδιες αρχές, καθώς και οι εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος αυτών, να υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.
2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 25, τηρείται αυστηρά το επαγγελματικό απόρρητο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.
3. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το παρόν άρθρο λαμβάνοντας υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, τα άρθρα 53 έως 61 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Άρθρο 24

Δικαίωμα δικαστικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να είναι δυνατή η ενώπιον δικαστηρίου προσφυγή κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές για τα ιδρύματα πληρωμών, κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση προσφυγής κατά παραλείψεως.

Άρθρο 25

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διάφορων κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και, εφόσον χρειάζεται, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές που έχουν ορισθεί βάσει της ενωσιακής ή της εθνικής νομοθεσίας για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
2. Εξάλλου, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών του και των ακόλουθων φορέων:
 - α) των αρμοδίων αρχών άλλων κρατών μελών που έχουν αναλάβει την αδειοδότηση και την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών·
 - β) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών και εποπτικών αρχών, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμοδίων για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·
 - γ) άλλων αρμοδίων αρχών που έχουν ορισθεί βάσει της παρούσας οδηγίας, της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και άλλων ενωσιακών διατάξεων εφαρμοστέων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως οι διατάξεις περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·

- δ) της EAT, υπό την ιδιότητά της να συμβάλλει στη συνεπή και συνεκτική λειτουργία των μηχανισμών ελέγχου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) σημείο i) του κανονισμού (ΕΚ) 1093/2010.

Άρθρο 26

Άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Κάθε αδειοδοτημένο ίδρυμα πληρωμών το οποίο επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών για πρώτη φορά σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος καταγωγής του, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Εντός μηνός από την παραλαβή των πληροφοριών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής την επωνυμία και τη διεύθυνση του ιδρύματος πληρωμών, τα ονόματα των υπευθύνων για τη διαχείριση του υποκαταστήματος, την οργανωτική δομή του και το είδος των υπηρεσιών πληρωμών που προτίθεται να παράσχει στο κράτος μέλος υποδοχής.

Για τη διενέργεια των ελέγχων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 22 σε σχέση με τους αντιπροσώπους, τα υποκαταστήματα, ή τις εξωτερικές οντότητες στις οποίες ανατίθενται δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.
2. Στο πλαίσιο της συνεργασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι επιθυμούν να διενεργήσουν επιτόπιο έλεγχο στο έδαφος του τελευταίου.

Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν να αναθέσουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στο σχετικό ίδρυμα.
3. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν αμοιβαία όλες τις ουσιαστικές ή/και σχετικές πληροφορίες, ιδίως σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης εκ μέρους αντιπροσώπου, υποκαταστήματος, ή εξωτερικής οντότητας στην οποία ανατίθενται δραστηριότητες. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, όταν τους ζητηθεί, όλες τις σχετικές πληροφορίες και, με ιδία πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες.
4. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την υποχρέωση που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, ιδίως δυνάμει του άρθρου 37 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του άρθρου 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, να εποπτεύουν ή να παρακολουθούν την τήρηση των απαιτήσεων της εν λόγω οδηγίας και του εν λόγω κανονισμού.
5. Η EAT εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές με αποδέκτες τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όταν αποφασίζεται το αν η δραστηριότητα που το ίδρυμα πληρωμών κοινοποίησε ότι προτίθεται να παράσχει σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, θα ισοδυναμούσε με άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές θα εκδοθούν έως τις [...] εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].
6. Η EAT καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που προσδιορίζουν το πλαίσιο για τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων αρχών του κράτους

μέλους καταγωγής, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 18. Τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων καθορίζουν τον τρόπο, τα μέσα και τις λεπτομέρειες της συνεργασίας σχετικά με τη διαδικασία κοινοποίησης των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν σε διασυνοριακή βάση, και ιδίως το πεδίο εφαρμογής και τη διαχείριση των υποβαλλόμενων πληροφοριών, όπως την κοινή ορολογία και τυποποιημένα πρότυπα κοινοποίησης για τη διασφάλιση της συνεπούς και αποτελεσματικής διαδικασίας κοινοποίησης.

Η ΕΑΤ υποβάλλει αυτά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις (να συμπληρωθεί η ημερομηνία) [... εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

7. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που προσδιορίζουν το πλαίσιο για τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου και το άρθρο 22. Τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων καθορίζουν τον τρόπο, τα μέσα και τις λεπτομέρειες της συνεργασίας σχετικά με την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν σε διασυνοριακή βάση, και ιδίως το πεδίο εφαρμογής και τη διαχείριση των ανταλλασσόμενων πληροφοριών, για τη διασφάλιση της συνεπούς και αποτελεσματικής εποπτείας των ιδρυμάτων πληρωμών κατά την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών πληρωμών.

Η ΕΑΤ υποβάλλει αυτά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις (να συμπληρωθεί η ημερομηνία) [...εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

8. Στην Επιτροπή ανατίθεται η εξουσία να εγκρίνει τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 7 σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

ΤΜΗΜΑ 4 **ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ**

Άρθρο 27 **Προϋποθέσεις**

1. Παρά το άρθρο 13, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν ή να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της διαδικασίας και των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα τμήματα 1 έως 3, πλην των άρθρων 21, 23, 24 και 25, και να τους επιτρέπουν να εγγράφονται στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13, εφόσον:
 - α) ο μέσος όρος του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών του προηγούμενου δωδεκαμήνου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων για τους οποίους αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη, δεν υπερβαίνει το 1 εκατ. ευρώ μηνιαίως. Η απαίτηση αυτή αξιολογείται βάσει του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που προβλέπεται στο επιχειρηματικό του σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του·
 - β) κανένα από τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση ή τη λειτουργία της επιχείρησης δεν έχει καταδικαστεί για αδικήματα σχετικά με νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή άλλα οικονομικά εγκλήματα.

2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει καταχωριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 υποχρεούται να διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία ή τον τόπο διαμονής του στο κράτος μέλος στο οποίο ασκεί πραγματικά τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες.
3. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Ωστόσο, το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 26 δεν εφαρμόζονται έναντι αυτών.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν ότι φυσικά ή νομικά πρόσωπα καταχωρισμένα σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να ασκούν μόνο ορισμένες από τις δραστηριότητες του άρθρου 17.
5. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές κάθε μεταβολή της κατάστασής τους που έχει επίπτωση στους όρους που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εάν έχουν παύσει να τηρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1, 2 και 4, το πρόσωπο να ζητήσει άδεια εντός 30 ημερολογιακών ημερών, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10.
6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τις διατάξεις της οδηγίας 2005/60/EK ή τις εθνικές διατάξεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Άρθρο 28

Γνωστοποίηση και ενημέρωση

Εφόσον ένα κράτος μέλος εφαρμόζει την παρέκκλιση του άρθρου 27, ενημερώνει την Επιτροπή για την απόφασή του το αργότερο έως [εισάγετε ημερομηνία (την τελική ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο)] και της γνωστοποιεί πάραυτα κάθε επακόλουθη τροποποίηση. Επίσης, το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τον αριθμό των οικείων φυσικών και νομικών προσώπων και την ενημερώνει, σε ετήσια βάση, σχετικά με το συνολικό ποσό πράξεων πληρωμών που έχουν εκτελεσθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου κάθε ημερολογιακού έτους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 1, στοιχείο α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 29

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών των αδειοδοτημένων ή εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, να είναι αντικειμενικοί, αμερόληπτοι και αναλογικοί, και να μην κωλύουν, πέραν του αναγκαίου, την πρόσβαση για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων, όπως ο κίνδυνος διακανονισμού, ο λειτουργικός κίνδυνος και ο επιχειρηματικός κίνδυνος, και την προστασία της χρηματοοικονομικής και λειτουργικής σταθερότητας του συστήματος πληρωμών.

Τα συστήματα πληρωμών δεν επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών ή σε άλλα συστήματα πληρωμών καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) περιοριστικούς κανόνες για την ουσιαστική συμμετοχή σε άλλα συστήματα πληρωμών·
- β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ των εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον

αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα·

γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

α) στα συστήματα πληρωμών που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας 98/26/EK·

β) στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο αποτελούμενο από οντότητες με κεφαλαιακούς δεσμούς όπου μία από τις συνδεδεμένες οντότητες διαθέτει τον ουσιαστικό έλεγχο των άλλων συνδεδεμένων οντοτήτων.

Για τους σκοπούς του σημείου α) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όταν ένα καθορισμένο σύστημα πληρωμών επιτρέπει σε έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να δίδει εντολές μεταβίβασης μέσω του συστήματος μέσω ενός άμεσου συμμετέχοντα, αυτή η έμμεση πρόσβαση στις υπηρεσίες του συστήματος, όταν ζητηθεί, θα πρέπει επίσης να παρέχεται σε άλλους αδειοδοτημένους ή εγγεγραμμένους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 30

Απαγόρευση σε πρόσωπα εκτός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών και υποχρέωση κοινοποίησης

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.
2. Τα κράτη μέλη ζητούν από τους παρόχους υπηρεσιών να ενημερώνουν για την πρόθεσή τους τις αρμόδιες αρχές και να υποβάλουν αίτηση για αναγνώρισή τους ως περιορισμένου δικτύου, πριν από την ανάληψη οποιασδήποτε δραστηριότητας που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο ια) για την οποία ο όγκος των υπολογισθαισών πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α) υπερβαίνει το όριο που αναφέρεται σε αυτό.

Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης αναγνώρισης, η αρμόδια αρχή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση, με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο ια) για την αναγνώριση ή μη της δραστηριότητας ενός περιορισμένου δικτύου και ενημερώνει τον πάροχο των υπηρεσιών αναλόγως. Η περίληψη της απόφασης τίθεται στη διάθεση του κοινού σε δημόσιο μητρώο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13.

Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 31

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις-πλαίσια και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει εφόσον ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.
3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 2008/48/EK ή άλλα σχετικά ενωσιακά ή εθνικά μέτρα που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές, που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 32

Λοιπές διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν ενωσιακές διατάξεις που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται, επίσης, η οδηγία 2002/65/EK, οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εκτός του σημείου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του σημείου 3 στοιχεία α) , δ) και ε), και του σημείου 4 στοιχείο β) της εν λόγω παραγράφου, αντικαθίστανται από τα άρθρα 37, 38, 44 και 45 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 33

Χρέωση για παροχή πληροφοριών

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν επιτρέπεται να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για παροχή πληροφοριών δυνάμει του παρόντος τίτλου.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν για τη χρέωση της παροχής επιπλέον πληροφοριών ή της πιο συχνής αποστολής τους, ή της διαβίβασής τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προσδιορίζεται στη σύμβαση-πλαίσιο, και οι οποίες αποστέλλονται κατόπιν αιτήματος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.
3. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση για πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2, η χρέωση αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

Βάρος της απόδειξης όσον αφορά τις απαιτήσεις πληροφόρησης

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το βάρος της απόδειξης φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να αποδείξει ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις πληροφόρησης του παρόντος τίτλου.

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ:
 - α) κατά παρέκκλιση των άρθρων 44, 45 και 49, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή μόνον πληροφορίες για τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίον μπορεί να χρησιμοποιείται το μέσο πληρωμών, την ευθύνη, τα επιβαλλόμενα τέλη και άλλες ουσιώδεις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης, καθώς και ενδείξεις για το πού υπάρχουν, σε εύκολα προσιτή μορφή, οι τυχόν άλλες πληροφορίες και όροι δυνάμει του άρθρου 45·
 - β) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του άρθρου 47, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης πλαισίου όπως προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1·
 - γ) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση των άρθρων 50 και 51, μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής:
 - (i) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή καθιστά διαθέσιμο μόνον έναν αριθμό αναφοράς που επιτρέπει στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών να αναγνωρίζει την πράξη πληρωμής, το ποσό της και τα σχετικά τέλη ή/και, στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων πληρωμής του ίδιου είδους προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό και τα τέλη αυτών των πράξεων πληρωμών·
 - (ii) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καθιστά διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο i) εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή εάν ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμής δεν είναι τεχνικά σε θέση να τις παράσχει. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να ελέγχει το ποσό των αποθηκευμένων χρηματικών ποσών.
2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τα ποσά αυτά, όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών, μέχρι 500 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

Άρθρο 36

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.
2. Όταν εντολή πληρωμής μεμονωμένης πράξης πληρωμής διαβιβάζεται με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παράσχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δοθεί ή πρόκειται να δοθούν στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαισίου με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 37

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να θέτει στη διάθεση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσιτη μορφή τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 38, πριν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες και τους όρους σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.
2. Εάν, κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, έχει συναφθεί σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης.
3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής όπου περιέχονται οι κατά το άρθρο 38 πληροφορίες και όροι.

Άρθρο 38

Πληροφορίες και όροι

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται ή να τίθενται στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι ακόλουθες πληροφορίες και όροι:
 - α) ο προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκκίνηση ή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·
 - β) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας οφείλει να παρασχεθεί η υπηρεσία πληρωμών·
 - γ) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

- δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να εφαρμοσθεί στην πράξη πληρωμής.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για τις υπηρεσίες έναρξης πληρωμών, ο τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να παρέχει στον πληρωτή πληροφορίες σχετικά με την προσφερόμενη υπηρεσία, καθώς και τα στοιχεία επικοινωνίας του τρίτου παρόχου.
3. Κατά περίπτωση, κάθε άλλη σχετική πληροφορία και σχετικοί όροι που προβλέπονται στο άρθρο 42, καθίστανται διαθέσιμοι στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσιτη μορφή.

Άρθρο 39

Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή και στον δικαιούχο μετά την υπηρεσία έναρξης πληρωμής

Όταν ένας τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, εκκινεί μια εντολή πληρωμής, παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή και, κατά περίπτωση, στον δικαιούχο, αμέσως μετά την έναρξη, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) την επιβεβαίωση για την επιτυχή έναρξη της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή·
- β) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή και στον δικαιούχο να ταυτοποιήσουν την πράξη πληρωμής και τον πληρωτή, αν χρειάζεται, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·
- γ) το ποσό της πράξης πληρωμής·
- δ) ενδεχομένως, το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών.

Άρθρο 40

Πληροφορίες για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή στην περίπτωση υπηρεσίας έναρξης πληρωμής

Όταν η εντολή πληρωμής διαβιβάζεται από το σύστημα του τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει σε περίπτωση απάτης ή διαφοράς, να καταστήσει διαθέσιμες στον πληρωτή και στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή, τα κωδικά στοιχεία αναφοράς των συναλλαγών και τα στοιχεία της άδειας.

Άρθρο 41

Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής

Αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν στον δικαιούχο·
- β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στην εντολή πληρωμής·
- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών·
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή σχετική

αναφορά, σε περίπτωση που διαφέρει από την ισοτιμία που παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο δ), και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και

- ε) ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Άρθρο 42

Πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο μετά την εκτέλεση

Αμέσως μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον δικαιούχο, με τον τρόπο που προβλέπεται στον άρθρο 37 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·
- β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο τα χρήματα τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου·
- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών·
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και
- ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συμβάσεις-πλαίσια

Άρθρο 43

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 44

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 45, σε έντυπο ή σε άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.
2. Εάν, κατόπιν αίτησης του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει την υποχρέωσή του σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαισίου.
3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 45.

Άρθρο 45
Πληροφορίες και όροι

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι εξής πληροφορίες και όροι:

1. πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:
 - α) η ονομασία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η γεωγραφική διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων και, ενδεχομένως, η γεωγραφική διεύθυνση του αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός που είναι εγκατεστημένα στο κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη διεύθυνση, περιλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την επικοινωνία με τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών·
 - β) τα στοιχεία των αρμόδιων εποπτικών αρχών και του μητρώου που ορίζεται στο άρθρο 13 ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρίστηκε η άδεια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και ο αριθμός εγγραφής, ή αντίστοιχο μέσο ταυτοποίησης στο εν λόγω μητρώο·
2. χρήση της υπηρεσίας πληρωμών:
 - α) περιγραφή των κύριων χαρακτηριστικών της υπηρεσίας πληρωμών που πρόκειται να παράσχει·
 - β) ο προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκκίνηση ή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·
 - γ) ο τύπος και η διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκκίνηση ή την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής καθώς και άρσης της συγκατάθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 57 και 71·
 - δ) αναφορά του χρόνου λήψης της εντολής πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 και του τυχόν χρονικού σημείου λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·
 - ε) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμών·
 - στ) εάν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών για τη χρήση του μέσου πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 1·
3. χρέωση, επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες:
 - α) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·
 - β) ανάλογα με την περίπτωση, το εφαρμοστέο επιτόκιο και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία ή, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν επιτόκιο και συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου και η σχετική ημερομηνία και ο δείκτης ή η βάση καθορισμού αυτού του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας αναφοράς·
 - γ) εάν έχει συμφωνηθεί, η άμεση εφαρμογή αλλαγών στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς και οι απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις αλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 2·
4. επικοινωνία:

- α) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών απαιτήσεων ως προς τον εξοπλισμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, που έχουν συμφωνήσει τα μέρη για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή ειδοποιήσεων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας·
- β) ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η σχετική συχνότητα·
- γ) η γλώσσα ή οι γλώσσες σύναψης της σύμβασης-πλαισίου και επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης·
- δ) το δικαίωμα του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου και πληροφορίες και όρους σύμφωνα με το άρθρο 46·

5. προφυλάξεις και διορθωτικά μέτρα:

- α) ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή των μέτρων που πρέπει να λαμβάνει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμών, καθώς και τρόποι ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο β) και η ασφαλής διαδικασία με την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα ειδοποιεί τον πελάτη σε περίπτωση εικαζόμενης ή πραγματικής απάτης ή απειλών της ασφάλειας·
- β) εάν έχει συμφωνηθεί, οι όροι με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ένα μέσο πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 60·
- γ) η ευθύνη του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 66, μαζί με πληροφορίες για το σχετικό ποσό·
- δ) τρόπος και προθεσμία εντός της οποίας ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών οφείλει να ειδοποιεί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τυχόν μη εγκεκριμένες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 63 καθώς και η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 65·
- ε) η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 80·
- στ) οι όροι επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 67 και 68·

6. αλλαγές και λήξη της σύμβασης-πλαισίου:

- α) εφόσον συμφωνηθεί, επισήμανση του ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι αποδέχεται τις τροποποιήσεις των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 47, εκτός εάν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους ότι δεν τις αποδέχεται,
- β) διάρκεια της σύμβασης·
- γ) το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να καταγγέλλει τη σύμβαση-πλαίσιο καθώς και κάθε συμφωνία που αφορά στην καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1 και το άρθρο 48,

7. μέσα προσφυγής:

- α) κάθε συμβατικός όρος σχετικά με το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση-πλαίσιο ή/και το αρμόδιο δικαστήριο·
- β) οι διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και καταγγελιών που έχει στη διάθεσή του ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 88 έως 91.

Άρθρο 46

Δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες και στους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου

Ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών έχει το δικαίωμα, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου καθώς και τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 45 σε έντυπη μορφή ή άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο.

Άρθρο 47

Τροποποίηση των συμβατικών όρων της σύμβασης-πλαισίου

1. Κάθε τροποποίηση της σύμβασης-πλαισίου καθώς και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο άρθρο 45 προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της προτεινόμενης έναρξης ισχύος.
Όπου συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 45 παράγραφος 6 στοιχείο α), ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πληροφορεί τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι θα θεωρηθεί ότι έχει αποδεχθεί τις εν λόγω τροποποιήσεις εάν δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι δεν τις αποδέχεται πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διευκρινίζει επίσης ότι ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη σύμβαση-πλαίσιο και χωρίς επιβάρυνση πριν την ημερομηνία της προτεινόμενης εφαρμογής των τροποποιήσεων.
2. Αλλαγές των επιτοκίων ή των συναλλαγματικών ισοτιμιών μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ). Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν για κάθε αλλαγή του επιτοκίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει για συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπο παροχής των πληροφοριών ή θέσης του σε διάθεση του χρήστη. Ωστόσο, οι αλλαγές στο επιτόκιο ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, μπορούν να εφαρμόζονται χωρίς προειδοποίηση.
3. Οι αλλαγές του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιούνται κατά τις πράξεις πληρωμής εφαρμόζονται και υπολογίζονται κατά τρόπο ουδέτερο χωρίς διακρίσεις εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 48

Λύση

1. Ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών μπορεί να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η εν λόγω προθεσμία δεν μπορεί να υπερβαίνει τον έναν μήνα.
2. Η λύση σύμβασης-πλαισίου διάρκειας άνω των δώδεκα μηνών ή αορίστου χρόνου δεν συνεπάγεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών μετά το πέρας δωδεκαμήνου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η χρέωση για τη λύση πρέπει να είναι εύλογη και σύμφωνη με το κόστος.
3. Εάν συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να καταγγείλει σύμβαση-πλαίσιο αορίστου χρόνου με ειδοποίηση τουλάχιστον δύο μήνες πριν, με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1.

4. Οι επιβαρύνσεις για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που χρεώνονται σε τακτική βάση καταβάλλονται από τον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών μόνον κατ' αναλογία προς τον χρόνο μέχρι τη λύση της σύμβασης. Εάν οι επιβαρύνσεις καταβληθούν προκαταβολικά, επιστρέφονται κατ' αναλογία.
5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις των κρατών μελών που διέπουν τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων μερών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση-πλαίσιο ή να την κηρύσσουν άκυρη.
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευνοϊκότερες διατάξεις για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 49

Πληροφόρηση πριν από την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής

Για κάθε μεμονωμένη πράξη πληρωμής την οποία κίνησε ο πληρωτής, και η οποία εκτελείται στα πλαίσια σύμβασης-πλαισίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης, και σχετικά με τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Άρθρο 50

Πληροφόρηση του πληρωτή για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή με το ποσό της μεμονωμένης πράξης πληρωμής ή, όταν ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει αμελλητί στον πληρωτή, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταυτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο·
 - β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής·
 - γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·
 - δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος·
 - ε) την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.
2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά τον μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.
3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

Πληροφόρηση του δικαιούχου για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·
 - β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου·
 - γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·
 - δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και
 - ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.
2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά τον μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.
3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4
ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Νόμισμα και μετατροπή νομίσματος

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη.
2. Όταν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή.

Ο πληρωτής αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Ενημέρωση σχετικά με τυχόν πρόσθετη επιβάρυνση ή έκπτωση

1. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση, ο δικαιούχος ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.
2. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή τρίτος επιβάλλει επιβάρυνση, ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Πεδίο εφαρμογής

1. Όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι δεν εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 55 παράγραφος 1, το άρθρο 57 παράγραφος 3 και τα άρθρα 64, 66, 67, 68, 71 και 80. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν επίσης να συμφωνούν μια χρονική περίοδο διαφορετική από εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 63.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το άρθρο 91 δεν εφαρμόζεται όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.
4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 2008/48/EK ή άλλων σχετικών ενωσιακών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 55

Επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν μπορεί να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που υπέχει ή για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει δυνάμει του παρόντος τίτλου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 70 παράγραφος 1, στο άρθρο 71 παράγραφος 5 και στο άρθρο 79 παράγραφος 2. Οι επιβαρύνσεις αυτές συμφωνούνται μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.
2. Όταν μια πράξη πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, τα κράτη μέλη απαιτούν ο μὲν δικαιούχος να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.
3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί από τον πληρωτή επιβάρυνση ή να του προσφέρει έκπτωση ή άλλως να τον κατευθύνει προς τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Οι επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις, ωστόσο, δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα έξοδα που βαρύνουν το δικαιούχο για τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών.
4. Ωστόσο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο δικαιούχος δεν θα ζητεί επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσων πληρωμών τα οποία διέπονται από διατραπεζικές προμήθειες δυνάμει του

Άρθρο 56

Παρέκκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να συμφωνούν με τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών τους ότι:
 - α) το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο β), το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 66 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής δεν επιτρέπει τη δέσμευσή του ή την πρόληψη της περαιτέρω χρήσης του·
 - β) τα άρθρα 64 και 65 και το άρθρο 66 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι σε θέση, για άλλους λόγους που είναι εγγενείς στο μέσο πληρωμής, να αποδείξει ότι μια πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη·
 - γ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 70 παράγραφος 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να ενημερώσει τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών για την άρνηση εκτέλεσης εντολής πληρωμής, εάν ο λόγος μη εκτέλεσης είναι πρόδηλος·
 - δ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 71, ο πληρωτής δεν δύναται να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στον δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η εντολή·
 - ε) κατά παρέκκλιση των άρθρων 74 και 75, ισχύουν άλλες προθεσμίες εκτέλεσης.
2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Δύνανται να τα αυξάνουν για προπληρωμένα μέσα πληρωμών μέχρι 500 ευρώ.
3. Τα άρθρα 65 και 66 της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται επίσης στο ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει τον λογαριασμό ή το μέσο πληρωμών. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την εν λόγω παρέκκλιση στους λογαριασμούς πληρωμών ή τα μέσα πληρωμών ορισμένης αξίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Έγκριση πράξεων πληρωμής

Άρθρο 57

Συγκατάθεση και άρση της συγκατάθεσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής. Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή πριν ή, εφόσον έχουν συμφωνήσει ο πληρωτής και ο οικείος του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, μετά την εκτέλεσή της.
2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή μιας σειράς πράξεων πληρωμής δίδεται υπό τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ του πληρωτή και του οικείου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Η συγκατάθεση μπορεί επίσης να δοθεί άμεσα ή έμμεσα μέσω του δικαιούχου. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής πρέπει επίσης να θεωρείται ότι παραχωρείται όταν ο πληρωτής εξουσιοδοτεί έναν τρίτο

πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να προβεί στη διενέργεια της πράξης πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη.

3. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή σε οποιαδήποτε στιγμή, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης του ανέκκλητου σύμφωνα με το άρθρο 71. Το ίδιο ισχύει και για τη συγκατάθεση που δίδεται για να εκτελεσθεί μια σειρά πράξεων πληρωμής, η οποία μπορεί να ανακληθεί με αποτέλεσμα κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής, να θεωρείται μη εγκεκριμένη.
4. Η διαδικασία διά της οποίας παραχωρείται η συγκατάθεση συμφωνείται μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 58

Πρόσβαση και χρήση των πληροφοριών λογαριασμού πληρωμής από τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει έναν τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να λάβει υπηρεσίες πληρωμών που του επιτρέπουν την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών, όπως αναφέρεται στο σημείο 7) του παραρτήματος I.
2. Όταν ένας τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει λάβει άδεια από τον πληρωτή για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την παράγραφο 1, οφείλει να εκπληρώνει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:
 - α) να διασφαλίζει ότι τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι προσβάσιμα σε άλλα μέρη·
 - β) να επαληθεύει την ταυτότητά του με σαφή τρόπο στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του δικαιούχου·
 - γ) να μην αποθηκεύει τα ευαίσθητα δεδομένα πληρωμής ή τα εξατομικευμένα διαπιστευτήρια ασφαλείας του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.
3. Όταν, για μια υπηρεσία έναρξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού έχει λάβει εντολή πληρωμής του πληρωτή μέσω των υπηρεσιών τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ενημερώνει αμέσως τον τελευταίο για την παραλαβή της εντολής πληρωμής και παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα επαρκών κεφαλαίων για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής.
4. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού θα αντιμετωπίζουν τις εντολές πληρωμής που διαβιβάζονται μέσω των υπηρεσιών ενός τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς καμία διάκριση για σκοπούς άλλους από αντικειμενικούς λόγους όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα και την προτεραιότητα έναντι των εντολών πληρωμών που διαβιβάστηκαν απευθείας από τον ίδιο τον πληρωτή.

Άρθρο 59

Πρόσβαση και χρήση των πληροφοριών λογαριασμού πληρωμών από τρίτους εκδότες μέσου πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει έναν τρίτο εκδότη μέσου πληρωμών για τη λήψη υπηρεσιών πληρωμών με κάρτα.
2. Εάν ο πληρωτής έχει παραχωρήσει τη συγκατάθεσή του σε έναν τρίτο εκδότη μέσου πληρωμών από τον οποίο έλαβε ένα μέσο πληρωμών, προκειμένου να αποκτήσει πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα επαρκών κεφαλαίων για συγκεκριμένη πράξη

πληρωμής σε συγκεκριμένο λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συγκεκριμένου λογαριασμού πληρωμών παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες στον τρίτο εκδότη μέσου πληρωμών αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής του πληρωτή.

3. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού θα αντιμετωπίζουν τις εντολές πληρωμής που διαβιβάζονται μέσω των υπηρεσιών ενός τρίτου εκδότη μέσου πληρωμών, χωρίς καμία διάκριση για σκοπούς άλλους από αντικειμενικούς λόγους όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα και την προτεραιότητα σχετικά με τις εντολές πληρωμών που διαβιβάζονται απευθείας από τον ίδιο τον πληρωτή.

Άρθρο 60

Περιορισμοί της χρήσης του μέσου πληρωμών

1. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συγκεκριμένο μέσο πληρωμών για την κοινοποίηση της συγκατάθεσης, ο πληρωτής και ο αντίστοιχος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνήσουν όρια δαπάνης όσον αφορά τις πράξεις πληρωμών που εκτελούνται μέσω αυτού του μέσου πληρωμών.
2. Εάν έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να αναστείλει τη χρήση του μέσου πληρωμών, για αντικειμενικώς αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με την ασφάλεια του μέσου πληρωμών, την υπόνοια μη εγκεκριμένης ή δόλιας χρήσης του μέσου πληρωμών ή, στην περίπτωση μέσου πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, σημαντικά αυξημένο κίνδυνο να ενδέχεται να μην είναι ο πληρωτής σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής του.
3. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πληρωτή για την αναστολή του μέσου πληρωμών και τους λόγους για την ενέργεια αυτή με τρόπο που έχει συμφωνηθεί, ει δυνατόν προτού ανασταλεί το μέσο πληρωμών ή, το αργότερο, αμέσως μετά, εκτός εάν η εν λόγω ενημέρωση αντιβαίνει σε αντικειμενικώς αιτιολογημένους λόγους ασφαλείας ή απαγορεύεται από άλλη συναφή ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία.
4. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αίρει την αναστολή του μέσου πληρωμών ή το αντικαθιστά με νέο μέσο πληρωμών μόλις οι λόγοι αναστολής άψουν να υφίστανται.

Άρθρο 61

Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:
 - α) να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους αντικειμενικούς, αμερόληπτους και αναλογικούς όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και
 - β) να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.
2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του. Οι υποχρεώσεις επιμέλειας των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών δεν πρέπει να εμποδίζουν τη χρήση οποιουδήποτε μέσου πληρωμής και υπηρεσιών που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 62

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:
 - α) να μην αποκαλύπτει τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του μέσου πληρωμών παρά μόνο στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών, τηρουμένων των κατά το άρθρο 61.
 - β) να μην αποστέλλει μέσο πληρωμών που δεν έχει ζητηθεί, εκτός εάν το στέλνει προς αντικατάσταση μέσου που κατέχει ήδη ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών.
 - γ) να εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή στον χρήστη κατάλληλα μέσα για να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή να ζητεί άρση της αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 4. κατόπιν αιτήσεως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει, εντός 18 μηνών από τη γνωστοποίηση, ότι όντως προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση.
 - δ) να παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να προβεί σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο β) χωρίς επιβάρυνση και να χρεώνει μόνο, αν όχι καθόλου, το κόστος αντικατάστασης που αποδίδεται άμεσα στο μέσο πληρωμών.
 - ε) να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών μόλις πραγματοποιηθεί η γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο β).
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επωμίζεται τον κίνδυνο της αποστολής μέσου πληρωμών στον πληρωτή ή αποστολής κάθε εξατομικευμένου στοιχείου ασφαλείας του.

Άρθρο 63

Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού παρέχει επανόρθωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιήσει αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 80, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την εν λόγω πράξη σύμφωνα με τον τίτλο III.
2. Σε περίπτωση που εμπλέκεται ένας τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού παρέχει επανόρθωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, με την επιφύλαξη των άρθρων 65 παράγραφος 2 και 80 παράγραφος 1.

Άρθρο 64

Στοιχεία που τεκμηριώνουν τη γνησιότητα και την εκτέλεση πράξεων πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν, εφόσον ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι η πράξη πληρωμής δεν εκτελέστηκε σωστά, από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών και εάν εμπλέκεται και κατά περίπτωση, από τον τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι αυτή καταγράφηκε επακριβώς, καταχωρίστηκε στους λογαριασμούς και δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία.

Εάν η πράξη πληρωμής έχει ξεκινήσει μέσω ενός τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο τελευταίος θα φέρει το βάρος να αποδείξει ότι η πράξη πληρωμής δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία που συνδέεται με την υπηρεσία πληρωμών με την οποία έχει επιφορτισθεί.

- Εάν ένας χρήστης υπηρεσίας πληρωμών αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ανάλογα την περίπτωση, δεν αποτελεί αναγκαστικά, αφ' εαυτής, επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 61.

Άρθρο 65

Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

- Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, με την επιφύλαξη του άρθρου 63, σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει τον λογαριασμό χρέωσης των πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής. Η εν λόγω ενέργεια πρέπει επίσης να διασφαλίζει ότι η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία χρεώθηκε το ποσό.
- Όταν εμπλέκεται ένας τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού θα επιστρέφει το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, θα επαναφέρει τον λογαριασμό χρέωσης των πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής. Ενδέχεται να δοθεί οικονομική αποζημίωση στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού από τον τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
- Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να καθορίζεται, σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, κατά περίπτωση.

Άρθρο 66

Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών

- Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 65, ο πληρωτής μπορεί να υποχρεωθεί να αναλάβει όλες τις ζημίες που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 50 ευρώ, για τις ζημίες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών ή από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημίες που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημίες αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 61 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Για πληρωμές με μέσα επικοινωνίας εξ αποστάσεως, όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν απαιτεί αυστηρό έλεγχο της ταυτότητας του πελάτη, ο πληρωτής ευθύνεται μόνο για τυχόν οικονομικές συνέπειες σε περίπτωση που ενήργησε με δόλο. Σε περίπτωση που ο δικαιούχος ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου αδυνατούν να δεχτούν τον αυστηρό έλεγχο της ταυτότητας του πελάτη,

οφείλουν να αποζημιώσουν τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή για την οικονομική ζημία που υπέστη.

2. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκτός εάν ενήργησε με δόλο. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο γ), ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άρθρο 67

Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να έχει το δικαίωμα επιστροφής, εκ μέρους του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, των χρημάτων που αντιστοιχούν σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω δικαιούχου και η οποία έχει ήδη εκτελεσθεί, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) κατά την έγκριση δεν προσδιορίσθηκε το ακριβές ποσό της πράξης πληρωμής και
 - β) το ποσό της πράξης πληρωμής υπερβαίνει το ποσό που θα ανέμενε εύλογα ο πληρωτής λαμβάνοντας υπόψη τις προηγούμενες συνήθειες εξόδων του, τους όρους της σύμβασης-πλαισίου και τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής φέρει την ευθύνη να αποδείξει την εκπλήρωση των όρων αυτών.

Η επιστροφή αφορά ολόκληρο το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής. Αυτό περιλαμβάνει ότι η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία χρεώθηκε το ποσό.

Για τις άμεσες χρεώσεις, ο πληρωτής τηρεί ανεπιφύλακτο δικαίωμα επιστροφής χρημάτων εντός των καθοριζόμενων χρονικών προθεσμιών του άρθρου 68, εκτός εάν ο δικαιούχος έχει ήδη εκπληρώσει τις συμβατικές υποχρεώσεις και οι υπηρεσίες έχουν ήδη ληφθεί ή τα αγαθά έχουν ήδη καταναλωθεί από τον πληρωτή. Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής φέρει την ευθύνη να αποδείξει την εκπλήρωση των όρων που ορίζονται στο τρίτο εδάφιο.

2. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλεσθεί λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον εφαρμόστηκε η ισοτιμία αναφοράς που έχει συμφωνήσει με τον οικείο του πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β).
3. Μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή όταν έχει διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για να εκτελεσθεί η εντολή πληρωμής απευθείας στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του και, ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες για τη μελλοντική πράξη πληρωμής παρέχονται ή τίθενται στη διάθεση του πληρωτή, κατά συμφωνηθέντα τρόπο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από τον δικαιούχο.

Αιτήσεις επιστροφής χρημάτων για πράξεις πληρωμής που κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων που αναφέρεται στο άρθρο 67 και η οποία αντιστοιχεί σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εντός οκτώ εβδομάδων από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών.
2. Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης επιστροφής, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών είτε επιστρέφει ολόκληρο το ποσό της πράξης πληρωμής είτε αιτιολογεί την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πληρωτής αν δεν αποδέχεται την αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα άρθρα 88 έως 91.

Το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του πρώτου εδαφίου να αρνείται επιστροφή χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 67 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εκτέλεση πράξεων πληρωμής

ΤΜΗΜΑ 1

ΕΝΤΟΛΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΠΟΣΑ

Λήψη εντολών πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση εντολής πληρωμής η οποία διαβιβάστηκε απευθείας από τον πληρωτή ή εκ μέρους αυτού από έναν τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή εμμέσως από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ως χρόνος λήψης να ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής. Εάν ο χρόνος λήψης δεν είναι εντός εργάσιμης ημέρας του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η εντολή πληρωμής θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ορίσει ένα οριακό χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, πέραν του οποίου κάθε λαμβανομένη εντολή πληρωμής θα λογίζεται ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.
2. Εάν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που κίνησε εντολή πληρωμής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής πληρωμής αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα ή στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή την ημέρα που ο πληρωτής θα έχει θέσει χρήματα στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, χρονικό σημείο λήψης της εντολής για τους σκοπούς του άρθρου 74 θεωρείται η συμφωνηθείσα ημέρα. Εάν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη ημέρα για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η εντολή πληρωμής που λαμβάνεται θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Άρνηση εντολών πληρωμής

1. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί να εκτελέσει εντολή πληρωμής, η άρνηση και, ει δυνατόν, οι λόγοι της άρνησης και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν στην άρνηση γνωστοποιούνται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλη σχετική ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει ή καθιστά διαθέσιμη κατά τον συμφωνηθέντα τρόπο τη γνωστοποίηση, με την πρώτη ευκαιρία, και σε κάθε περίπτωση εντός των προθεσμιών που προβλέπει το άρθρο 74.

Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλλει χρέωση για την γνωστοποίηση αυτή, εάν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη.

2. Εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπονται στη σύμβαση-πλαίσιο του πληρωτή, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή δεν αρνείται να εκτελέσει εγκεκριμένη εντολή πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από πληρωτή ή εκ μέρους του από έναν τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εκτός αν η εκτέλεσή της απαγορεύεται από άλλη σχετική ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία.
3. Για τους σκοπούς των άρθρων 74 και 80, εντολή πληρωμής της οποίας η εκτέλεση απορρίφθηκε θεωρείται ως μη ληφθείσα.

Άρθρο 71

Ανέκκλητο εντολής πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών να μην μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής εάν ληφθεί από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στο παρόν άρθρο.
2. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εκ μέρους του πληρωτή ή από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά την παραχώρηση συγκατάθεσης στον τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να κινήσει την πράξη πληρωμής ή να προβεί στη διαβίβασή στον δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.
3. Ωστόσο, στην περίπτωση άμεσης χρέωσης και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων επιστροφής, ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της ημέρας που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.
4. Στην περίπτωση του άρθρου 69 παράγραφος 2, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας ημέρας.
5. Μετά τα χρονικά όρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4, η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στην περίπτωση των παραγράφων 2 και 3, απαιτείται επίσης και η συμφωνία του δικαιούχου. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Άρθρο 72

Μεταβίβαση και λήψη χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και τους τυχόν ενδιαμέσους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να μεταφέρουν το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και να μην αφαιρούν επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό.
2. Εντούτοις, ο δικαιούχος και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι ο σχετικός πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αφαιρεί τη χρέωσή του από το

μεταβιβαζόμενο ποσό πριν αυτό πιστωθεί στον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτήν, το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο.

3. Εάν από το μεταφερόμενο ποσό αφαιρούνται επιβαρύνσεις άλλες πλην εκείνων της παραγράφου 2, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής που κινήθηκε από τον πληρωτή. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΞΙΑΣ

Άρθρο 73

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται όσον αφορά:
 - α) πράξεις πληρωμής σε ευρώ,
 - β) εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα του κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ·
 - γ) πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, εφόσον η απαιτούμενη μετατροπή νομίσματος πραγματοποιείται στο κράτος μέλος που δεν χρησιμοποιεί το ευρώ και, στην περίπτωση διασυνοριακών συναλλαγών πληρωμών, η διασυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.
2. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται και σε άλλες πράξεις πληρωμής, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, με εξαίρεση το άρθρο 78 η εφαρμογή του οποίου δεν εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Ωστόσο, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνούν περίοδο μεγαλύτερη από τις οριζόμενες στο άρθρο 74, για πράξεις πληρωμών εντός της ΕΕ, η εν λόγω περίοδος δεν υπερβαίνει τις τέσσερις εργάσιμες ημέρες από το χρονικό σημείο λήψης της εντολής σύμφωνα με το άρθρο 69.

Άρθρο 74

Πράξεις πληρωμής προς λογαριασμό πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεριμνά ώστε, μετά τον κατά το άρθρο 69 χρόνο λήψης της εντολής, το ποσό της πράξης πληρωμής να πιστώνεται στον λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται σε έντυπη μορφή.
2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να καθορίζει ημερομηνία αξίας και να καθιστά διαθέσιμο το ποσό της πράξης πληρωμής στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου μετά την παραλαβή των χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 78.
3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεταβιβάζει εντολή πληρωμής η οποία κινήθηκε από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή

την τακτοποίησή της, όσον αφορά την άμεση χρέωση, κατά τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 75

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, τα χρηματικά ποσά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος τα παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου, εντός της προθεσμίας του άρθρου 74.

Άρθρο 76

Μετρητά που κατατίθενται σε λογαριασμό πληρωμών

Όταν καταναλωτής καταθέτει μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε το ποσό να καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά τη λήψη του ποσού, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήψη του.

Άρθρο 77

Εθνικές πράξεις πληρωμής

Για πράξεις πληρωμής εθνικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν συντομότερες ανώτατες προθεσμίες εκτέλεσης από εκείνες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Άρθρο 78

Ημερομηνία αξίας και διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου να είναι το αργότερο η εργάσιμη ημέρα κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής.
Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστωθεί με το ποσό της πράξης πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων, επίσης, των πληρωμών εντός του πλαισίου ενός πάροχου υπηρεσιών πληρωμών.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή να μην είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών με το ποσό της πράξης πληρωμής.

ΤΜΗΜΑ 3

ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 79

Αανθασμένα αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης

1. Εάν η πράξη πληρωμής εκτελεστεί σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, θεωρείται ότι εκτελέστηκε ορθά όσον αφορά τον δικαιούχο που αναγράφεται στο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

2. Εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι λανθασμένο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 80 για τη μη εκτέλεση ή την εσφαλμένη εκτέλεση της πράξης πληρωμής.
3. Ωστόσο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η πράξη πληρωμής.
4. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ανάκτηση των ποσών.
5. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών προσκομίσει πρόσθετες πληροφορίες πέραν εκείνων του άρθρου 38 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή του άρθρου 45 παράγραφος 2 στοιχείο β), ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ευθύνεται μόνο για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το παρασχεθέν από τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

Άρθρο 80

Μη εκτέλεση, εσφαλμένη ή καθυστερημένη εκτέλεση

1. Όταν η εντολή πληρωμής κινείται απευθείας από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 63, του άρθρου 79 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 83, είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 1. Στην περίπτωση αυτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Όταν η εντολή πληρωμής κινείται απευθείας από τον πληρωτή μέσω ενός τρίτου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 63, του άρθρου 79 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 83, είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 69. Στην περίπτωση αυτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή ο τρίτος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου ή του δεύτερου εδαφίου, ο σχετικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επιστρέφει αμελλητί στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και, ανάλογα με την περίπτωση, επαναφέρει τον λογαριασμό χρέωσης των πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής. Η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία χρεώθηκε το ποσό.

Σε περίπτωση που η πράξη πληρωμής εκτελεστεί με καθυστέρηση, ο πληρωτής μπορεί να αποφασίσει ότι το ποσό έχει ημερομηνία αξίας στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου που δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας αξίας που θα είχε το ποσό στην περίπτωση ορθής εκτέλεσης.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, θέτει αμέσως το ποσό της πράξης πληρωμής στη διάθεση του δικαιούχου και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνει το αντίστοιχο πόσο στον λογαριασμό πληρωμών του

δικαιούχου. Το ποσό θα έχει ημερομηνία αξίας που δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας αξίας που θα έπρεπε να είχε το ποσό στην περίπτωση ορθής εκτέλεσης.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, προσπαθεί αμέσως, αν του ζητηθεί, να ανιχνεύσει την πράξη πληρωμής και ειδοποιεί τον πληρωτή για το αποτέλεσμα. Αυτό δεν θα επιβαρύνει τον πληρωτή.

2. Όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 63, του άρθρου 79, παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 83, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 74, παράγραφος 3. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του παρόντος εδαφίου, αναδιαβιβάζει αμέσως την εν λόγω εντολή πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή. Σε περίπτωση καθυστερημένης διαβίβασης της εντολής πληρωμής, το ποσό θα έχει ημερομηνία αξίας στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου που δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας αξίας που θα έπρεπε να έχει το ποσό στην περίπτωση ορθής εκτέλεσης.

Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 63, του άρθρου 79 παράγραφος 2 και 3, και του άρθρου 83, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για τη διεκπεραίωση της εντολής πληρωμής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 78. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος δυνάμει του παρόντος εδαφίου, μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις το πόσο αυτό πιστωθεί στον λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου. Το ποσό θα έχει ημερομηνία αξίας στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου που δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας αξίας που θα έπρεπε να είχε το ποσό στην περίπτωση ορθής εκτέλεσης.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής για την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι υπεύθυνος στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή. Οσάκις ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος εν προκειμένω, τότε, ανάλογα με την περίπτωση, και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής. Η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας κατά την οποία χρεώθηκε το ποσό.

Σε περίπτωση καθυστερημένης εκτέλεσης της πράξης πληρωμής, ο πληρωτής μπορεί να αποφασίσει ότι το ποσό θα πρέπει να έχει ημερομηνία αξίας στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου που δεν είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας αξίας που θα είχε το ποσό στην περίπτωση ορθής εκτέλεσης.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όπου η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, καταβάλλει άμεσα, αφού του ζητηθεί, προσπάθειες να ανιχνεύσει τις πράξεις πληρωμών και ειδοποιεί τον δικαιούχο για το αποτέλεσμα. Αυτό δεν θα επιβαρύνει τον δικαιούχο.

3. Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος έναντι των αντίστοιχων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών τους για τυχόν χρεώσεις για τις οποίες φέρουν την ευθύνη και για τόκους που επιβαρύνουν τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνεπεία μη εκτέλεσης

ή εσφαλμένης, συμπεριλαμβανομένης της καθυστερημένης, εκτέλεσης της πράξης πληρωμής.

Άρθρο 81

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση

Τυχόν πρόσθετη οικονομική αποζημίωση σε σχέση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν τμήμα μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο στη συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του.

Άρθρο 82

Δικαίωμα προσφυγής

1. Όταν η ευθύνη ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 80 αποδίδεται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σε μεσάζοντα, ο δεύτερος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή μεσάζων αποζημιώνει τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για κάθε ζημία που υπέστη ή κάθε ποσό που κατέβαλε στο πλαίσιο του άρθρου 80. Η εν λόγω ευθύνη περιλαμβάνει αποζημίωση σε περίπτωση που οποιοσδήποτε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν προβαίνει σε αυστηρή εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη.
2. Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να αποφασίζεται βάσει συμφωνιών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή/και των μεσαζόντων και του δικαίου που εφαρμόζεται στη μεταξύ τους συμφωνία.

Άρθρο 83

Απουσία ευθύνης

Η ευθύνη που προβλέπεται στα Κεφάλαια 2 και 3 δεν ισχύει σε περιστάσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούληση του μέρους που τις επικαλείται, και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην εθνική ή την ενωσιακή νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 84

Προστασία των δεδομένων

Κάθε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/EK, τους εθνικούς κανόνες εφαρμογής της οδηγίας 95/46/EK και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 85

Απαιτήσεις ασφαλείας και κοινοποίηση συμβάντων

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών υπόκεινται στην οδηγία [οδηγία ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να συμπληρωθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας], και στις απαιτήσεις διαχείρισης κινδύνου και αναφοράς συμβάντων των άρθρων 14 και 15.
2. Η αρχή που έχει οριστεί δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να συμπληρωθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας]

ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και την ΕΑΤ σχετικά με τις κοινοποιήσεις συμβάντων ΑΔΠ που λαμβάνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

3. Μετά την παραλαβή της κοινοποίησης και, κατά περίπτωση, η ΕΑΤ ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.
4. Εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 4 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: Να προστεθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας], όπου το περιστατικό ασφαλείας είναι πιθανό να επηρεάζει τα οικονομικά συμφέροντα των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η ΕΑΤ ειδοποιεί χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών για το περιστατικό και τους ενημερώνει για τα πιθανά μέτρα που μπορούν να λάβουν από την πλευρά τους για τον μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων του συμβάντος.

Άρθρο 86

Εφαρμογή και υποβολή αναφορών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν στην αρχή που έχει οριστεί δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: Να προστεθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας], σε ετήσια βάση, νεότερες πληροφορίες για την αξιολόγηση των κινδύνων λειτουργίας και ασφαλείας που συνδέονται με τις παρεχόμενες υπηρεσίες πληρωμών και για την επάρκεια των μέτρων μετριασμού και των μηχανισμών ελέγχου που εφαρμόζονται για την αντιμετώπιση αυτών των κινδύνων. Η αρχή που έχει οριστεί δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: Να προστεθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας], χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, διαβιβάζει αντίγραφο των εν λόγω πληροφοριών στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.
2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 14 και 15 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: Να προστεθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας], η ΕΑΤ, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ, συντάσσει κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη θέσπιση, την εφαρμογή και την παρακολούθηση των μέτρων ασφαλείας σύμφωνα με το άρθρο 85, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών πιστοποίησης, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 85 παράγραφος 3. Η ΕΑΤ, μεταξύ άλλων, λαμβάνει υπόψη τα πρότυπα ή/και τις προδιαγραφές που δημοσιεύει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: Να προστεθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας].
3. Η ΕΑΤ, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ, επανεξετάζει τις κατευθυντήριες γραμμές σε τακτική βάση, αλλά τουλάχιστον κάθε δύο χρόνια.
4. Με την επιφύλαξη των άρθρων 14 και 15 της οδηγίας [οδηγίας ΑΔΠ] [Υπηρεσία Εκδόσεων: Να προστεθεί ο αριθμός της εγκεκριμένης οδηγίας], η ΕΑΤ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές για να διευκολύνει τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στον εντοπισμό των σοβαρών συμβάντων και των συνθηκών υπό τις οποίες ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να κοινοποιήσει ένα περιστατικό ασφαλείας. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές θα εκδοθούν έως τις (Να προστεθεί η ημερομηνία - εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας).

Άρθρο 87

Εξακρίβωση ταυτότητας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εφαρμόζει αυστηρή εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη, όταν ο πληρωτής κινεί μια πράξη ηλεκτρονικής πληρωμής εκτός εάν οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ επιτρέπουν συγκεκριμένες

εξαιρέσεις με βάση τον κίνδυνο που αφορά την παρεχόμενη υπηρεσία πληρωμών. Αυτό ισχύει και για έναν τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την εκκίνηση μιας πράξης πληρωμής εκ μέρους του πληρωτή. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης του λογαριασμού θα πρέπει να επιτρέπει στον τρίτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να βασιστεί στις μεθόδους ελέγχου ταυτότητας του πρώτου, όταν ενεργεί εκ μέρους του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.

2. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο σημείο 7 του παραρτήματος Ι, πρέπει να επαληθεύει την ταυτότητά του στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού του δικαιούχου.
3. Η ΕΑΤ, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ, εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 σχετικά με την εξακρίβωση της ταυτότητας των πελατών με βάση την τεχνολογία αιχμής και οποιαδήποτε εξαίρεση από την πρακτική της αυστηρής εξακρίβωσης της ταυτότητας πελατών. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εκδίδονται εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και ενημερώνονται σε τακτική βάση ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Άρθρο 88

Καταγγελίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση διαδικασιών που επιτρέπουν στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των ενώσεων καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων της παρούσας οδηγίας από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
2. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με την εθνική δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες από το άρθρο 91 εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής.

Άρθρο 89

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές με σκοπό να διασφαλίζουν και να παρακολουθούν την αποτελεσματική συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της εν λόγω συμμόρφωσης. Είναι ανεξάρτητες από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Νοούνται ως αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1039/2010.
2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαθέτουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Σε περίπτωση που περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές εξουσιοδοτούνται να διασφαλίζουν και παρακολουθούν την

αποτελεσματική συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη στενή μεταξύ τους συνεργασία ώστε να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους.

3. Σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης των διατάξεων του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των τίτλων III και IV, υπεύθυνες δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα εγκατάστασης αρμόδιες είναι οι αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.
4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις ορισθείσες αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έως [... ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας] το αργότερο. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή για την ενδεχόμενη κατανομή αυτών των αρμοδιοτήτων. Ενημερώνουν άμεσα την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τον ορισμό και τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των εν λόγω αρχών.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 90

Επίλυση εσωτερικών διαφορών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να εφαρμόζουν κατάλληλες και αποτελεσματικές διαδικασίες για τη διευθέτηση των καταγγελιών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.
2. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να απαντούν γραπτώς, στις καταγγελίες των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, επιλύοντας όλα τα προκύπτοντα ζητήματα, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και το αργότερο εντός 15 εργάσιμων ημερών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εάν η απάντηση δεν μπορεί να δοθεί μέσα σε 15 εργάσιμες ημέρες, για λόγους πέρα από τον έλεγχο του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, θα υποχρεούται να αποστέλλει ενδιάμεση απάντηση, αναφέροντας σαφώς τους λόγους για την καθυστέρηση στην απάντηση της καταγγελίας και προσδιορίζοντας την προθεσμία εντός της οποίας ο καταναλωτής θα λάβει την τελική απάντηση. Η εν λόγω προθεσμία δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνει άλλες 30 εργάσιμες ημέρες.
3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για τους φορείς εξωδικαστικών προσφυγών που είναι αρμόδιοι για την επίλυση των διαφορών σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.
4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 διατίθενται με εύκολο, άμεσο, ευκρινή και μόνιμο προσβάσιμο τρόπο στον δικτυακό τόπο του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον υπάρχει, στους γενικούς όρους και προϋποθέσεις της σύμβασης μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και στα τιμολόγια και τις αποδείξεις σχετικά με τις εν λόγω συμβάσεις. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προσδιορίζει τον τρόπο πρόσβασης σε περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τον ενδιαφερόμενο φορέα εξωδικαστικών προσφυγών καθώς και τις προϋποθέσεις χρήσης του.

Άρθρο 91

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι έχουν συσταθεί οι δέουσες αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων υπηρεσιών

πληρωμών και αφορούν τα εκ της παρούσας οδηγίας δικαιώματα και υποχρεώσεις, σύμφωνα με τη σχετική εθνική και ενωσιακή νομοθεσία, μέσω της χρησιμοποίησης των υφιστάμενων φορέων όπου συντρέχει η περίπτωση. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και ότι καλύπτουν, επίσης, τις δραστηριότητες των διορισμένων αντιπροσώπων.

2. Τα κράτη μέλη υποχρεώνουν τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, να συνεργάζονται για την επίλυση των διασυνοριακών διαφορών που αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 92 **Κυρώσεις**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι τρίτοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να μπορούν να υπέχουν ευθύνη για τις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
2. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος επιβολής ποινικών κυρώσεων των κρατών μελών, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα διοικητικά μέτρα και να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι τρίτοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, παραβιάζουν τις εθνικές διατάξεις που θεσπίστηκαν δυνάμει της μεταφοράς της παρούσας οδηγίας, και μεριμνούν για την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις και τα μέτρα πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 93

Κατ' εξουσιοδότηση πράξεις

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 94 της Συνθήκης, σχετικά με:

- α) την προσαρμογή της της παραπομπής στη σύσταση 2003/361/EK στο άρθρο 4 παράγραφος 26 της παρούσας οδηγίας, όταν η εν λόγω σύσταση τροποποιείται,
- β) την αναπροσαρμογή των ποσών που ορίζονται στα άρθρα 27 παράγραφος 1 και 66 παράγραφος 1, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη ο πληθωρισμός και σημαντικές εξελίξεις της αγοράς.

Άρθρο 94

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 93 εκχωρείται στην Επιτροπή για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα από τις [... εισάγετε ημερομηνία - ημερομηνία έναρξης ισχύος της νομοθετικής πράξης]
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 93 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση της εξουσίας που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα οποιωνδήποτε κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
5. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 93 τίθενται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν προβληθεί καμία ένσταση είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο ή εάν πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν προτίθενται να προβάλουν αντιρρήσεις. Η ανωτέρω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΤΙΤΛΟΣ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 95

Πλήρης εναρμόνιση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 31 παράγραφος 2, του άρθρου 34, του άρθρου 35 παράγραφος 2, του άρθρου 48 παράγραφος 6, του άρθρου 50 παράγραφος 3, του άρθρου 51 παράγραφος 3, του άρθρου 54 παράγραφος 2, του άρθρου 56 παράγραφος 2 και των άρθρων 77 και 96, τα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε θεσπίζουν άλλες διατάξεις από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
2. Οσάκις ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί οποιαδήποτε από τις επιλογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ενημερώνει την Επιτροπή περί αυτού και για κάθε μετέπειτα αλλαγή. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες μέσω ιστοσελίδας ή με άλλον ευπρόσιτο τρόπο.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να μην παρεκκλίνουν, εις βάρος των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή αντιστοιχούν προς αυτές, εκτός εάν η δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται ρητά από την οδηγία.

Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να αποφασίζουν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 96

Ρήτρα αναθεώρησης

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τον αντίκτυπο της παρούσας οδηγίας, και ιδίως σχετικά με την καταλληλότητα και τον αντίκτυπο των κανόνων σχετικά με τις χρεώσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 55 παράγραφοι 3 και 4

Άρθρο 97

Μεταβατική διάταξη

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών πριν από τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παρακαλούμε εισάγετε τελική ημερομηνία μετάβασης], κατά την έννοια της μεταφερόμενης στην εθνική νομοθεσία οδηγίας 2007/64/EK, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην οδηγία 2007/64/EK χωρίς να απαιτείται η λήψη άδειας σύμφωνα με το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας ή να συμμορφωθούν με τις άλλες διατάξεις που αναγράφονται ή αναφέρονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας έως τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 6 μήνες].

Τα κράτη μέλη υποχρεώνουν τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο να υποβάλουν όλες τις συναφείς πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές προκειμένου οι τελευταίες να μπορέσουν να κρίνουν μέχρι τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 6 μήνες], εάν τα νομικά πρόσωπα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και, εάν όχι, ποια μέτρα πρέπει να ληφθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση, ή εάν πρέπει να ανακληθεί η άδεια.

Τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα οποία, κατόπιν ελέγχου των αρμόδιων αρχών, συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας, λαμβάνουν άδεια και καταχωρίζονται στο μητρώο του κράτους μέλους

καταγωγής και στο μητρώο της ΕΑΤ όπως προβλέπεται στα άρθρα 13 και 14 της παρούσας οδηγίας. Σε περίπτωση που τα εν λόγω νομικά πρόσωπα δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας μέχρι τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 6 μήνες], απαγορεύεται σύμφωνα με το άρθρο 30 της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου λαμβάνουν αυτομάτως άδεια και καταχωρίζονται στο εθνικό μητρώο του κράτους μέλους καταγωγής και στο μητρώο της ΕΑΤ, σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14, εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν ήδη αποδείξεις ότι τηρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 10. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τα εν λόγω νομικά πρόσωπα πριν από τη χορήγηση της άδειας.
3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών πριν από τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παρακαλούμε εισάγετε τελική ημερομηνία μετάβασης], κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, και στα οποία έχει χορηγηθεί εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 26 της οδηγίας 2007/64/EK, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητές τους, εντός του οικείου κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2007/64/EK μέχρι τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 12 μήνες] χωρίς να απαιτείται η λήψη άδειας σύμφωνα με το άρθρο 5 ή 27 της παρούσας οδηγίας, ή να συμμορφωθούν με τις άλλες διατάξεις που αναγράφονται ή αναφέρονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας. Τα πρόσωπα που δεν έχουν λάβει άδεια ή στα οποία δεν έχει χορηγηθεί εξαίρεση εντός της εν λόγω προθεσμίας δυνάμει της παρούσας οδηγίας, απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 30 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 98

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2002/65/EK

Στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/65/EK η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Όταν εφαρμόζεται, επίσης, η οδηγία [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τον αριθμό της παρούσας οδηγίας] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*, οι διατάξεις περί πληροφόρησης που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εκτός του εδαφίου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του εδαφίου 3 στοιχεία α), δ) και ε), και του εδαφίου 4 στοιχείο β), αντικαθίστανται από τα άρθρα 37, 38, 44 και 45 της παρούσας οδηγίας».

* Οδηγία ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... [να προστεθεί ο πλήρης τίτλος] (EE L ...)

Άρθρο 99

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2013/36/EE

Στο παράρτημα I της οδηγίας 2013/36/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵⁰, το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο :

«(4) Υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/XX/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου* [Υπηρεσία

⁵⁰

Οδηγία 2013/36/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK (EE L 176 της 06.27.2013, σ. 338).

Εκδόσεων: παράκληση να προστεθούν ο τίτλος και ο αριθμός της παρούσας οδηγίας, εφόσον θεσπισθεί]

* Οδηγία ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ...

Άρθρο 100

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2009/110/ΕΚ

Στο άρθρο 18 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. «Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που έχουν αρχίσει δραστηριότητες πριν από τη θέσπιση της παρούσας οδηγίας, [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί ο αριθμός της παρούσας οδηγίας] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου *, κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2007/64/ΕΚ**, στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η έδρα τους, να τις συνεχίσουν σε εκείνο το κράτος μέλος ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος χωρίς να απαιτείται η λήψη άδειας σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας ή να συμμορφωθούν με τις άλλες απαιτήσεις που αναγράφονται ή αναφέρονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας μέχρι τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 6 μήνες].

Τα κράτη μέλη υποχρεώνουν τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο να υποβάλουν όλες τις συναφείς πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές προκειμένου οι τελευταίες να μπορέσουν να εκτιμήσουν μέχρι τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 6 μήνες], εάν τα νομικά πρόσωπα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του τίτλου II της παρούσας οδηγίας και, εάν όχι, ποια μέτρα πρέπει να ληφθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση, ή εάν πρέπει να ανακληθεί η άδεια.

Τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα οποία, κατόπιν ελέγχου των αρμόδιων αρχών, συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας, λαμβάνουν άδεια και καταχωρίζονται στο μητρώο. Σε περίπτωση που τα εν λόγω νομικά πρόσωπα δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον τίτλο II της παρούσας οδηγίας έως τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η τελική ημερομηνία μετάβασης + 6 μήνες], απαγορεύεται να προβούν στην έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος».

* Οδηγία ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... [να προστεθεί ο πλήρης τίτλος] (ΕΕ L ...)

**

Άρθρο 101

Κατάργηση

Η οδηγία 2007/64/EK καταργείται με ισχύ από [Υπηρεσία Εκδόσεων: παράκληση να προστεθεί η ημερομηνία – ημέρα μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 102 παράγραφος 2].

Οποιαδήποτε παραπομπή στην καταργούμενη οδηγία νοείται ως παραπομπή στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος II.

Άρθρο 102

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις [δύο έτη μετά τη θέσπιση], τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.
2. Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την [...].
Οι εν λόγω διατάξεις, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα ο οποίος διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 103

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 104

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ (ΟΡΙΣΜΟΣ 3 ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4)

1. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
2. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
3. Εκτέλεση πράξεων πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:
 - α) εκτέλεση άμεσων χρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης·
 - β) εκτέλεση πράξεων πληρωμών με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο·
 - γ) εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
4. Εκτέλεση πράξεων πληρωμών όταν τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό όριο για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών:
 - α) εκτέλεση άμεσων χρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης·
 - β) εκτέλεση πράξεων πληρωμών με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο·
 - γ) εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
5. Έκδοση ή/και απόκτηση των μέσων πληρωμών.
6. Εμβάσματα.
7. Υπηρεσίες που βασίζονται στην πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών που παρέχονται από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος δεν είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εξυπηρέτησης λογαριασμού, με τη μορφή:
 - α) υπηρεσιών έναρξης πληρωμών,
 - β) υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Η παρούσα οδηγία			Οδηγία 2007/64/ΕΚ	
Άρθρο 1 παράγραφος 1			Άρθρο 1 παράγραφος 1	
Άρθρο 1 παράγραφος 2			Άρθρο 1 παράγραφος 2	
Άρθρο 2 παράγραφος 1			Άρθρο 2 παράγραφος 1	
Άρθρο 2 παράγραφος 2			Άρθρο 2 παράγραφος 2	
Άρθρο 2 παράγραφος 3			Άρθρο 2 παράγραφος 3	
Άρθρο 3 παράγραφος 1 το στοιχείο ιε) διαγράφεται			Άρθρο 3	
Άρθρο 4 Προσθήκη ορισμών			Άρθρο 4	
		Άρθρο 5 - Προσθήκη κανόνων για αιτήσεις χορήγησης αδειών	Άρθρο 5	
Άρθρο 6			Άρθρο 6	
Άρθρο 7 παράγραφος 1			Άρθρο 7 παράγραφος 1	
Άρθρο 7 παράγραφος 2			Άρθρο 7 παράγραφος 2	
Άρθρο 7 παράγραφος 3			Άρθρο 7 παράγραφος 3	
Άρθρο 8 παράγραφος 1			Άρθρο 8 παράγραφος 1	
Άρθρο 8 παράγραφος 2			Άρθρο 8 παράγραφος 2	
Άρθρο 8 παράγραφος 3			Άρθρο 8 παράγραφος 3	
Άρθρο 9 παράγραφος 1			Άρθρο 9 παράγραφος 1	
		Άρθρο 9 παράγραφος 2 Διαγραφή των άρθρων 9 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 9 παράγραφος 2	
Άρθρο 10 παράγραφος 1			Άρθρο 10 παράγραφος 1	
Άρθρο 10 παράγραφος 2			Άρθρο 10 παράγραφος 2	
Άρθρο 10 παράγραφος 3			Άρθρο 10 παράγραφος 3	
Άρθρο 10 παράγραφος 4			Άρθρο 10 παράγραφος 4	
Άρθρο 10 παράγραφος 5			Άρθρο 10 παράγραφος 5	
Άρθρο 10 παράγραφος 6			Άρθρο 10 παράγραφος 6	
Άρθρο 10 παράγραφος 7			Άρθρο 10 παράγραφος 7	
Άρθρο 10 παράγραφος 8			Άρθρο 10 παράγραφος 8	
Άρθρο 10 παράγραφος 9			Άρθρο 10 παράγραφος 9	
Άρθρο 11			Άρθρο 11	
Άρθρο 12 παράγραφος 1			Άρθρο 12 παράγραφος 1	
Άρθρο 12 παράγραφος 2			Άρθρο 12 παράγραφος 2	
Άρθρο 12 παράγραφος 3			Άρθρο 12 παράγραφος 3	
Άρθρο 13			Άρθρο 13	
Άρθρο 14 παράγραφος 1				
Άρθρο 14 παράγραφος 2				
Άρθρο 14 παράγραφος 3				
Άρθρο 14 παράγραφος 4				
Άρθρο 15			Άρθρο 14	
Άρθρο 16 παράγραφος 1			Άρθρο 15 παράγραφος 1	
Άρθρο 16 παράγραφος 2			Άρθρο 15 παράγραφος 2	
Άρθρο 16 παράγραφος 3			Άρθρο 15 παράγραφος 3	
Άρθρο 16 παράγραφος 4			Άρθρο 15 παράγραφος 4	

Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρο 16 παράγραφος 1	
Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 16 παράγραφος 2	
Άρθρο 17 παράγραφος 3		
Άρθρο 17 παράγραφος 4	Άρθρο 16 παράγραφος 3	
Άρθρο 17 παράγραφος 5	Άρθρο 16 παράγραφος 4	
Άρθρο 17 παράγραφος 6	Άρθρο 16 παράγραφος 5	
Άρθρο 18 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 1	
Άρθρο 18 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 2	
Άρθρο 18 παράγραφος 3	Άρθρο 17 παράγραφος 3	
Άρθρο 18 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 4	
Άρθρο 18 παράγραφος 5	Άρθρο 17 παράγραφος 5	
Άρθρο 18 παράγραφος 6	Άρθρο 17 παράγραφος 6	
Άρθρο 18 παράγραφος 7	Άρθρο 17 παράγραφος 7	
Άρθρο 18 παράγραφος 8	Άρθρο 17 παράγραφος 8	
Άρθρο 18 παράγραφος 9		
Άρθρο 19 παράγραφος 1	Άρθρο 18 παράγραφος 1	
Άρθρο 19 παράγραφος 2	Άρθρο 18 παράγραφος 2	
Άρθρο 20	Άρθρο 19	
Άρθρο 21 παράγραφος 1	Άρθρο 20 παράγραφος 1	
Άρθρο 21 παράγραφος 2	Άρθρο 20 παράγραφος 2	
Άρθρο 21 παράγραφος 3	Άρθρο 20 παράγραφος 3	
Άρθρο 21 παράγραφος 4	Άρθρο 20 παράγραφος 4	
Άρθρο 21 παράγραφος 5	Άρθρο 20 παράγραφος 5	
Άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 21 παράγραφος 1	
Άρθρο 22 παράγραφος 2	Άρθρο 21 παράγραφος 2	
Άρθρο 22 παράγραφος 3	Άρθρο 21 παράγραφος 3	
Άρθρο 23 παράγραφος 1	Άρθρο 22 παράγραφος 1	
Άρθρο 23 παράγραφος 2	Άρθρο 22 παράγραφος 2	
Άρθρο 23 παράγραφος 3	Άρθρο 22 παράγραφος 3	
Άρθρο 24 παράγραφος 1	Άρθρο 23 παράγραφος 1	
Άρθρο 24 παράγραφος 2	Άρθρο 23 παράγραφος 2	
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 24 παράγραφος 1	
Διαγραφή του άρθρου 25 παράγραφος 2 - στοιχείο δ)	Άρθρο 24 παράγραφος 2	
Άρθρο 26 παράγραφος 1	Άρθρο 25 παράγραφος 1	
Άρθρο 26 παράγραφος 2	Άρθρο 25 παράγραφος 2	
Άρθρο 26 παράγραφος 3	Άρθρο 25 παράγραφος 3	
Άρθρο 26 παράγραφος 4	Άρθρο 25 παράγραφος 4	
Άρθρο 26 παράγραφος 5	Άρθρο 25 παράγραφος 5	
Άρθρο 26 παράγραφος 6		
Άρθρο 26 παράγραφος 7		
Άρθρο 26 παράγραφος 8		
Άρθρο 26 παράγραφος 9		
Άρθρο 27 παράγραφος 1	Άρθρο 26 παράγραφος 1	
Άρθρο 27 παράγραφος 2	Άρθρο 26 παράγραφος 2	
Άρθρο 27 παράγραφος 3	Άρθρο 26 παράγραφος 3	
Άρθρο 27 παράγραφος 4	Άρθρο 26 παράγραφος 4	

Άρθρο 27 παράγραφος 5	Άρθρο 26 παράγραφος 5	
Άρθρο 27 παράγραφος 6	Άρθρο 26 παράγραφος 6	
Άρθρο 28	Άρθρο 27	
Άρθρο 29 παράγραφος 1	Άρθρο 28 παράγραφος 1	
Διαγραφή του άρθρου 29 παράγραφος 2 - στοιχείο γ)	Άρθρο 28 παράγραφος 2	
Άρθρο 30 παράγραφος 1	Άρθρο 29	
Άρθρο 30 παράγραφος 2		
Άρθρο 31 παράγραφος 1	Άρθρο 30 παράγραφος 1	
Άρθρο 31 παράγραφος 2	Άρθρο 30 παράγραφος 2	
Άρθρο 31 παράγραφος 3	Άρθρο 30 παράγραφος 3	
Άρθρο 32	Άρθρο 31	
Άρθρο 33 παράγραφος 1	Άρθρο 32 παράγραφος 1	
Άρθρο 33 παράγραφος 2	Άρθρο 32 παράγραφος 2	
Άρθρο 33 παράγραφος 3	Άρθρο 32 παράγραφος 3	
Άρθρο 34	Άρθρο 33	
Άρθρο 35 παράγραφος 1	Άρθρο 34 παράγραφος 1	
Άρθρο 35 παράγραφος 2	Άρθρο 34 παράγραφος 2	
Άρθρο 36 παράγραφος 1	Άρθρο 35 παράγραφος 1	
Άρθρο 36 παράγραφος 2	Άρθρο 35 παράγραφος 2	
Άρθρο 37 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1	
Άρθρο 37 παράγραφος 2	Άρθρο 36 παράγραφος 2	
Άρθρο 37 παράγραφος 3	Άρθρο 36 παράγραφος 3	
Άρθρο 38 παράγραφος 1	Άρθρο 37 παράγραφος 1	
Άρθρο 38 παράγραφος 2		
Άρθρο 38 παράγραφος 3	Άρθρο 37 παράγραφος 2	
Άρθρο 39		
Άρθρο 40		
Άρθρο 41	Άρθρο 38	
Άρθρο 42	Άρθρο 39	
Άρθρο 43	Άρθρο 40	
Άρθρο 44 παράγραφος 1	Άρθρο 41 παράγραφος 1	
Άρθρο 44 παράγραφος 2	Άρθρο 41 παράγραφος 2	
Άρθρο 44 παράγραφος 3	Άρθρο 41 παράγραφος 3	
Άρθρο 45 παράγραφος 1	Άρθρο 42 παράγραφος 1	
Άρθρο 45 παράγραφος 2	Άρθρο 42 παράγραφος 2	
Άρθρο 45 παράγραφος 3	Άρθρο 42 παράγραφος 3	
Άρθρο 45 παράγραφος 4	Άρθρο 42 παράγραφος 4	
Άρθρο 45 παράγραφος 5	Άρθρο 42 παράγραφος 5	
Άρθρο 45 παράγραφος 6	Άρθρο 42 παράγραφος 6	
Άρθρο 45 παράγραφος 7	Άρθρο 42 παράγραφος 7	
Άρθρο 46	Άρθρο 43	
Άρθρο 47 παράγραφος 1	Άρθρο 44 παράγραφος 1	
Άρθρο 47 παράγραφος 2	Άρθρο 44 παράγραφος 2	
Άρθρο 47 παράγραφος 3	Άρθρο 44 παράγραφος 3	
Άρθρο 48 παράγραφος 1	Άρθρο 45 παράγραφος 1	
Άρθρο 48 παράγραφος 2	Άρθρο 45 παράγραφος 2	

Άρθρο 82 παράγραφος 2	Άρθρο 77 παράγραφος 2	
Άρθρο 83	Άρθρο 78	
Άρθρο 84	Άρθρο 79	
Άρθρο 85 παράγραφος 1		
Άρθρο 85 παράγραφος 2		
Άρθρο 85 παράγραφος 3		
Άρθρο 85 παράγραφος 4		
Άρθρο 86 παράγραφος 1		
Άρθρο 86 παράγραφος 2		
Άρθρο 86 παράγραφος 3		
Άρθρο 86 παράγραφος 4		
Άρθρο 87 παράγραφος 1		
Άρθρο 87 παράγραφος 2		
Άρθρο 87 παράγραφος 3		
Άρθρο 88 παράγραφος 1	Άρθρο 80 παράγραφος 1	
Άρθρο 88 παράγραφος 2	Άρθρο 80 παράγραφος 2	
Άρθρο 89 παράγραφος 1		
Άρθρο 89 παράγραφος 2		
Άρθρο 89 παράγραφος 3	Άρθρο 82 παράγραφος 2	
Άρθρο 89 παράγραφος 4		
Άρθρο 90 παράγραφος 1		
Άρθρο 90 παράγραφος 2		
Άρθρο 90 παράγραφος 3		
Άρθρο 91 παράγραφος 1	Άρθρο 83 παράγραφος 1	
Άρθρο 91 παράγραφος 2	Άρθρο 83 παράγραφος 2	
Άρθρο 92 παράγραφος 1		
Άρθρο 92 παράγραφος 2		
Άρθρο 93	Άρθρο 84	
Άρθρο 94 παράγραφος 1		
Άρθρο 94 παράγραφος 2		
Άρθρο 94 παράγραφος 3		
Άρθρο 94 παράγραφος 4		
Άρθρο 94 παράγραφος 5		
Άρθρο 95 παράγραφος 1	Άρθρο 86 παράγραφος 1	
Άρθρο 95 παράγραφος 2	Άρθρο 86 παράγραφος 2	
Άρθρο 95 παράγραφος 3	Άρθρο 86 παράγραφος 3	
Άρθρο 96	Άρθρο 87	
Άρθρο 97	Άρθρο 88	
Άρθρο 98 παράγραφος 1		
Άρθρο 98 παράγραφος 2		
Άρθρο 99 παράγραφος 1		
Άρθρο 99 παράγραφος 2		
Άρθρο 101		
Άρθρο 102 παράγραφος 1	Άρθρο 94 παράγραφος 1	
Άρθρο 102 παράγραφος 2	Άρθρο 94 παράγραφος 1	

Άρθρο 102 παράγραφος 3	Άρθρο 94 παράγραφος 2	
Άρθρο 103	Άρθρο 95	
Άρθρο 104	Άρθρο 96	
Παράρτημα	Παράρτημα	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
Νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο «Οργανισμού»

- 1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ**
 - 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας**
 - 1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ**
 - 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας**
 - 1.4. Στόχος(-οι)**
 - 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας**
 - 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις**
 - 1.7. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) διαχείρισης**
- 2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ**
 - 2.1. Κανόνες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων**
 - 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου**
 - 2.3. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών**
- 3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ**
 - 3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται**
 - 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες**
 - 3.2.1. Συννοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες*
 - 3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις του [οργανισμού]*
 - 3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στους ανθρώπινους πόρους του [οργανισμού]*
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο*
 - 3.2.5. Συνεισφορές τρίτων*
 - 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα**

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά η οποία τροποποιεί τις οδηγίες 2002/65/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και καταργεί την οδηγία 2007/64/ΕΚ

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής στη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ⁵¹

Εσωτερική Αγορά - λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες

Προστασία των καταναλωτών - χρηματοοικονομικές υπηρεσίες

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά νέα δράση

1.4. Στόχος(-οι)

1.4.1. Ο(Οι) πολυετής(-είς) στρατηγικός(-οί) στόχος(-οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

Προώθηση της έξυπνης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης

Ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής

1.4.2. Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) και σχετική(-ές) δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ανάπτυξη μιας πανευρωπαϊκής αγοράς για τις ηλεκτρονικές πληρωμές, η οποία θα επιτρέψει στους καταναλωτές, τους λιανοπωλητές και άλλους παράγοντες της αγοράς να απολαύσουν τα πλήρη οφέλη της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ.

Αντιμετώπιση των κενών στην τυποποίηση και τη διαλειτουργικότητα για τις πληρωμές με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων,

Εξάλειψη των εμποδίων για τον ανταγωνισμό, ιδίως για τις πληρωμές με κάρτα και μέσω Διαδικτύου.

Καλύτερη ευθυγράμμιση των πρακτικών χρεώσεων και διαχείρισης για τις υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την ΕΕ.

Εξασφάλιση ότι νέοι τύποι υπηρεσιών και μέσα πληρωμών καλύπτονται από το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τις λιανικές πληρωμές στην ΕΕ.

Βελτίωση της συνεπούς εφαρμογής του νομοθετικού πλαισίου (Οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών) και ευθυγράμμιση της πρακτικής λειτουργίας των κανόνων αδειοδότησης και εποπτείας για τις υπηρεσίες πληρωμών μεταξύ των κρατών μελών.

Διασφάλιση επαρκούς και συνεχούς προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών, στο πλαίσιο των πράξεων πληρωμών, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης της κανονιστικής προστασίας σε νέα κανάλια και καινοτόμες υπηρεσίες πληρωμών.

1.4.3. Προσδοκώμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Προσδιορίζονται τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους(τις) στοχευόμενους(-ες) δικαιούχους/ομάδες.

⁵¹

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων - ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα επιφέρουν μεγαλύτερη νομική σαφήνεια και ίσους όρους ανταγωνισμού, που οδηγούν σε σύγκλιση προς τα κάτω του κόστους και των τιμών για τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών, περισσότερες επιλογές και διαφάνεια στις υπηρεσίες πληρωμών, διευκολύνοντας την παροχή καινοτόμων υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και την εξασφάλιση ασφαλών και διαφανών υπηρεσιών πληρωμών. Κάτι το οποίο τα προτεινόμενα μέτρα επιδιώκουν να πράξουν με τεχνολογικά ουδέτερο τρόπο που θα εξακολουθεί να ισχύει όσο οι υπηρεσίες πληρωμών εξελίσσονται. Οι στόχοι αυτοί θα επιτευχθούν με την ενημέρωση και τη συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου για τις υπηρεσίες πληρωμών, τη θέσπιση κανόνων που ενισχύουν τη διαφάνεια, την καινοτομία και την ασφάλεια στον τομέα των λιανικών πληρωμών και τη βελτίωση της συνοχής μεταξύ των εθνικών κανόνων, με έμφαση στις θεμιτές ανάγκες των καταναλωτών.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και επιπτώσεων

Μόλις η οδηγία εφαρμοστεί τουλάχιστον από τη μεγάλη πλειονότητα των κρατών μελών, η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή και τις επιπτώσεις της παρούσας οδηγίας, βάσει μιας αξιολόγησης συμμόρφωσης των εθνικών μέτρων εφαρμογής και μιας μελέτης σχετικά με τις επιπτώσεις της οδηγίας στην αγορά. Υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τα αποτελέσματα και την προτεινόμενη παρακολούθηση.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Η οδηγία θα βελτιώσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τις υπηρεσίες πληρωμών και γενικότερα για όλα τα αγαθά και τις υπηρεσίες, έχοντας υπόψη την ανάγκη για καινοτόμα, αποτελεσματικά και ασφαλή μέσα πληρωμών. Ειδικότερα, αφορά:

☐ Την εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ όλων των κατηγοριών των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των νέων παρόχων, γεγονός το οποίο με τη σειρά του αυξάνει τη δυνατότητα επιλογής, την αποτελεσματικότητα, τη διαφάνεια και την ασφάλεια των λιανικών πληρωμών.

☐ Τη διευκόλυνση της παροχής διασυνοριακών καινοτόμων υπηρεσιών πληρωμών με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων με τη διασφάλιση μιας ενιαίας αγοράς για όλες τις λιανικές πληρωμές.

Επιπλέον, θα επιτύχει τη σωστή ισορροπία μεταξύ υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, περιορίζοντας έτσι τη διακριτική ευχέρεια των εμπόρων να επιβάλλουν τέλη για τη χρήση των μέσων πληρωμής για τις τρέχουσες δαπάνες.

Θα διευκολύνει, επίσης, τις οικονομικές συναλλαγές εντός της Ένωσης και αυτό θα συνεισφέρει στην επίτευξη των ευρύτερων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και την προώθηση της νέας ανάπτυξης.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της ΕΕ

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της ΣΕΕ, οι στόχοι της πρότασης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ. Μια ενοποιημένη αγορά της ΕΕ για την αγορά ηλεκτρονικών λιανικών πληρωμών συμβάλλει στον στόχο του άρθρου 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση που ορίζει μια εσωτερική αγορά. Τα οφέλη της ενοποίησης της αγοράς περιλαμβάνουν αύξηση του ανταγωνισμού μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και περισσότερες επιλογές, καινοτομία και ασφάλεια για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, ιδίως για

τους καταναλωτές. Από τη φύση της, η ενοποιημένη αγορά πληρωμών, η οποία βασίζεται σε δίκτυα που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα, απαιτεί προσέγγιση σε επίπεδο ΕΕ, καθώς οι ισχύουσες αρχές, οι κανόνες, οι διαδικασίες και τα πρότυπα πρέπει να είναι ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη, προκειμένου να επιτευχθεί ασφάλεια δικαίου και ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για όλους τους σχετικούς φορείς της αγοράς. Η εναλλακτική λύση που υπάρχει, έναντι της προσέγγισης σε ενωσιακό επίπεδο, είναι ένα σύστημα πολυμερών ή διμερών συμφωνιών, του οποίου η πολυπλοκότητα και το κόστος θα ήταν απαγορευτικά σε σχέση με τη νομοθεσία σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ως εκ τούτου, η πιθανή παρέμβαση σε επίπεδο ΕΕ συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η ανάλυση του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου και της οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως, επεσήμανε τα ακόλουθα θέματα:

- Ασυνεπής εφαρμογή των υφιστάμενων κανόνων σε όλα τα κράτη μέλη, λόγω των πολλών επιλογών και συχνά πολύ γενικών κριτηρίων εφαρμογής. Ειδικότερα, ορισμένες εξαιρέσεις που προβλέπονται στην οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών φαίνονται πολύ γενικές ή ξεπερασμένες όσον αφορά την εξέλιξη της αγοράς και ερμηνεύονται πολύ διαφορετικά. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής παρουσιάζει κενά στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ένα μέρος της συναλλαγής βρίσκεται εκτός του ΕΟΧ και οι πληρωμές γίνονται σε νομίσματα εκτός των νομισμάτων των χωρών της ΕΕ, που οδηγούν στον κατακερματισμό των αγορών, με αποτέλεσμα κανονιστική διαμεσολάβηση (ρυθμιστικό αρμπιτράζ) και στρέβλωση του ανταγωνισμού.
- Νομικό κενό για ορισμένους νέους παρόχους υπηρεσιών Διαδικτύου, όπως τρίτους παρόχους που προσφέρουν τη δυνατότητα πληρωμής με ηλεκτρονική τραπεζική συναλλαγή. Οι υπηρεσίες αυτές αποτελούν μια βιώσιμη και συχνά φθηνότερη εναλλακτική μέθοδο πληρωμής από τις πληρωμές με κάρτα, ενώ είναι ελκυστικές και στους καταναλωτές που δεν διαθέτουν πιστωτικές κάρτες. Ωστόσο, τα σημερινά επιχειρηματικά μοντέλα δημιουργούν ορισμένες ανησυχίες μεταξύ των τραπεζών και ορισμένων κρατών μελών, καθώς οι πάροχοι υπηρεσιών δεν υπόκεινται στο ισχύον νομικό πλαίσιο. Το νομικό κενό θέτει σε κίνδυνο την καινοτομία και τις κατάλληλες συνθήκες πρόσβασης στην αγορά.
- Έλλειψη τυποποίησης και διαλειτουργικότητας μεταξύ των διαφόρων λύσεων πληρωμών (με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και), στις διάφορες πτυχές της και σε διαφορετικό βαθμό, ιδίως σε διασυνοριακό επίπεδο, η οποία επιτάχθηκε από την αδύναμη διακυβέρνηση της αγοράς λιανικών πληρωμών της ΕΕ.
- Διαφορετικές και αντιφατικές πρακτικές χρέωσης (για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών που εφαρμόζεται από τους εμπόρους) μεταξύ των κρατών μελών (όπου περίπου τα μισά κράτη μέλη της ΕΕ επιτρέπουν και τα άλλα μισά απαγορεύουν τις πρόσθετες χρεώσεις), που οδηγούν σε σύγχυση τους καταναλωτές όταν ψωνίζουν στο εξωτερικό ή στο Διαδίκτυο και σε μη ισότιμους όρους ανταγωνισμού.
- Στο πεδίο των καρτών πληρωμής, αρκετοί περιοριστικοί κανόνες και πρακτικές των επιχειρήσεων που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό (σχετικά με τις ΠΔΠ και τους κανόνες για την επιλογή και την ευελιξία των εμπορών όσον αφορά την αποδοχή της κάρτας).

Η αναθεώρηση του ευρωπαϊκού πλαισίου και κυρίως η οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών και η διαβούλευση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής για τις πληρωμές με κάρτα, μέσω του Διαδικτύου και μέσω κινητών τηλεφώνων, το 2012, οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι απαιτούνται περαιτέρω μέτρα και κανονιστικές ενημερώσεις, συμπεριλαμβανομένων των προσαρμογών στην οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών, έτσι ώστε το πλαίσιο των πληρωμών να μπορεί να εξυπηρετήσει καλύτερα τις ανάγκες μιας αποτελεσματικής ευρωπαϊκής αγοράς πληρωμών, συμβάλλοντας ενεργά σε ένα περιβάλλον πληρωμών που καλλιεργεί τον ανταγωνισμό, την καινοτομία και την ασφάλεια.

1.5.4. Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα

Το νομικό πλαίσιο που θεσπίζεται από την οδηγία περί υπηρεσιών πληρωμών, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 περί διασυνοριακών πληρωμών και η δεύτερη οδηγία περί ηλεκτρονικού χρήματος 2009/110/ΕΚ συντέλεσαν ώστε να σημειωθεί σημαντική πρόοδος ως προς την ενοποίηση της ευρωπαϊκής αγοράς λιανικών πληρωμών. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 για τις καταληκτικές ημερομηνίες μετάβασης του ΕΧΠΕ καθορίζει τις καταληκτικές ημερομηνίες μετάβασης για πανευρωπαϊκές μεταφορές πίστωσης και πανευρωπαϊκές άμεσες χρεώσεις και αντικαθιστά τα εθνικά μέσα πληρωμών με εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ στο εσωτερικό της ΕΕ από το 2014. Το κανονιστικό πλαίσιο συμπληρώνεται από μια σειρά από έρευνες και αποφάσεις βάσει της ενωσιακής νομοθεσίας ανταγωνισμού από την Επιτροπή κατά τα τελευταία χρόνια στον τομέα των λιανικών πληρωμών.

Ωστόσο, η αγορά πληρωμών μικρής αξίας είναι πολύ δυναμική και χαρακτηρίζεται από σημαντικό ρυθμό καινοτομίας κατά τα τελευταία λίγα χρόνια. Σημαντικοί τομείς της αγοράς πληρωμών, ιδίως οι πληρωμές με κάρτα και με νέα μέσα πληρωμών, όπως οι πληρωμές μέσω Διαδικτύου και μέσω κινητού τηλεφώνου, εξακολουθούν να είναι κατακερματισμένοι μεταξύ των κρατών μελών, καθιστώντας δύσκολη την αποτελεσματική ανάπτυξη καινοτόμων και εύκολων στη χρήση ψηφιακών υπηρεσιών πληρωμών και την παροχή άνετων και ασφαλών μεθόδων πληρωμών σε καταναλωτές και λιανοπωλητές (με την πιθανή εξαίρεση των πιστωτικών καρτών) σε πανευρωπαϊκό επίπεδο για την αγορά ενός ευρέος φάσματος προϊόντων και υπηρεσιών. Οι τελευταίες εξελίξεις σε αυτές τις αγορές έχουν επίσης επισημάνει ορισμένα ρυθμιστικά κενά στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο για τις πληρωμές, καθώς και προβλήματα στις αγορές πληρωμών με κάρτα, μέσω Διαδικτύου και κινητού τηλεφώνου που πρέπει να αντιμετωπιστούν με την εν λόγω πρωτοβουλία.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις

☐ Πρόταση/πρωτοβουλία περιορισμένης διάρκειας

☐ Πρόταση/πρωτοβουλία που ισχύει από την [HH/MM]EEEE μέχρι την [HH/MM]EEEE

☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE μέχρι το EEEE

☐ Πρόταση/πρωτοβουλία απεριόριστης διάρκειας

1.7. Προβλεπόμενος(-οι) τρόπος(-οι) διαχείρισης⁵²

Για τον προϋπολογισμό του 2015

☐ Κεντρική έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:

☐ εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

☐ Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε:

☐ διεθνείς οργανισμούς και τις οργανώσεις τους (να διευκρινιστεί),

☐ στην ΕΤΠ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων,

☐ οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 208 και 209,

☐ οργανισμούς δημοσίου δικαίου,

☐ οντότητες ιδιωτικού δικαίου επιφορτισμένες με δημόσια υπηρεσία στον βαθμό που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις,

☐ οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και που προσφέρουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις,

☐ πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η εκτέλεση συγκεκριμένων ενεργειών στον τομέα της ΚΕΠΠΑ δυνάμει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων

Να προσδιοριστεί η συχνότητα και οι όροι.

Το άρθρο 81 του κανονισμού για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ) απαιτεί από την Επιτροπή έως τις 2 Ιανουαρίου 2014 και κάθε 3 έτη, μετέπειτα, να δημοσιεύει γενική έκθεση σχετικά με την πείρα που αποκτήθηκε ως αποτέλεσμα της λειτουργίας της ΕΑΤ. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα εκδώσει μια γενική έκθεση που θα υποβληθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.1.1. Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) εντοπιστεί

Σε σχέση με τη νομική, οικονομική, αποδοτική και αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων που προκύπτουν από την πρόταση αναμένεται ότι η πρόταση δεν θα επιφέρει νέους κινδύνους που δεν θα καλύπτονται επί του παρόντος από το υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου της ΕΑΤ.

⁵²

Λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης καθώς και παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2.1.2. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) ελέγχου

Θα ισχύουν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (1093/2010).

2.2. Μέτρα για την πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών

Να προσδιοριστούν τα υφιστάμενα ή προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

Για τους σκοπούς της καταπολέμησης της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων πρακτικών, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) θα ισχύουν στην ΕΑΤ χωρίς κανέναν περιορισμό.

Η ΕΑΤ προσχωρεί στη διοργανική συμφωνία, της 25ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και υιοθετεί αμελλητί τις ενδεδειγμένες διατάξεις που εφαρμόζονται σε όλους τους υπαλλήλους της ΕΑΤ.

Οι αποφάσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση, καθώς και οι συμβάσεις και τα μέσα εφαρμογής που απορρέουν από αυτές, προβλέπουν ρητά ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο και η OLAF μπορούν να διεξαγάγουν, εφόσον είναι αναγκαίο, επιτόπιους ελέγχους στους δικαιούχους των πόρων που έχουν εκταμιευτεί από την ΕΑΤ και στους υπαλλήλους που είναι αρμόδιοι για τη διανομή τους.

Τα άρθρα 64 και 65 του κανονισμού για τη σύσταση της ΕΑΤ ορίζουν τις διατάξεις για την εφαρμογή και τον έλεγχο του προϋπολογισμού της ΕΑΤ και τους ισχύοντες χρηματοδοτικούς κανόνες.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπανών	Συνεισφορά			
	με αριθμό [Τομέας]	ΔΠ/ΜΔΠ (53)	Από χώρες ΕΖΕΣ ⁵⁴	Από υποψήφιες χώρες ⁵⁵	Από τρίτες χώρες	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
1.α	12.03.02 Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ)	ΔΠ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

Τα νέα καθήκοντα θα διεκπεραιωθούν από τους ανθρώπινους πόρους που διατίθενται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής του προϋπολογισμού, υπό το πρίσμα των δημοσιονομικών περιορισμών, που ισχύουν για όλα τα όργανα της ΕΕ και σύμφωνα με τον δημοσιονομικό προγραμματισμό για τους οργανισμούς.

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

εκατομμύρια ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	1.α	Ανταγωνιστικότητα για την ανάπτυξη και την απασχόληση
--	-----	---

ΓΔ MARKET			2015	2016	2017	2018	2019	2020	ΣΥΝΟΛΟ
-----------	--	--	------	------	------	------	------	------	--------

⁵³ ΔΠ= διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ= μη διαχωριζόμενες πιστώσεις

⁵⁴ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

⁵⁵ Υποψήφιες χώρες και, ενδεχομένως, δυνάμει υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

12.03.02	Ανάληψη υποχρεώσεων	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Πληρωμές	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ MARKT	Ανάληψη υποχρεώσεων	= 1+1α +3α	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Πληρωμές	=2+2α +3β	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

εκατομύρια ευρώ (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Ανάληψη υποχρεώσεων	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Πληρωμές	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις του [οργανισμού]

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στους ανθρώπινους πόρους του [οργανισμού]

3.2.3.1. Σύνοψη

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες της μητρικής ΓΔ σε ανθρώπινους πόρους

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.

3.2.5. Συνεισφορές τρίτων

Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:

Πιστώσεις σε εκατομμύρια ευρώ (3 δεκαδικά ψηφία)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Σύνολο
Κράτη μέλη	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.

Παράρτημα 1

Στο πλαίσιο της επανεξέτασης της οδηγίας περί υπηρεσιών πληρωμών, οι ακόλουθες συγκεκριμένες αρμοδιότητες και καθήκοντα έχουν οριστεί για την EAT, που συστήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Άρθρο 14 - δημιουργία και λειτουργία διαδικτυακής πύλης:

- Δημιουργία και λειτουργία διαδικτυακής πύλης που χρησιμεύει ως ευρωπαϊκό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης για τη διασύνδεση των εθνικών δημόσιων μητρώων που προβλέπονται στο άρθρο 13 και την κατάρτιση σχεδίων ρυθμιστικών προτύπων που ορίζουν τεχνικές απαιτήσεις όσον αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες που περιέχονται στα εν λόγω δημόσια μητρώα.

Άρθρο 26 - υποχρεώσεις της EAT στο πλαίσιο του μηχανισμού «διαβατηρίου»:

- Κατάρτιση κατευθυντήριων γραμμών ως προς το αν η ανάληψη δραστηριοτήτων σε άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο του μηχανισμού «διαβατηρίου» συνιστά την άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εκδίδονται εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
- Κατάρτιση σχεδίων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 και των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, σύμφωνα με το άρθρο 26 και το άρθρο 18, για τον προσδιορισμό της μεθόδου, των μέσων και των λεπτομερειών της συνεργασίας σχετικά με τη διαδικασία κοινοποίησης των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν σε διασυνοριακή βάση, και ιδίως του πεδίου εφαρμογής και της διαχείρισης των υποβαλλόμενων πληροφοριών, όπως μια κοινή ορολογία και τυποποιημένα πρότυπα κοινοποίησης για να εξασφαλιστεί η συνεπής και αποτελεσματική διαδικασία κοινοποίησης. Η EAT υποβάλλει αυτά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
- Κατάρτιση σχεδίων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφοι 2 έως 4 και το άρθρο 22, για τον προσδιορισμό της μεθόδου, των μέσων και των λεπτομερειών της συνεργασίας σχετικά με την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν σε διασυνοριακή βάση, και ιδίως του πεδίου εφαρμογής και της διαχείρισης των ανταλλασσόμενων πληροφοριών, για να διασφαλιστεί η συνεπής και αποτελεσματική εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών που παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες πληρωμών. Η EAT υποβάλλει αυτά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 86 και 87 - ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών ασφάλειας και έκδοση κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τον χειρισμό των σημαντικών περιστατικών ασφαλείας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (ΠΥΠ):

- Κατάρτιση κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τη θέσπιση, την εφαρμογή και την παρακολούθηση των μέτρων ασφαλείας σύμφωνα με το άρθρο 85, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών πιστοποίησης, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις αρχές που αναφέρονται στο

άρθρο 85 παράγραφος 3. Η ΕΑΤ, μεταξύ άλλων, λαμβάνει υπόψη τα πρότυπα ή/και τις προδιαγραφές που δημοσιεύει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας ΑΔΠ. Η ΕΑΤ, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ, επανεξετάζει τις κατευθυντήριες γραμμές σε τακτική βάση, αλλά τουλάχιστον κάθε δύο χρόνια.

- Έκδοση κατευθυντήριων γραμμών για να διευκολύνει τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στον εντοπισμό των σοβαρών συμβάντων και των συνθηκών υπό τις οποίες ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να κοινοποιήσει ένα περιστατικό ασφαλείας. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εκδίδονται εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
- Έκδοση, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ, κατευθυντήριων γραμμών που απευθύνονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 σχετικά με την υπερσύγχρονη εξακρίβωση της ταυτότητας των πελατών και οποιαδήποτε εξαίρεση της αυστηρής εξακρίβωσης της ταυτότητας πελατών. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εκδίδονται εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και ενημερώνονται σε τακτική βάση ανάλογα με την περίπτωση.
-